

Vlaams
Parlement

stuk **15** (2011-2012) – Nr. 3-C
ingediend op 1 december 2011 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

houdende de algemene uitgavenbegroting
van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2012

Beleidsbrief

Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en
Ontwikkelingssamenwerking 2011-2012

Verslag

namens de Commissie voor Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking
uitgebracht door de heer Paul Delva en mevrouw Fientje Moerman
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Frank Creyelman.

Vaste leden:

de heren Ludwig Caluwé, Paul Delva, mevrouw Sabine Poleyn, de heer Johan Verstreken;
de heer Frank Creyelman, mevrouw Marijke Dillen, de heer Christian Verougstraete;
de dames Ann Brusseel, Fientje Moerman;
mevrouw Fatma Pehlivan, de heer Jan Roegiers;
de heren Marc Hendrickx, Karim Van Overmeire;
de heer Peter Reekmans;
de heer Luckas Van Der Taelen.

Plaatsvervangers:

de heren Lode Ceyskens, Carl Decaluwe, Ward Kennes, Veli Yüksel;
de heren Johan Deckmyn, Stefaan Sintobin;
de heren Jean-Jacques De Gucht, Bart Tommelein;
de heer Philippe De Coene, mevrouw Mia De Vits;
de dames Danielle Godderis-T'Jonck, Liesbeth Homans;
de heer Jurgen Verstrepen;
de heer Bart Caron.

Toegevoegde leden:

de heer Christian Van Eyken.

Stukken in het dossier:

15 (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet + Bijlagen
– Nr. 2: Amendementen

12-A (2010-2011) – Nr. 1: Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

13 (2011-2012) – Nr. 1 en 2: Toelichtingen bij de begroting

14 (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

16 (2011-2012) – Nr. 1: Verslag van het Rekenhof

1302 (2011-2012) – Nr. 1: Beleidsbrief

INHOUD

I.	Inleidende uiteenzetting door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid.....	5
1.	Toelichting bij de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 2012	5
2.	Toelichting bij de beleidsbrief	7
2.1.	Mondiale antwoorden op globale problemen.....	7
2.2.	De Europese Unie als globale speler	8
2.3.	Subsidiariteit en culturele diversiteit	10
2.4.	Een verantwoord vergunningsbeleid inzake wapenhandel.....	11
2.5.	Een sterkere internationalisering van de Vlaamse economie	11
2.6.	Een vrijere en eerlijkere wereldhandel	12
2.7.	Een grotere internationale bereikbaarheid van Vlaanderen.....	12
2.8.	Armoedebestrijding en sociaal-economische ontwikkeling	13
2.9.	De strijd tegen de gevolgen van de klimaatverandering.....	14
II.	Algemene bespreking	14
1.	Vragen en opmerkingen van de leden.....	14
1.1.	Tussenkoms van de heer Paul Delva	14
1.2.	Tussenkoms van de heer Christian Verougstraete	18
1.3.	Tussenkoms van mevrouw Fientje Moerman.....	19
1.4.	Tussenkoms van de heer Jan Roegiers.....	22
1.5.	Tussenkoms van de heer Karim Van Overmeire.....	24
1.6.	Tussenkoms van mevrouw Sabine Poleyn	27
1.7.	Tussenkoms van mevrouw Ann Brussee	32
1.8.	Tussenkoms van mevrouw Fatma Pehlivan.....	33
2.	Antwoorden van de minister-president	35
2.1.	Antwoorden ter attentie van de heer Paul Delva	35
2.2.	Antwoorden ter attentie van de heer Christian Verougstraete	40
2.3.	Antwoorden ter attentie van mevrouw Fientje Moerman	40
2.4.	Antwoorden ter attentie van de heer Jan Roegiers	42
2.5.	Antwoorden ter attentie van de heer Karim Van Overmeire	43
2.6.	Antwoorden ter attentie van mevrouw Sabine Poleyn	44
2.7.	Antwoorden ter attentie van mevrouw Ann Brussee	45
2.8.	Antwoorden ter attentie van mevrouw Fatma Pehlivan.....	45
3.	Slotreplieken	46

III. Indicatieve stemmingen	47
1. Indicatieve stemming over de decreetsartikelen.....	47
2. Indicatieve stemming over de begrotingstabel.....	48
2.1. Begrotingstabel – Afdeling I	48
2.1.1. Entiteit DB0 – Departement Internationaal Vlaanderen	48
2.1.2. Entiteit DC0 – Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking (VAIS)	48
2.1.3. Entiteit DD0 – Upgrading Koningin Elisabethzaal en Vlaams-Europees Verbindingsagentschap	49
2.2. Begrotingstabel – Afdeling III.....	49
3. Bijlagen bij de uitgavenbegroting	49
Gebruikte afkortingen	50
Bijlagen:	
Bijlage 1: Aantal gefinancierde stages per jaar en per organisatie	51
Bijlage 2: Erfgoedprojecten gefinancierd uit het Vlaamse Algemeen Trustfonds bij UNESCO	55
Bijlage 3: Flanders Fields Declaration.....	59
Bijlage 4: Omzetting EU-richtlijnen – Inbreukdossiers.....	63
Bijlage 5: Beknopt overzicht markttoegangdossiers Vlaanderen.....	71
Bijlage 6: Non Profit Belgium	75
Bijlage 7: Beschikbare middelen voor draagvlakversterking	79
Bijlage 8: Procentuele verdeling van de ODA volgens departement	83
Bijlage 9: Programma's die specifiek gericht zijn op vrouwen als doelgroep	87

De Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking keurde op haar bijeenkomst van dinsdag 8 november 2011 de haar toegevoegde elementen en bepalingen van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2012 indicatief goed. In concreto betreft het hier de bevoegdheden Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking, die alle ressorteren onder minister-president Kris Peeters, die binnen de Vlaamse Regering ook bevoegd is voor het buitenlandse beleid.

Conform artikel 74, lid 4, van het Reglement van het Vlaams Parlement, werd de beleidsbrief Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking – Beleidsprioriteiten 2011-2012 (*Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1302/1), die betrekking heeft op de genoemde beleidsdomeinen, besproken samen met de uitgavenbegroting.

Alvorens dieper in te gaan op de negen strategische doelstellingen die vervat liggen in zijn beleidsbrief, verschaftte de minister-president eerst enige toelichting bij de voornaamste begrotingscijfers van de programma's die onder zijn bevoegdheid vallen.

De heer Paul Delva en mevrouw Fientje Moerman werden aangesteld tot co-verslaggevers van de bespreking van zowel het ontwerp van decreet houdende de uitgavenbegroting als de beleidsbrief. De besprekingen werden afgesloten met een indicatieve stemming over alle aan de commissie toegewezen en toekomstige elementen van de uitgavenbegroting. Tevens waren er formele aankondigingen van diverse moties van aanbeveling met betrekking tot de beleidsbrief.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER KRIS PEETERS, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

1. Toelichting bij de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 2012

Bij de aanvang van zijn uiteenzetting verklaart minister-president *Kris Peeters* dat hij, alvorens in te gaan op zijn beleidsbrief inzake Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, vooreerst een korte toelichting zal geven bij de voornaamste begrotingscijfers van de programma's die onder zijn bevoegdheid en verantwoordelijkheid vallen. Rekening houdend met de sinds dit begrotingsjaar in voege getreden nieuwe begrotingsvoorstelling, zal hij zich maximaal inspannen om een zo correct mogelijke vergelijking te maken met de aangepaste begroting 2011. Daarbij zal hij exclusief focussen op de evolutie van de beleidskredieten die de optelsom zijn van de vastleggingskredieten (in de begrotingstabel aangeduid met de afkorting VAK) en de vastleggingsmachtigingen (in de begrotingstabel aangeduid met de afkorting MAC). Hij zal daarbij abstractie maken van de weerslag op de vastleggingen die louter voortspuiten uit de nieuwe aanrekeningsregels die het gevolg zijn van de invoering van het nieuwe Rekendecreet, aangezien die vastleggingen budgettair neutraal zijn. Pro memorie geeft de minister-president dienaangaande nog mee dat de aanrekeningscorrecties – waarvan dus abstractie gemaakt wordt – voor het beleidsdomein internationaal Vlaanderen en voor zijn bevoegdheden op dat beleidsdomein, in totaal 3.730.000 euro belopen.

Verder wijst de minister-president er nog op dat er, onder andere in het licht van de hele discussie die er momenteel woedt over de te verwachten economische groeivoet voor volgend jaar, al versneld – met name begin volgend jaar – een begrotingscontrole zal worden gehouden. Er zal dan met kennis van zaken en rekening houdend met alle voorhanden zijnde elementen worden onderzocht in welke mate de nu voorliggende begroting moet worden aangepast. Om deze operatie nu reeds onmiddellijk door te voeren, was het nog te vroeg. Initieel werd immers uitgegaan van een groei van 1,6 percent, terwijl sommigen nu reeds gewag maken van een groei van slechts 0,8 percent of minder. Wie weet met welke

prognoses we dus geconfronteerd zullen worden tegen het jaareinde. De minister-president wijst er daarbij op dat de Vlaamse overheid ook in het verleden al constant met begrotingsaanpassingen heeft gewerkt. Die uit realisme geboren flexibiliteit is in wezen dus niets nieuws, behalve dan dat de eerste dergelijke controle al heel vroeg in het komende jaar zal plaatsvinden. Op dat ogenblik zou al meer duidelijk moeten zijn met welke externe problemen en contraintes we desgevallend bijkomend rekening zullen moeten houden.

Voor het programma DA – Apparaatkredieten, is er een stijging van de beleidskredieten met 1.457.000 euro. Deze stijging is in grote mate het gevolg van de overheveling van 23 personeelsleden van het agentschap Toerisme Vlaanderen naar het Departement internationaal Vlaanderen. Minister Geert Bourgeois, die binnen de Vlaamse Regering bevoegd is voor Toerisme, zal hierover ongetwijfeld nadere toelichting verschaffen in de bevoegde commissie.

Aangezien het Belgische EU-voorzitterschap nu reeds enige tijd geleden definitief is afgerond, hoeven er ook geen kredieten meer te worden ingeschreven ter ondersteuning van het Vlaamse aandeel in dit Belgisch voorzitterschap. Dienovereenkomstig wordt het programma DB – Provisies tot nul euro herleid.

Programma DC – Algemeen, vertoont een lichte daling. Deze is uitsluitend het gevolg van de beslissingen die werden genomen in verband met de derde generatie steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek. De minister-president preciseert dienaangaande dat er vanaf volgend jaar een nieuw Steunpunt voor Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking gepland is, wiens werking zich zal uitstrekken over de periode 2012 tot 2016. Het beleidsveld Toerisme wordt dus niet langer gedekt door dit steunpunt. De middelen die hierdoor vrijkomen vloeien trouwens ook terug naar het begrotingsprogramma DG – Toerisme.

Wat programma DD – Algemeen Buitenlands Beleid betreft, stijgen de beleidskredieten netto met 458.000 euro. Ongeveer de helft daarvan wordt enerzijds uitgetrokken om uitvoering te geven aan een beslissing van de Vlaamse Regering om een voortrekkersrol te spelen in het Belgische voorzitterschap van de ‘Taskforce for International Cooperation on Holocaust Education, Remembrance and Research’ (hetgeen op zijn beurt mee te maken heeft met het nieuwe museum in de Dossinkazerne in Mechelen), terwijl er anderzijds ook geld gaat naar de ondersteuning van het herdenkingsproject ‘100 jaar Groote Oorlog (2014-2018)’. De andere helft van de 458.000 euro extra voor programma DD gaat vooral naar projecten in het kader van de bilaterale samenwerking.

Het programma DE – Ontwikkelingssamenwerking krijgt een extra financiële injectie ten belope van 831.000 euro. Het gros daarvan zal worden ingezet ter ondersteuning van ontwikkelingslanden voor aanpassingen aan de gevolgen van de klimaatverandering. Een thematiek die momenteel overigens regelmatig in de media naar voor komt.

Ten slotte is er het begrotingsprogramma DF – Internationaal Ondernemen, waarbij het in essentie gaat over het ondersteunen van de export van Vlaamse kmo's en het aantrekken van buitenlandse investeringen. Nieuw hier is dat er voor het eerst gebruikgemaakt wordt van het instrument van de vastleggingsmachtiging. Netto is er voor het geheel van programma DF een toename van de beleidskredieten met 1.229.000 euro. In de begroting 2012 wordt voor 53.851.000 euro vastleggingskredieten en 14.810.000 euro vastleggingsmachtigingen gevraagd. Hiervan wordt het correlatief krediet ten bedrage van 12.933.000 euro in mindering gebracht, waardoor het beleidskrediet uitkomt op 55.668.000 euro. In vergelijking met 2011, waar de vastleggingskredieten waren begroot op 54.439.000 euro, stijgen de beleidskredieten dus met welgeteld 1.229.000 euro, concludeert de minister-president.

Hij wijst er daarbij op dat F.I.T. gebruik wil maken van de Olympische Spelen van volgend jaar in Londen om Vlaanderen als investeringsregio te promoten en om onze Vlaamse exporterende bedrijven in de kijker te plaatsen. Tevens zal F.I.T. zijn netwerk in het buitenland kwalitatief versterken met het oog op een nog optimaler aantrekken van buitenlandse investeringen. Bij het overlopen van zijn beleidsbrief (cf. infra) zal de minister-president nadere toelichting geven bij dit en andere nieuwe initiatieven binnen het beleidsdomein internationaal Vlaanderen.

2. Toelichting bij de beleidsbrief

Na aldus de belangrijkste elementen van de begroting te hebben toegelicht komt de minister-president tot zijn beleidsbrief voor 2011-2012. Hij wijst er daarbij vooreerst nadrukkelijk op dat zijn diensten zich bij het opstellen van deze beleidsbrief opnieuw maximaal gehouden hebben aan de voorschriften die het Vlaams Parlement ter zake stelt. Dit vormt telkenjare opnieuw een inspanningsverbintenis, waarvan het resultaat beoordeeld wordt door deze commissie.

De structuur van de beleidsbrief volgt daarom, net zoals de vorige jaren, exact die van de beleidsnota 2009-2014. Wat in niet geringe mate de leesbaarheid en opvolging doorheen de tijd moet vergemakkelijken. In die beleidsnota formuleerde de minister-president negen strategische doelstellingen voor het Vlaams buitenlands beleid. Deze getuigen van de ambitie van de Vlaamse Regering om een sterker Vlaanderen uit te bouwen, ook als partner voor het buitenland: een Vlaanderen dat durft groeien als deelstaat en dat ook in Europees en internationaal verband zijn rol ten volle wil opnemen. Dienaangaande verwijst de minister-president bij wijze van voorbeeld naar een recent bezoek aan de UNESCO in Parijs, waar hij zelf heeft kunnen vaststellen dat Vlaanderen daar heel sterk scoort. Iets wat overigens niet enkel zijn eigen verdienste is, maar mag bijgeschreven worden op het conto van opeenvolgende Vlaamse regeringen.

2.1. *Mondiale antwoorden op globale problemen*

Een eerste beleidsprincipe dat vooraan staat in het internationaal beleid van de Vlaamse Regering, behelst dat er voorrang wordt gegeven aan de logica van het internationaal recht in de internationale betrekkingen. Net zoals de voorgaande jaren werd ook het voorbije jaar nauwgezet toegezien op de tijdige omzetting en naleving van internationale verdragen. De komende maanden zal dit een constant punt van aandacht zijn.

Een tweede uitgangspunt dat in de beleidsnota wordt gehuldigd is dat, waar opportuun, de Vlaamse Regering haar internationale beleid kanaliseert via internationale instellingen. Ten illustratieven titel haalt de minister-president een aantal Vlaamse realisaties op dat vlak aan. Hij verwijst daarbij eerst en vooral naar de nieuwe kaderovereenkomsten die hij ondertekend heeft met de IAO en met UNAIDS, het VN-programma voor de strijd tegen HIV/AIDS. Dit laatste ter waarde van 3 miljoen euro voor een periode van vier jaar. Met de UNESCO werd een nieuwe trustfondsovereenkomst gesloten, waarbij er bijzondere aandacht uitgaat naar erfgoedprojecten. Voor de tweejarige periode 2011-2012 werd een bijdrage van 900.000 euro toegekend. Ook met UNICEF werd voor de volgende vier jaar een nieuwe overeenkomst gesloten. Voor de periode 2010-2012 werd een subsidie van 500.000 euro vastgelegd aan UNRWA, het VN-agentschap voor Palestijnse vluchtelingen.

Nog in 2011 is de nieuwe regeling voor de financiering van stages van jongeren bij internationale organisaties in werking getreden en werden een aantal administratieve vereenvoudigingen doorgevoerd. Een en ander kwam erop neer dat het aantal stagemogelijkheden gevoelig werd uitgebreid. Dit jaar konden er daardoor al meer dan vijftig dergelijke stageplaatsen gefinancierd worden. Nog maar gisteravond werden al die stagiairs en gewezen stagiairs trouwens uitgenodigd in het Errerahuis voor een viering van het tienjarig bestaan van het stageprogramma. Uit de daar gevoerde discussies bleek dat de nieuw ingevoerde

elementen een groot succes waren. Er zal nu ook nog meer gecommuniceerd worden om de mogelijkheden die dit stageprogramma biedt aan jonge Vlamingen – de leeftijdsgrens werd recent opgetrokken tot en met 34 jaar – in bredere kring te promoten. In dat verband is de minister-president recent trouwens ook bij het ESA in Parijs langsgeweest. Er zijn daar heel wat mogelijkheden om stage te lopen, maar spijtig genoeg hebben nog maar heel weinig Vlamingen de weg naar die instelling gevonden. Vlaanderen diende dan ook bijkomende initiatieven te nemen om ervoor te zorgen dat ook bij de ESA gemakkelijker stage kan worden gelopen. Ook dat werd aangepast en wordt nu verder gedynamiseerd.

In 2012 zullen deze vernieuwde instrumenten ten volle worden ingezet om de gestelde beleidsdoelen te realiseren. Verder zal in 2012 onder meer een nieuwe Vlaamse bijdrage ter beschikking worden gesteld aan het IAO Trustfonds. De Vlaamse UNESCO-commissie zal blijvend ondersteund worden voor de uitvoering van haar beleids- en werkprogramma 2011-2013.

Een laatste belangrijk thema dat de minister-president onder deze eerste strategische doelstelling wil meegeven, betreft het respect voor de rechten van de mens. Vlaanderen was – zoals deze commissie zeer wel weet – zeer nauw betrokken bij de voorbereiding van de eerste universele periodieke evaluatie van België in de VN-Mensenrechtenraad in Genève. Er zal verder constructief worden samengewerkt met de betrokken bestuursniveaus om optimaal uitvoering te geven aan de engagementen ter versterking van het mensenrechteninstrumentarium, die in het kader van de UPR werden aangegaan. Minister-president Kris Peeters geeft dienaangaande nog mee dat momenteel ook de laatste hand wordt gelegd aan een beleidsdocument over de mensenrechten in het internationaal beleid van de Vlaamse Regering. Van zodra dit gefinaliseerd is, kan het ter bespreking in deze commissie worden gebracht.

Tot slot wil de minister-president het nog even hebben over de herdenking van ‘100 jaar Groote Oorlog’. De voorbereiding daarvan is ondertussen volop aan de gang. Minister Bourgeois neemt het toeristisch element voor zijn rekening. Iedereen is het er kamerbreed over eens dat deze herdenking een ideale gelegenheid is om Vlaanderen te promoten als een vreedzame, open, tolerante en internationaal georiënteerde deelstaat. Onderzoek heeft aangetoond dat men zelfs in China het begrip Flanders Fields kent. De dramatische gebeurtenissen van de Eerste Wereldoorlog hebben Vlaanderen een zekere notoriëteit bezorgd op wereldschaal. Het is nu zaak om van die bekendheid en die herdenking gebruik te maken om Vlaanderen op een positieve manier verder op de kaart te zetten.

Er staat heel wat op het programma, zoals onder meer de ondertekening van de Flanders Fields Declaration en een internationaal symposium rond de vredesgedachte waarop enkele Nobelprijswinnaars voor de vrede zullen worden uitgenodigd. Twee daarvan hebben reeds toegezegd: aartsbisschop Desmond Tutu en voormalig Zuid-Afrikaans president Frederik Willem de Klerk.

Afsluitend onderstreept minister-president Peeters nogmaals dat er al heel wat bereikt werd bij die diverse internationale instellingen. Dat is een werk van lange adem geweest waarvoor heel wat mensen zich onder opeenvolgende Vlaamse regeringen hebben ingezet. Het komt er nu op aan die realisaties te koesteren en te versterken, hetgeen onder meer zal gebeuren door het hoger genoemde stagesysteem.

2.2. *De Europese Unie als globale speler*

Een volgend element waarop de minister-president wil ingaan betreft de rol van de Europese Unie als globale speler. De Vlaamse Regering is dienaangaande van oordeel dat het in het belang is van de Vlamingen dat de Europese Unie zich verder ontwikkelt tot een

sterke speler op wereldvlak. Een sterke Europese Unie die in toenemende mate met één stem spreekt en de belangen van de Europeanen verdedigt in het gesprek met de andere grootmachten en handelsblokken in deze wereld, blijft voor de Vlaamse Regering het beste antwoord op de talloze uitdagingen waarmee wij geconfronteerd worden.

Net omdat de Europese Unie voor Vlaanderen een belangrijk niveau is, heeft Vlaanderen het EU-voorzitterschap aangegrepen als katalysator voor een sterkere Europese bewustwording van de Vlaamse overheid en haar beleidsvoering. Dit is een beleidslijn die logischerwijze ook in de toekomst behouden blijft.

Het debat over het volgende MFK van de Europese Unie na 2013 is inmiddels opgestart. Doordat een aantal elementen uit dat dossier zware financiële gevolgen kunnen hebben voor Vlaanderen, wordt het van zeer nabij opgevolgd. Minister-president Peeters denkt daarbij in eerste instantie aan het landbouwbeleid, waar de risico's van twee kanten dreigen te komen, aangezien er naast dat nieuwe meerjarig financieel kader tegelijk ook sprake is van een herziening van het globale Europese landbouwbeleid. Daarnaast spreekt het ook voor zich dat de MFK-discussie van immens groot belang is voor de cohesiefondsen en het cohesiebeleid. Ook daar is het nog maar de vraag hoe een en ander zich verder zal ontwikkelen. Inzake intensiteit van het beroep op die fondsen bestaat er niet enkel een markant verschil tussen Vlaanderen en Wallonië, maar zijn er ook binnen Vlaanderen regio's – zoals onder meer de provincie Limburg – waarvoor dit een belangrijk gegeven vormt. Hetzelfde geldt mutatis mutandis voor diverse andere domeinen die tot de kern van de Vlaamse bevoegdheden behoren. Zo kunnen onder andere ook Onderzoek en Ontwikkeling, Transport, Onderwijs, Jeugd en Cultuur de impact voelen van een herziening van het meerjarig financieel kader. Naarmate de beschikbare middelen verminderen, sorteert dat immers ook effecten in Vlaanderen.

De minister-president wijst erop dat de Vlaamse Regering reeds in januari 2011 een uitgebreid standpunt heeft geformuleerd over het cohesiebeleid post-2013. Voor Vlaanderen is het essentieel dat alle Europese regio's in aanmerking komen voor financiële middelen uit het cohesiebeleid. Bovendien moeten de regio's voldoende vrijheid hebben om zelf te bepalen in welke prioriteiten zij de cohesiemiddelen investeren. Verder kan de minister-president nog meedelen dat, net zoals dat het geval was tijdens de tweede helft van 2011, Vlaanderen – in zijn persoon – gedurende de eerste jaarhelft van 2012 de rol van Belgisch woordvoerder in de onderhandelingen op zich zal nemen. Nog maar vandaag is daarover contact geweest met het Verenigd Koninkrijk, waar men toch wel enigszins anders tegen de zaak blijkt aan te kijken. Aan Britse kant vindt men het niet te verdedigen dat het financiële kader voor de Europese Unie, en voor de cohesiefondsen in het bijzonder, ongewijzigd zou blijven. 'Business as usual', is daar geen optie. Wel integendeel, er zou luidens Britse bronnen net zwaar moeten gesneden worden in die uitgaven. Behoudens voor wat betreft het terugdringen van de administratieve rompslomp die momenteel nog samenhangt met de financiering vanuit Europese bronnen, is het water tussen beide discussiepartners dus nog erg diep.

De Europese Unie staat momenteel voor enorme financiële uitdagingen. De minister-president hoopt dat in de loop van de komende dagen en weken wat stabiliteit zal ontstaan. De 2020-strategie van de EU vormt voor de Vlaamse overheid een leidraad en een toetsingskader. Ons industrieel beleid past in onze ogen perfect in de 2020-strategie. Indien alle lidstaten dit beleid zouden volgen, zouden we die belangrijke ambities kunnen handhaven en zouden we de komende jaren goed werk kunnen leveren. In het licht van de situatie in Griekenland, Italië en andere landen valt het vooralsnog echter nog af te wachten hoe die stabilisering zich zal doorzetten.

2.3. *Subsidiariteit en culturele diversiteit*

Een derde gegeven waarop de minister-president wil ingaan, betreft de subsidiariteit en de culturele diversiteit. Deze strategische doelstelling staat in de beleidsnota en is nu ook in deze beleidsbrief terug te vinden.

Het subsidiariteitsbeginsel en het buitenlands beleid ontmoeten elkaar op het laagste niveau op het terrein van de grensoverschrijdende samenwerking. De Nederlandse en Vlaamse overheden hebben stappen gezet om de samenwerking in de grensstreek te versterken. Het voorbije jaar is ook aan de grensoverschrijdende samenwerking met Noord-Frankrijk voortgewerkt. Zo is de Eurometropool Lille-Kortrijk-Tournai in 2011 volledig operationeel geworden. Ook de samenwerking met Luxemburg en met Nordrhein-Westfalen is voortgezet.

Die lijn wordt in 2012 onverkort doorgetrokken. Er is dan met name een eerste economische conferentie over de samenwerking tussen Nordrhein-Westfalen en Vlaanderen gepland, die zal doorgaan in Antwerpen. Eerder werden al soortgelijke conferenties over de samenwerking met Nederland georganiseerd. Nu gebeurt hetzelfde voor onze Duitse burens, waarvan de economie misschien nog belangrijker voor ons is. We hebben een aantal afspraken geconcretiseerd. De economische conferentie in kwestie maakt hier integraal deel van uit. Verder zal ook het verdrag tot oprichting van de Benelux in 2012 in werking treden.

Minister-president Peeters wijst er verder op dat het subsidiariteitsbeginsel daarnaast eveneens relevant is met betrekking tot de rol van de deelstaten in de Europese Unie. Ook in 2012 zal daarom verder worden ingezet op de versterking van de rol van de deelstaten. De Vlaamse Vertegenwoordiging bij de Belgische Permanente Vertegenwoordiging bij de EU bewaakt de Vlaamse accenten en prioriteiten in de EU en in de intrafederale coördinatie met betrekking tot de EU.

De promotie van de culturele diversiteit blijft eveneens nadrukkelijk aanwezig in het beleid van de Vlaamse Regering. In de marge van de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Zuid-Korea konden we reeds ervaringen met culturele diversiteit opdoen. Die ervaringen zijn goed van pas gekomen tijdens de onderhandelingen tussen de EU en Singapore, India en Canada. Tijdens al deze onderhandelingsprocessen wordt erover gewaakt dat steeds met de gevoeligheid en het specifieke karakter van de culturele en de audiovisuele sector rekening wordt gehouden. De vrijhandelsakkoorden met Zuid-Korea, met de Centraal-Amerikaanse landen en met de Andesgemeenschap bevatten dienovereenkomstig een specifiek protocol betreffende de culturele samenwerking.

Het afgelopen jaar is ook een thematisch managementcomité Internationaal Cultuurbeleid en Culturele Diplomatie opgericht. Dit comité vormt het overkoepelend managementorgaan voor de afstemming van een geïntegreerd beleid inzake culturele diplomatie tussen de departementen internationaal Vlaanderen en Cultuur, Jeugd, Sport en Media en de agentschappen Toerisme Vlaanderen, Internationaal Ondernemen en Kunsten en Erfgoed. Het managementcomité staat in voor het proactief en strategisch denken op lange termijn met betrekking tot de culturele diplomatie en de hiermee verband houdende internationale activiteiten.

Samen met Nederland, wordt er – onder meer via de Nederlandse Taalunie – gewaakt over de positie en de luister van de Nederlandse taal. De NTU heeft haar dertigjarig bestaan gevierd met een top die onder het motto ‘Nederlands, wereldtaal’ is georganiseerd. In 2011 heeft de Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland de Vlaams-Nederlandse culturele samenwerking mee een nieuwe invulling gegeven. Die commissie zal zich voortaan concentreren op de versterking van vraaggestuurde aanbevelingen over de internationale culturele samenwerking ten behoeve van de Vlaamse en Nederlandse overheden.

2.4. Een verantwoord vergunningsbeleid inzake wapenhandel

Een vierde belangrijk punt betreft een verantwoord vergunningenbeleid inzake wapenhandel. Het hoeft volgens de minister-president geen betoog dat de controle op de handel in strategische goederen een belangrijk dossier vormt. Er zijn dienaangaande verschillende Europese initiatieven genomen. Zo is er een nieuwe richtlijn voor de intracommunautaire handel in defensiegerelateerde goederen. Die richtlijn introduceert nieuwe procedures en vergunningen. De Vlaamse Regering heeft deze richtlijn in een nieuw ontwerp van decreet vertaald. Dit ontwerp van decreet zal binnenkort aan het Vlaams Parlement worden voorgelegd.

Ook werd van deze verplichting gebruikgemaakt om de wet van 1991 aan de huidige uitdagingen inzake de controle op de handel in strategische goederen aan te passen. Verder is binnen de EU een voorstel tot verordening uitgewerkt over de implementatie van het protocol van de VN over de uitvoer van vuurwapens naar derde landen.

Minister-president Peeters wijst er daarna op dat hij het hier al eerder over de ontwikkelingen in de Arabische wereld heeft gehad. De problematiek van het 'on hold' zetten van de export van wapens werd in deze commissie reeds omstandig bediscussieerd. De administratie houdt de desbetreffende lijst continu bij en de beslissingen die zich opdringen worden ook effectief genomen.

2.5. Een sterkere internationalisering van de Vlaamse economie

Een volgende punt betreft de nood aan een sterkere internationalisering van de Vlaamse economie. Dit is een uitermate belangrijke strategische doelstelling. Het afgelopen jaar heeft de internationale handel zich hersteld. De cijfers zijn hier genoegzaam bekend. Vlaanderen heeft het goed gedaan in die periode van herstel, maar op vandaag wordt het wegens de verzwakking van de mondiale economische groei weer een hele opgave om die positieve dynamiek te herstellen.

In de nieuwe beheersovereenkomst voor de periode 2011-2015 met F.I.T. gaat extra aandacht uit naar dienstverlening aan startende exporteurs. Die dienstverlening steunt op drie krachtlijnen: differentiëring van de exportmarkten naar de 25 focuslanden, informatieverbreiding en een partnerschap tussen F.I.T. en andere organisaties van het economische middenveld en de Vlaamse overheid.

Het is daarbij belangrijk om te focussen op snel groeiende markten en op een aantal toekomstgerichte, innovatieve speerpuntsectoren. De minister-president wijst er dienaangaande op dat hij met dat doel voor ogen reeds aan heel wat economische zendingen heeft deelgenomen en komende zaterdag afreist naar India. Het betreft hier een uiterst belangrijke zending, toegespitst op het economische gegeven. India is ook het laatste van de BRIC-landen dat de minister-president aandoet. Overigens hoort Zuid-Afrika onderhand eigenlijk ook bij die groep, hetgeen sommigen doet gewagen van de BRICA-landen.

Het bevorderen van de internationalisering van de dienstensector geniet eveneens de volle belangstelling van de Vlaamse overheid. Die sector doet ondertussen overigens volop beroep op de subsidiemogelijkheden die F.I.T. aanbiedt. In 2012 zal F.I.T. die ondersteuning nog versterken. Naast de dienstensector zal in de periode 2011-2015 trouwens ook gefocust worden op de creatieve industrie.

Het project 'Internationalisering van de Vlaamse kenniseconomie' wordt insgelijks voortgezet. Het heeft als doel de verspreiding van kennis tussen Vlaanderen enerzijds en de VS,

China, India en Japan anderzijds. De Vlaamse technologieattachés organiseren in 2012 in die landen diverse roadshows, met als doel investeringen aan te trekken. De onderwerpen zijn hernieuwbare energie, informatie- en communicatietechnologie, en de farmaceutische en biologische industrie. Wat bijvoorbeeld ICT betreft, stelden wij in Zuid-Afrika vast dat heel wat kleinere Vlaamse ondernemingen zeer actief zijn in belangrijke nichesectoren zoals de banksector, om daar bijvoorbeeld de toegang en de software te beveiligen.

Om potentiële Vlaamse wereldspelers een duwtje in de rug te geven, zet F.I.T. jaarlijks een Vlaamse exporteur in de schijnwerpers via het uitreiken van de Leeuw van de Export. In het licht van dit alles is de afstemming tussen internationaal ondernemen en innovatietechnieken vanzelfsprekend erg belangrijk. In mei 2011 is de conceptnota ‘Innovatiecentrum Vlaanderen’ voorgesteld, waarin die afstemming duidelijk aanwezig is. Operationeel overleg gebeurt tussen de leidende ambtenaren van F.I.T., het Agentschap Ondernemen en het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie. En dan is er natuurlijk ook nog Flanders’ Care.

Er worden ook verder initiatieven genomen om het aantal buitenlandse directe investeringen in Vlaanderen te vergroten. Een actieve economische diplomatie is onontbeerlijk. Dat behoort tot de Vlaamse bevoegdheden, en de minister-president en zijn diensten werken er constant aan. Hij gaat ervan uit dat wij dat in goede afspraak met de nieuwe Federale Regering zullen kunnen doen.

De Vlaamse universiteiten gaan ondertussen ook mee op zendingen en doen aan academische diplomatie. Dat is reeds gebeurd in Afrika, waar er ook heel wat mogelijkheden zijn. Deze piste wordt dan ook verder ontwikkeld.

2.6. Een vrijere en eerlijkere wereldhandel

De zesde strategische doelstelling van het Vlaams buitenlands beleid is gelegen in het benaastigen van een vrijere en eerlijkere wereldhandel. Zoals hoger reeds vermeld zet de Europese Unie zich volop in voor het tot stand brengen van een aantal bilaterale vrijhandelsovereenkomsten. Er lopen nog dergelijke onderhandelingen met Canada, India, Singapore, Maleisië, Mercosur en Oekraïne en akkoorden met andere cruciale opkomende economieën, zoals Vietnam, Indonesië, Thailand, de Filippijnen en mogelijk ook Japan liggen in het verschiet. Het wegwerken van handelsbelemmeringen blijft een heel belangrijk punt. Ook het beschermen van onze investeringen in derde landen is een aandachtspunt. Wat Handel en Ontwikkeling betreft, zal vanaf 2014 een nieuw algemeen preferentiesysteem van kracht worden. Voor zover we dat nu kunnen inschatten, zullen er geen ingrijpende gevolgen zijn voor onze drie partnerlanden in Zuidelijk Afrika. We zullen aandacht vragen voor en geven aan de internationale arbeids- en milieunormen.

2.7. Een grotere internationale bereikbaarheid van Vlaanderen

Een goede internationale bereikbaarheid van Vlaanderen blijft vanzelfsprekend een zeer belangrijk punt. De internationale promotie van de Vlaamse havens valt daaronder. De minister-president affirmeert dienaangaande dat hij nog altijd de intentie heeft om samen met Nederlands minister-president Mark Rutte een handelsmissie te organiseren en desgevallend ook andere initiatieven. Hij heeft recent nog contact met hem gehad. Een en ander krijgt geleidelijk aan vorm. Hij drukt de hoop uit dat hij binnenkort in deze commissie meer concrete details en timing zal kunnen geven. De minister-president veronderstelt dat het niet nodig is om hier nogmaals projecten zoals Flanders Port Training Centre en alle daarbij horende beurzen te vermelden. Deze elementen zijn in het verleden allemaal toegepast en blijven ook gelden voor 2012.

2.8. *Armoedebestrijding en sociaal-economische ontwikkeling*

De minister-president wijst erop dat inzake armoedebestrijding en sociaal-economische ontwikkeling de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling van essentieel belang zijn. Ook Vlaanderen zal daartoe zijn steentje bijdragen. Het focust daarbij geografisch op Zuidelijk Afrika en sectoraal op tewerkstelling en ondernemerschap, op gezondheidszorg en ten slotte ook op landbouw en voedselzekerheid. In deze commissie werd over die verschillende onderwerpen reeds meermaals grondig van gedachten gewisseld.

Tijdens zijn zending naar Zuidelijk Afrika in augustus van dit jaar heeft de minister-president de gelegenheid gehad om een aantal van de projecten die Vlaanderen steunt te bezoeken. Hij is daar getuige geweest van het nuttige werk dat dankzij ons engagement mogelijk wordt gemaakt, maar ook van de nood tot samenwerking en complementariteit met andere bilaterale donoren en internationale organisaties. Als voorbeeld daarvan haalt hij de recente bijkomende subsidiëring aan die Vlaanderen aan de vzw Apopo zal verstrekken. Het betreft hier, zoals genoegzaam bekend, een project waarbij ratten getraind worden om landmijnen op te sporen. Een nieuw project van Apopo voorziet nu om deze ratten ook in te zetten bij het detecteren van tbc. Blijkbaar kunnen ratten immers ook getraind worden om een tbc-besmetting in het speeksel van patiënten op te sporen. Gezien het belang hiervan werd daarvoor het niet-onaardige bedrag van 500.000 euro uitgetrokken. De premier van Mozambique was daarover zeer te spreken.

Over de politieke ontwikkelingen in Malawi hebben we het in deze commissie nog maar zeer recent gehad. Het spreekt voor zich dat de diensten van de minister-president de eventuele verdere evoluties in dat land van zeer nabij zullen blijven opvolgen. Desgevallend zullen daaraan de gepaste gevolgen gegeven worden, waarover er ook naar deze commissie teruggekoppeld zal worden.

De ondersteuning van capaciteitsopbouw van ondernemers in het Zuiden gaat eveneens onverminderd voort, onder andere via het Waarborgfonds Microfinanciering.

Minister-president Peeters komt dan tot het punt van de Vlaamse noodhulp. Hij herinnert eraan dat deze thematiek nog maar enkele weken geleden in de plenaire vergadering van dit parlement aan de orde is geweest, naar aanleiding van actuele vragen over de mogelijkheid om noodhulp te verstrekken aan de door een aardbeving getroffen gebieden in Turkije. Er is daarvoor ook effectief een bedrag vrijgemaakt, hoewel zuiver decretaal gezien Turkije (omdat het geen MOL-land is) in beginsel niet in aanmerking kwam voor dergelijke noodhulp. Gezien de hoodringendheid van de vraag is daar toen een mouw aan gepast, maar structureel blijft het probleem natuurlijk wel gesteld. Er dient onderzocht te worden hoe het kaderdecreet Ontwikkelingssamenwerking ook op dat punt anders geformuleerd kan worden, zodat er – zoals nu het geval was – geen andere budgetten moeten worden aangesproken voor noodhulp.

Inzake draagvlakversterking voor de ontwikkelingssamenwerking werden een aantal projecten geselecteerd rond cultuur en ontwikkeling. Met zestien gemeenten wordt daar rond samengewerkt op basis van een covenant voor de periode 2011-2012. Ook initiatieven zoals de fairtradegemeenten, de Noord-Zuidpersprijs en de financiering van de Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand zijn daarbij van belang.

Het was initieel de bedoeling om reeds in 2011 twee decreten die betrekking hadden op draagvlakversterking – het decreet inzake gemeentelijke convenants en het decreet ontwikkelingseducatie – onder te brengen in het overkoepelende kaderdecreet Ontwikkelingssamenwerking. Dit initiatief heeft echter enige vertraging opgelopen. Het moet echter toelaten om op een meer flexibele manier een kruisbestuiving te realiseren tussen gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking en ontwikkelingseducatie. Daarnaast beoogt

men hiermee een betere aansluiting met de huidige praktijk binnen draagvlakversterkende projecten. Een en ander is binnen deze commissie hoogstwaarschijnlijk al ‘common knowledge’.

In 2012 wordt er ook verder gewerkt aan de vierdepijlersteun. Meer bepaald zal op basis van de bevindingen van de toekomstconferentie van april 2011 rond het vierdepijlersteunpunt dit steunpunt volgend jaar verder worden uitgebouwd. Daarbij gaat specifieke aandacht naar de rol van de diverse betrokken actoren. Als koepel van de Noord-Zuid-beweging zal 11.11.11 verder worden ondersteund, terwijl tevens de versteviging van het vierdepijlernetwerk gefaciliteerd zal worden.

Tot slot herbevestigt de minister-president nog dat er een grondige hervorming komt van de Vlaamse regelgeving inzake ontwikkelingssamenwerking, met de bedoeling de administratieve lasten voor de begunstigde organisaties en de beheerskosten voor de overheid drastisch te verlagen. De specifieke decreten zullen worden opgeheven ten einde geïntegreerd te worden in een overkoepelend kaderdecreet Ontwikkelingssamenwerking. Op 28 oktober laatstleden werd dienaangaande door de Vlaamse Regering reeds een tweede principiële beslissing genomen. Ongetwijfeld zal hierop nog in extenso kunnen worden teruggekomen in deze commissie.

2.9. *De strijd tegen de gevolgen van de klimaatverandering*

Zoals reeds vermeld bij de toelichting inzake de begrotingscijfers, levert Vlaanderen inspanningen om tot een structurele integratie van de klimaatveranderingsproblematiek in de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking te komen. Daartoe werd een reeds bestaande toolkit uitgetest op een aantal projecten in het Zuiden. De resultaten van die tests zullen bepalen of de toolkit in zijn huidige vorm kan worden toegepast binnen de werking van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking. De extra middelen die op de begroting 2012 werden ingeschreven om ontwikkelingslanden bij te staan om op gepaste wijze om te gaan met de gevolgen van de klimaatverandering, moeten leiden tot investeringen die ontwikkelingsrelevant zijn, de capaciteit van de lokale leefgemeenschappen versterken en voortbouwen op de beleidsprioriteiten van de ontvangende partnerlanden.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Vragen en opmerkingen van de leden

1.1. *Tussenkoms van de heer Paul Delva*

De heer *Paul Delva* verklaart vooreerst een aantal algemene bemerkingen te willen formuleren over de beleidsbrief, gevolgd door een aantal meer punctuele vragen. Hij meent dat uit de beleidsbrief alleszins bijzonder duidelijk blijkt dat het Vlaams buitenlands beleid steeds omvattender wordt. Hetgeen een goede zaak is en ook ten volle gesteund wordt door de CD&V-fractie. Tegelijk worden er heel duidelijke lijnen uitgezet waarlangs we in de toekomst verder willen werken. Daarbovenop worden dan ook nog een aantal nieuwe accenten gelegd, zoals onder andere moet blijken uit het opstarten van de academische diplomatie. Een gegeven waarop de spreker verder nog wat dieper zal ingaan. Door een aantal elementen sterk te benadrukken, kan Vlaanderen ondanks zijn beperkte omvang en zijn beperkte middelen, wel degelijk het verschil maken. Voor de heer Delva is het dan ook duidelijk dat het hier om een prima document gaat, dat ook bijzonder goed aansluit op de beleidsnota 2009-2014 van de minister-president.

Alleen al om redenen van efficiëntie is het natuurlijk ook nuttig dat de samenwerking met de federale overheid eveneens de nodige aandacht krijgt. Zo komt het de heer Delva voor dat de verschillende overheden van dit land elkaar minstens zouden moeten informeren over de beleidsinitiatieven die ze nemen.

Een aandachtspunt dat de spreker al meerdere jaren bezighoudt, is dat Vlaanderen en Europa hun hoofdstad gemeen hebben. Vanuit die onweerlegbare constatacie is het de stellige overtuiging van de heer Delva dat Vlaanderen in zijn buitenlands beleid al te weinig gebruikmaakt van het feit dat Brussel zijn hoofdstad is. Zijns inziens ware dit nochtans een uitstekend visitekaartje in het buitenland. Hij betreurt dan ook dat dit aspect in deze beleidsbrief maar heel weinig en alleszins onvoldoende aan bod komt.

De heer Paul Delva komt daarna tot zijn meer punctuele opmerkingen. Op bladzijde negen van de beleidsbrief wordt gewag gemaakt van gezamenlijke handelsmissies met Nederland. Een onderwerp dat hier nog maar vrij recent ook het voorwerp heeft uitgemaakt van enkele vragen om uitleg. Deze piste geniet weliswaar de volledige steun van het lid, maar hij had toch graag vernomen of deze missies op de een of andere manier een effect zullen hebben op de gezamenlijke Belgische handelsmissies. Zal een en ander mogelijks tot gevolg hebben dat Vlaanderen minder zal investeren in die Belgische of intergewestelijke zendingen? Of komen de gezamenlijke missies met Nederland daar gewoon bovenop?

Als lid van de commissie Cultuur had de heer Delva ook graag wat meer informatie gekregen over de Trustfondsovereenkomst tussen Vlaanderen en de UNESCO die eind 2010 werd ondertekend. Daarin staat blijkbaar dat er bijzondere aandacht besteed zal worden aan erfgoedprojecten. Kan de minister-president daar mogelijks wat meer duiding bij geven? Over welke erfgoedprojecten spreken we? Is het mogelijk om een aantal voorbeelden te geven?

De spreker heeft uit de toelichting van minister-president Peeters ook begrepen dat deze nogal wat belang hecht aan het systeem van de stages bij multilaterale organisaties. Dat het aantal gesubsidieerde stageplaatsen toeneemt is een goede zaak, die allicht kan rekenen op de steun van de voltallige commissie. Maar blijkbaar zijn er toch nog altijd een aantal blinde vlekken waaraan er verder gewerkt moet worden. Omgekeerd had hij graag vernomen bij welke organisaties het aantal stageplaatsen al voldoende groot is en welke organisaties het meest in trek zijn bij de Vlaamse stagiairs.

De heer Delva heeft verder begrepen dat de Vlaamse overheid financiële middelen ter beschikking stelt van de VVN en het UNESCO-platform Vlaanderen. Dat lijkt op zich een goede zaak, ware het niet dat het om heel kleine bedragen gaat. De ervaring leert immers dat het toekennen van kleine subsidies zelden echt zinvol is. Als hij het goed heeft, krijgt de VVN zo'n 37.000 euro op jaarbasis. Hopelijk krijgt die vereniging nog middelen uit ander bronnen, want anders is het bedrag dermate minimaal dat de heer Delva zich niet kan inbeelden dat men hiermee een efficiënte werking kan ontwikkelen.

Een volgend punt dat het lid te berde wil brengen betreft de herdenking van '100 jaar Groote Oorlog'. Naarmate die herdenking meer actueel wordt, begint er ook steeds meer rond te gebeuren. Dat is zeker een goede zaak. Maar tegelijk moet vastgesteld worden dat ook de federale overheid en de andere gewesten hier een aantal evenementen rond organiseren. Zoals steeds het geval is in onze federale context, dient hier de vraag gesteld te worden of er in deze op enigerlei manier sprake is van samenwerking tussen die verschillende overheden. Daar waar het normaal en logisch is dat Vlaanderen – gezien de plaats waar de strijd zich heeft afgespeeld – het voortouw neemt in deze herdenking en daar ook flink wat geld tegenaan gooit, moet hier toch ook de efficiëntievraag gesteld worden. Van de minister-president had hij dan ook graag vernomen hoe de eventuele samenwerking met de federale overheid en de andere gewesten verloopt. Zo ook voor wat de Flanders Fields Declaration betreft. Staat Vlaanderen daar helemaal alleen voor in, of is er hierrond op min of meer regelmatige basis overleg met de andere overheden in dit land?

De minister-president heeft in zijn inleidende toelichting ook reeds gealludeerd op het huidige streven naar een meer competitieve Europese Unie. Vlaanderen heeft dienaan-

gaande reeds een duidelijk en evenwichtig standpunt bepaald inzake het nieuwe cohesiebeleid. Maar België moet ter zake natuurlijk nog wel een gezamenlijk standpunt innemen vooraleer men daarmee naar de Europese onderhandelings tafel kan trekken. Het lid had dan ook graag vernomen hoe ver men reeds gevorderd is met een dergelijk gezamenlijk Belgisch standpunt en hoe dat er desgevallend zal uitzien.

Nog luidens de informatie in de beleidsbrief (pagina 17) was Vlaanderen op 31 augustus van dit jaar gevat door 22 Europese inbreukdossiers. Dienaangaande had de heer Delva graag vernomen of er mogelijks bepaalde domeinen of thema's zijn die regelmatig terugkomen en die dus als 'inbreukgevoelig' mogen worden beschouwd.

Het lid komt dan tot het hoofdstuk over de internationale culturele uitwisseling, dat hij betitelt als een van de sterkste onderdelen van deze beleidsbrief. Waar hij zich wel vragen bij stelt – en waar hij overigens ook reeds de Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur over heeft aangesproken – is het lot dat de vele oude Belgische culturele akkoorden beschoren is. Deze zijn momenteel slapende, want het cultuurbeleid is volledig gecommunautariseerd. En toch blijven die akkoorden vooralsnog, minstens op papier, bestaan. Dit is een weinig zinvolle situatie. Hij vraagt zich dan ook af of het niet aangewezen ware om deze overeenkomsten eens een voor een grondig te screenen op hun al dan niet blijvende waarde. Zo zou men kunnen nagaan in welke mate Vlaanderen zich zou kunnen inlaten met deze akkoorden en zelfs of Vlaanderen niet zelf een aantal van dergelijke akkoorden of verdragen zou kunnen sluiten? Ten illustratieven titel van een en ander haalt de heer Delva het oude culturele akkoord tussen België en India aan. Onder andere in het licht van de nakende handelsmissie van de minister-president naar dat land, ware het ongetwijfeld nuttig geweest mocht er een cultureel akkoord hebben bestaan tussen Vlaanderen en India.

Voor wat het managementcomité Internationaal Cultuurbeleid en Culturele Diplomatie betreft, heeft de minister-president de samenstelling daarvan (de leidende ambtenaren van de betrokken entiteiten) vermeld. De heer Delva veronderstelt dat dit managementcomité de bakens zal uitzetten voor de toekomst van het internationaal cultuurbeleid. Ter zake vraagt de heer Delva zich dan ook af of het niet nuttig zou zijn om daar ook vertegenwoordigers van een aantal grotere Vlaamse culturele instellingen bij te betrekken. Tot nog toe gaat het immers enkel om departementen, zoals het Departement internationaal Vlaanderen, en agentschappen, zoals Toerisme Vlaanderen. De grootste culturele spelers – die nu de facto toch al een beetje onze ambassadeurs zijn in het buitenland – zoals de Vlaamse Opera en het Brussels Philharmonic, zouden ook een stem moeten hebben in het kapittel. Het lid denkt daarbij overigens ook aan andere culturele spelers van wereldfaam die geen grote Vlaamse instellingen zijn, zoals bijvoorbeeld Rosas. Ongetwijfeld ware het nuttig om ook die mensen de kans te geven om mee te debatteren over het internationale cultuurbeleid.

Het bevreemdt het lid overigens dat in het hoofdstuk over de internationale culturele uitwisseling noch de Buren noch de Brakke Grond worden vermeld. Is daar een specifieke reden voor?

Op bladzijde 36 en 37 van de beleidsbrief vindt de heer Paul Delva de beleidsintentie terug om het idee dat achter Flanders' Care zit nu ook te gaan internationaliseren. Dat is een bijzonder goed idee. Uit antwoorden die het lid hierover gekregen heeft van de minister Vandeuren (Welzijn) en Lieten (Innovatie) blijkt dat onder andere voor dit Flanders' Careproject ook bedrijven waarvan de hoofdzetel in Brussel is gevestigd, maar die hun exploitatiezetel in Vlaanderen hebben, zouden moeten kunnen worden opgenomen in het pakket van de Vlaamse economische vertegenwoordigers. Het lid vertrouwt erop dat de Vlaamse economische vertegenwoordigers instructies in die zin zullen krijgen met betrekking tot hun takenpakket.

Met betrekking tot de problematiek van het aantrekken van buitenlandse investeringen naar Vlaanderen is er op pagina 38 van de beleidsbrief sprake van een knelpuntennota die binnenkort zal worden afgewerkt, evenals van doeltreffende acquisitie- en begeleidingsprojecten. Het lid suggereert om de nota in kwestie desgevallend ook aan deze commissie te bezorgen ten einde er hier ook een bespreking te kunnen aan wijden.

Nog met betrekking tot de economische diplomatie, is het lid zeer te spreken over de beleidskeuze om de Vlaamse universiteiten te betrekken bij onze buitenlandse missies. Het nut van een dergelijke betrokkenheid staat buiten kijf.

Het Meldpunt Handelsbelemmeringen wordt ter sprake gebracht op pagina 41 van de beleidsbrief. Luidens de beschikbare informatie zouden daar achttien meldingen zijn binnengekomen, waarvan er vijf werden gekwalificeerd als echte handelsbelemmeringen. Het lid had graag vernomen over welke sectoren en landen of regio's het hier precies gaat.

Op pagina 43 vindt het lid de wat mysterieuze afkorting DDA terug. Deze komt niet voor in de afkortingenlijst van de beleidsbrief en blijkt, na enig zoeken, ook niet terug te vinden op het internet. Waar staat deze afkorting voor?

Met betrekking tot het in mei 2011 geopende Antwerp International Training Center on Corporate Opportunities, had de heer Delva graag vernomen hoe de zaken lopen. Hoeveel inschrijvingen zijn er tot nog toe? In welk groeipad wordt er hiervoor voorzien?

Inzake de versterking van het draagvlak voor ontwikkelingssamenwerking, zijn er een aantal decreten die ook, of zelfs specifiek, uitwerking hebben ten aanzien van de gemeenten. Dat zou in principe – en natuurlijk in zoverre het gaat over gemeenschapsaangelegenheden – ook het geval moeten zijn ten aanzien van de Brusselse gemeenten. Het lid denkt daarbij dan met name aan het decreet inzake de gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking. Hij moet echter vaststellen dat bijna geen enkele Brusselse gemeente daarin meestapt. Vermoedelijk is dat te wijten aan het feit dat ze geen de minste notie hebben van hoe dat decreet precies werkt. Mogelijks hebben ze ook niet de ambtenaren om dat goed te bestuderen. Gevolg van dat alles is echter dat ze nogal wat geld laten liggen. De heer Delva wil er dan ook voor pleiten om voor die Vlaamse decreten die ook een impact (kunnen) hebben op de Brusselse gemeenten, een speciaal pad uit te stippelen waarbij die decreten beter worden uitgelegd aan de Brusselse gemeenten.

Wat dan de zogenaamde vierde pijler van de ontwikkelingssamenwerking betreft, heeft de heer Delva begrepen dat er een veertigtal provinciale bijeenkomsten hebben plaatsgevonden, waaraan in totaal een achthonderd personen hebben deelgenomen. Een snelle rekensom leert dus dat er gemiddeld een twintigtal deelnemers per bijeenkomst waren, hetgeen niet bepaald veel lijkt te zijn. Worden die bijeenkomsten op de een of andere manier geëvalueerd?

Inzake de versterking van het draagvlak voor ontwikkelingssamenwerking wordt er zowel een subsidie verleend aan MO*-magazine als een Noord-Zuidpersprijs toegekend. Dit zijn ongetwijfeld waardevolle initiatieven, maar het lid stelt zich toch de vraag of er in deze ook geen rol is weggelegd voor de sociale media. Steeds meer mensen communiceren immers via die kanalen. Wordt erover nagedacht om die nieuwe sociale media te gebruiken om het draagvlak voor ontwikkelingssamenwerking verder te versterken?

Uit de passage over de klimaatop van Kopenhagen leert de spreker dat Vlaanderen zich inschrijft in het daar bereikte akkoord. Hij had dienaangaande wel graag vernomen in welke mate Vlaanderen zal bijdragen tot de afgesproken bedragen. Op welke allocaties zullen die bedragen worden ingeschreven en welke intra-Belgische afspraken zijn er desgevallend gemaakt over de opvolging van die klimaatop?

Het proactieve beleid dat de Vlaamse overheid wil voeren inzake buitenlandse vertegenwoordigingen in België vindt onder andere een concrete uitdrukking in de lessen Nederlands voor ambassadeurs die plaatsvinden in De Warande. Het lid wenst te vernemen of daarvoor desgevallend wordt samengewerkt met het Huis van het Nederlands in Brussel? Hij wijst er verder nog op dat uit een eind september in La Libre Belgique verschenen artikel moet blijken dat ook de Franse Gemeenschap lessen Frans voorziet voor ambassadeurs en andere geïnteresseerden. Zij schakelen daarvoor de media in. In concreto gebeurt dat via TV5. Ziet de minister-president eventueel een mogelijkheid om op dit vlak ook samen te werken met de Vlaamse media? Het ware immers een goede zaak mocht men van Vlaamse kant uit ook kunnen voorzien in een opleiding Nederlands voor bijvoorbeeld geaccrediteerde buitenlandse journalisten en internationale ambtenaren. Wordt daarover nagedacht en wordt daar misschien ook al werk van gemaakt?

Afsluitend haalt de heer Paul Delva nog aan dat hij in de beleidsbrief gelezen heeft dat er verder werk gemaakt wordt van het project inzake de uitwisseling van journalisten tussen Vlaamse en Nederlandse redacties. Hij begrijpt echter niet goed waarom men dit project beperkt tot die twee entiteiten. Vlaanderen heeft zijns inziens nood aan meer ambassadeurs in het buitenland, zodat andere landen en regio's onze standpunten beter kunnen begrijpen. Hij dringt er dan ook op aan om dit project voor de uitwisseling van journalisten te verbreden tot andere landen en regio's.

1.2. Tussenkomst van de heer Christian Verougstraete

De heer *Christian Verougstraete* wil het in zijn tussenkomst vooral hebben over de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking. In globo heeft hij bij lezing van de pagina's over dit onderwerp kunnen vaststellen dat de voorliggende beleidsbrief wel degelijk een voortzetting vormt van hetgeen over ontwikkelingssamenwerking wordt gezegd in de beleidsnota 2009-2014.

Net als de afgelopen jaren ligt de focus van de Vlaamse inspanningen op Zuidelijk Afrika. Het lid heeft vastgesteld dat de minister-president tijdens zijn recente reis naar die regio degelijke contacten met de plaatselijke regeringen heeft gehad. Het is ook met een zeker genoegen dat de heer Verougstraete geconstateerd heeft dat bij die gelegenheid de banden tussen Zuid-Afrika en Vlaanderen opnieuw werden aangehaald. De bestaande historische banden en de taalverwantschap bieden zijns inziens enorme opportuniteiten om tot een degelijke samenwerking te komen. In het licht daarvan vindt hij het dan ook wat spijtig dat de minister-president zich niet wat meer op de Kaapprovincie richt. Maar liefst 90 percent van de bevolking is daar immers Afrikaanstalig, hetgeen onmiskenbaar mogelijkheden biedt om tot een betere ontwikkelingssamenwerking te komen.

Het lid stelt verder vast dat de situatie in de drie partnerlanden van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking in Zuidelijk Afrika – in casu Zuid-Afrika, Mozambique en Malawi – erg verschillend is. Zuid-Afrika staat er als economisch min of meer toonaangevend Afrikaans land relatief veel beter voor dan Malawi en Mozambique. Die laatste twee zijn zwaar getroffen door de economische en financiële wereldcrisis, terwijl ze sowieso al (en in veel ergere mate dan het geval is in Zuid-Afrika) te kampen hadden met problemen als de aidsepidemie, kindersterfte, voedselvoorziening en problemen in de gezondheidszorg. Het is volgens de heer Verougstraete dan ook een goede zaak dat Vlaanderen daar verder initiatieven neemt en daarbij voortbouwt op de reeds opbouwde expertise. Met name het valoriseren van de ervaring inzake landbouwontwikkeling is zeer belangrijk voor het bevorderen van de lokale voedselveiligheid en ook de waarde van de initiatieven inzake gezondheidszorg staat buiten kijf.

De heer Verougstraete stelt vast dat er in de beleidsbrief ook melding wordt gemaakt van een pilootproject inzake sociale economie, dat is gekoppeld aan het bestaande voedselzekerheidsprogramma in KwaZulu-Natal. In 2011 werd van dit alles een tussentijdse

evaluatie uitgevoerd en werd het programma, weliswaar mits enkele bijstellingen, opnieuw verlengd. Van de minister-president had het lid graag vernomen over welke bijstellingen het precies gaat en wat er desgevallend eventueel dreigde mis te lopen met dit project.

De Vlaamse bijdrage tot de ontwikkelingshulp draagt, volgens de beleidsbrief, hoofdzakelijk bij tot de realisatie van de voedselzekerheid en tot het realiseren van het recht op een volledige en productieve tewerkstelling. Dit vormt de eerste millenniumdoelstelling (MDG 1). De hoofdcomponenten van deze beleidsoptie bestaan eruit door middel van de ondersteuning van kleine landbouwers aan de essentiële voedselvoorziening bij te dragen en door middel van de ondersteuning van duurzame kleine ondernemingen in werkgelegenheid voor minder bevoorrechte groepen, zoals jongeren, te voorzien. Volgens het lid is dit zonder meer een goede piste.

De situatie van de gezondheidszorg in Zuidelijk Afrika blijft vooralsnog zorgwekkend. De incidentie van problemen als aids en moedersterfte blijft er immers bijzonder hoog. Het is dan ook volkomen terecht dat we mee investeren in gezinsplanning en in het binnen de perken houden van de bevolkingsaan groei. In de huidige prognoses gaat men er immers van uit dat tegen het jaar 2050 meer dan 20 percent van de wereldbevolking in Afrika zal wonen.

De heer Verougstraete is verder ook zeer te spreken over het feit dat de minister-president de projecten voor mijndetectie en ontminning in Mozambique verder wil steunen. De ontelbare landmijnen die tijdens het anderhalve decennium van burgeroorlog werden geplaatst, maken immers nog dagelijks slachtoffers.

Last but not least spreekt de heer Christian Verougstraete zijn blijvende appreciatie uit voor de beleidsintentie van de minister-president om het ondernemerschap te stimuleren in onze partnerlanden. In de strijd tegen armoede is dit immers het beste en meest duurzame instrument. Het is daarbij ook een goede zaak dat men hiervoor een beroep doet op de expertise van Ex-Change, die hiervoor een financiële ondersteuning ontvangt vanwege de Vlaamse overheid. Wel ware het mogelijks aangewezen om de werking van Ex-Change eens grondig te evalueren, kwestie van na te gaan hoe een en ander geoptimaliseerd kan worden en waar er desgevallend nog een tandje bijgestoken kan worden.

1.3. Tussenkost van mevrouw Fientje Moerman

Mevrouw *Fientje Moerman* verklaart bij de aanvang van haar tussenkost vooreerst twee algemene opmerkingen te willen formuleren. Eerstens weet iedereen dat we ons in een erg diepe crisis bevinden die vooralsnog niet aan het uitvlakken is. Die crisis is tevens een niet te miskennen symptoom van een fundamentele wijziging in de krachtsverhoudingen in de wereld en vormt op die manier een bedreiging van onze Europese welvaart. We moeten er alleszins niet op hopen dat de crisis morgen al voorbij zal zijn. Mogelijks moet het ergste zelf nog komen. Een en ander betekent ook dat er de komende jaren hoe dan ook geen geld op overschot zal zijn. Alleen daarom al moeten we zeer zuinig zijn met de beschikbare middelen. Een van de manieren om hieraan te remediëren is het maximaal opzoeken van synergieën met andere beleidsniveaus. Dit gegeven is weliswaar reeds in de voorliggende beleidsbrief aanwezig, maar dient nog een heel stuk verder versterkt te worden.

Een tweede opmerking van mevrouw Moerman behelst dat het gros van de Vlaamse export nog steeds naar de ons omringende landen gaat. En daar is het in deze tijden bepaald ook geen feest. Griekenland mag dan nog wat perifeer liggen, maar recente cijfers leren dat ook in Duitsland de industriële productie sneller achteruitgaat dan verwacht. En het is en blijft een feit dat de Vlaamse export heel sterk afhankelijk is van de staat van de Duitse economie.

Het F.I.T. heeft de situatie geanalyseerd en heeft op basis van die analyse een focusstrategie uitgewerkt. Maar mevrouw Moerman heeft desalniettemin de stellige indruk dat die strategie nog al te veel op de aanpak van de voorbije jaren is gebaseerd. Haars inziens heeft men de moed niet gehad om het beleid echt radicaal te heroriënteren. Daarvoor ware nodig geweest dat we, op basis van de sterkte van onze economie, de focus hadden verlegd naar die plaatsen in de wereld waar de komende jaren wel nog groei mag worden verwacht.

Na deze algemene bemerkingen, wenst het lid ook nog een aantal concrete vragen op te werpen. Ze zal daarbij niet ingaan op het luik Ontwikkelingssamenwerking, aangezien haar partijgenote, mevrouw Brusseel, dat onderdeel voor haar rekening zal nemen.

In de voorliggende beleidsbrief wordt gewag gemaakt van de piste om samen met Nederland een handelsmissie op te zetten die vooral gericht zou zijn op de gezamenlijke promotie van onze havens. Dienaangaande had ze graag vernomen wat precies de stand van zaken is, aangezien ze uit de manier van formuleren die op pagina 46 van de beleidsbrief wordt gehanteerd, meent te mogen afleiden dat men er zich aan Vlaamse kant vooralsnog toe beperkt de Nederlandse voorstellen ter zake af te wachten.

Het lid vindt het verder een goede zaak dat in opvolging van het Belgische EU-voorzitterschap een ambtelijk actieplan Europeanisering is opgesteld. Blijkbaar slagen we er soms toch in behoorlijk kort op de bal te spelen. Van de minister-president had ze dan ook graag wat meer concrete informatie gekregen over dit actieplan.

In het verlengde daarvan, en zonder kritiek te willen leveren op de ongetwijfeld verdienstelijke medewerkers van het vleva, meent mevrouw Moerman dat de meeste van die medewerkers toch veeleer een Vlaamse dan een Europees gefocuste achtergrond hebben. Ook ten aanzien van dit specifieke personeelsbestand ware het dus misschien aangewezen om een concreet actieplan Europeanisering op te zetten.

In de beleidsbrief wordt gewag gemaakt van 22 Europese inbreukdossiers die medio dit jaar tegen Vlaanderen zouden lopen op grond van laattijdige of gebrekkige omzetting van EU-regelgeving door Vlaanderen. Er zou daarbij sprake zijn van één veroordeling. Van de minister-president had het lid graag vernomen in welk dossier Vlaanderen veroordeeld is. Tevens neemt ze aan dat het de jure formeel nog steeds de lidstaat België is die in gebreke wordt gesteld. In dat kader had ze ook graag vernomen hoe het zit met de andere deelstaten. Zijn die in globa beter of minder goed in orde met de omzetting van Europese regelgeving?

Mevrouw Moerman acht het een goede zaak dat Vlaanderen zijn buitenlands beleid mee wil afstemmen op het GBVB van de Europese Unie. Hier ligt immers duidelijk een opportuniteit om een zeer nuttige synergie tot stand te brengen. Een dergelijke afstemming kan onder andere gebeuren door de relevante Europese strategienota's als leidraad te nemen voor ons beleid. Anderzijds zijn die nota's per definitie natuurlijk ook vrij ruim. Bestaan er mogelijks afspraken tussen de lidstaten – en waar toepasselijk deelstaten – over een taakverdeling om te vermijden dat we 'aid orphans' of 'hulpwezen' zouden achterlaten?

Inzake het op stapel staande Wapenhandeldecreet wordt volgens het lid in de beleidsbrief toch enigszins onder de mat geveegd dat Vlaanderen eigenlijk al te laat is met de omzetting van de Europese regelgeving ter zake. De uiterste datum voor omzetting was immers 30 juni 2011. Die deadline hebben we dus gemist. Gelukkig is de datum voor inwerking-treding pas midden volgend jaar, waardoor er zich nog niet echt een probleem stelt. Hoe dan ook begint de tijd echter wel degelijk te dringen. Er is immers nog een hele rist uitvoeringsbesluiten nodig en de noodzakelijke administratieve procedures moeten nog worden opgezet en geoperationaliseerd. Mevrouw Moerman wil echter geen steen werpen naar de

minister-president aangezien ze uit de eerste hand weet hoe moeilijk dit dossier is. Inzake dit decreet mag men zelfs gerust gewagen van een echte lijdensweg en een chronisch probleem. Wie hier niet rechtstreeks mee te maken heeft gehad, kan zich nauwelijks voorstellen welke hinderpalen er allemaal zijn opgedoken in dit dossier.

De passage in de beleidsbrief over de Chemical Weapons Convention is volgens mevrouw Moerman toch enigszins sibillijns. Ook de uitvoering van dit verdrag vormt echter een echte lijdensweg. Het samenwerkingsakkoord hierover dateert reeds van 2008. Maar de noodzakelijke uitvoeringsbesluiten zijn er nog steeds niet. Mogelijks moet de verantwoordelijkheid hiervoor gezocht worden bij de in gebreke blijvende federale overheid.

Verder had het lid graag gezien dat er bij de jaarlijks terugkerende cijfers over de evolutie van de export wat meer referentielanden zouden worden toegevoegd. Zoals de cijfers nu voorgesteld worden, zijn ze immers niet echt alles-revelerend. De groeicijfers van onze export naar de groei landen zijn weliswaar al jaren spectaculair, maar dan enkel als men de zaken als een op zich staand cijfer bekijkt. Wat echt relevant is, is de verhouding tot de gelijkaardige exportgroei van onze buurlanden. De hamvraag is met andere woorden wat precies het aandeel is van de Belgische en Vlaamse uitvoer in de wereldhandel. Welke is daar de evolutie? Hoe zit dat in onze buurlanden of in andere met ons vergelijkbare landen? Welk percentage gaat naar China en welk percentage naar de andere groei markten? Of omgekeerd, welk deel van onze export gaat naar Nederland, Frankrijk, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk? En hoe lopen de evoluties inzake verre en nabije export bij ons en bij onze concurrenten? In kwalitatief opzicht is het verder ook belangrijk te weten wat het aandeel van de zogenaamde DRI-producten ('difficult to imitate and research intensive products') is in onze export. Met andere, meer traditionele producten, kunnen we immers veel gemakkelijker beconcurrereerd worden, aangezien er daar een veelal van aanbieders van is.

Men is zich ten algemenen titel weliswaar bewust van de noodzaak om de export meer te richten op de groei markten, maar men blijft vooralsnog te veel steken in algemene economische beleidslijnen hieromtrent. Het zijn volgens het lid met name onze hoogtechnologische kmo's – waarvan we er overigens meer hebben dan de meeste mensen vermoeden – die bijna per definitie de verre exportmarkten moeten gaan opzoeken. Voor hen is die vorm van internationalisering zelfs zonder meer noodzakelijk om te kunnen overleven. Specifiek voor die bedrijven moet er een exportondersteuningstrategie worden uitgewerkt, terwijl natuurlijk ook de hightech start-ups sterk moeten worden aangemoedigd. We hebben immers duidelijk meer van dergelijke bedrijven nodig.

De spreekster constateert verder dat F.I.T. in zijn focusstrategie niet minder dan 25 landen heeft geselecteerd. Ze stelt zich daarbij de vraag of er bij een actieprogramma dat op zoveel landen is gericht überhaupt nog sprake kan zijn van focus. Heeft F.I.T. trouwens wel de middelen om dat allemaal op een adequate en zelfs assertieve en anticipatieve manier uit te bouwen?

Eenzelfde bemerking kan geformuleerd worden ten aanzien van het extra aantrekken van buitenlandse investeringen, waarvoor niet minder dan 27 landen werden geselecteerd. Zijn aan de keuze voor die focuslanden gevolgen verbonden met betrekking tot het buitenslands netwerk en de internationale aanwezigheid van F.I.T.? En wordt er desgevallend ook anderszins bijkomende expertise uitgebouwd in deze landen en deze doelsectoren?

Mevrouw Moerman heeft verder vastgesteld dat het concept academische diplomatie een drietal keer voorkomt in de beleidsbrief. Dat is op zich een lovenswaardige zaak. Maar zoals een en ander nu wordt voorgesteld, lijkt het er toch heel sterk op dat het vooralsnog louter een kwestie van elkaar wederzijds informeren is. De minister-president zegt aan de universiteiten waar zijn zendingen heen gaan en omgekeerd. De universiteiten kunnen dan

deelnemen aan de zendingen van de minister-president en omgekeerd. Dat is alleszins een begin, maar men kan bezwaarlijk stellen dat dit voldoende is.

Het lid herinnert er dienaangaande aan dat de commissie Onderwijs van het Vlaams Parlement met de Vlaamse minister van Onderwijs op een gezamenlijke zending naar China en Zuid-Korea is geweest, waar ze een knap staaltje van dergelijke academische diplomatie hebben meegemaakt. In Zuid-Korea werd in Incheon een soort afdeling van de Universiteit Gent opgezet. In de marge daarvan kon de commissie, nota bene ten huize van de Belgische ambassadeur, genieten van een zeer interessante uiteenzetting door een Nederlandse academische vertegenwoordiger. Daaruit bleek dat Nederland al een heel stuk verder gaat dan wat nu in Vlaanderen ter tafel ligt. Nederland bundelt ondubbelzinnig de krachten en gaat gericht – bijvoorbeeld ten aanzien van China – de eigen universiteiten promoten, kwestie van ook goede elementen uit China naar Nederland te halen. Ze hebben daarvoor gezamenlijk een persoon aangesteld, met heel duidelijke targets, samenwerking en middelen. Omgekeerd moet de betrokkene ook rekenschap afleggen van de manier waarop hij zijn mandaat invult. Dat lijkt het lid dé manier te zijn om goede resultaten te halen. Waarbij ze overigens niet gezegd wil hebben dat het Nederlandse model het enig zaligmakende of het enige mogelijke is. Frankrijk, bijvoorbeeld, zou ook iets gelijksoortigs doen. Maar voor wat Vlaanderen betreft, dreigen we dus in een situatie van ‘too little and too late’ terecht te komen.

Mevrouw Fientje Moerman sluit haar tussenkomst af met een verwijzing naar een wat bevreemdende zin die ze heeft aangetroffen op pagina 61 van de beleidsbrief. Daar staat namelijk dat de minister-president groot belang hecht aan een goede samenwerking van de verschillende vertegenwoordigers op de Vlaamse posten in het buitenland. Dat is ongetwijfeld een waarheid als een koe, maar a contrario redenerend moet men zich toch afvragen waarom men het nodig heeft gevonden dat specifieke zinnetje op te nemen in de beleidsbrief. Moet men daaruit misschien afleiden dat de samenwerking momenteel niet altijd optimaal verloopt en dat er dienaangaande problemen zijn. Zijn er plaatsen waar de verschillende vertegenwoordigers van Vlaanderen onderling niet goed samenwerken of elkaar mogelijks zelfs tegenwerken?

1.4. *Tussenkomst van de heer Jan Roegiers*

De heer Jan Roegiers stelt vast dat de nu voorliggende beleidsbrief, samen met zijn voorganger en met de beleidsnota 2009-2014, reeds het derde document op rij met dezelfde basisstructuur vormt. Dit komt de leesbaarheid van het beleidsdocument in niet geringe mate ten goede. De sp.a-fractie heeft geen fundamentele bezwaren ten aanzien van deze beleidsbrief, hetgeen niet belet dat de spreker toch graag de discussie hierover wat wil opentrekken en ook enkele kleine vragen wenst te stellen.

Het eerste punt waarop hij even wil terugkomen betreft de Vlaamse samenwerking met Zuid-Afrika. Dat land behoort door zijn economisch gewicht ondertussen, zoals de minister-president heeft aangegeven, tot de BRICA-landen, waardoor het in hoofde van sommigen toch wat bevreemdend kan overkomen dat een dergelijk land nog steeds van de steun van een kleine donor als Vlaanderen kan genieten. Onze ontwikkelingssamenwerking aldaar is geconcentreerd rond een beperkt aantal thema's en in een drietal provincies en heeft nog maar relatief recent opnieuw het voorwerp uitgemaakt van een hier – met ruime instemming – besproken strategienota voor de periode 2012-2016. Ten persoonlijk titel vindt de heer Roegiers het onderhand tijd worden dat we ons zouden beginnen voorbereiden op het vervangen van Zuid-Afrika als ontwikkelingspartner door eventueel een ander land in de regio Zuidelijk Afrika of zelfs gewoon een ander ontwikkelingsland. Hij wil daarover gerust een open discussie aangaan, zonder zich vooralsnog ergens op vast te pinnen.

Een tweede punt dat de heer Roegiers wil aanraken betreft de voorgenomen herziening van het kaderdecreet Ontwikkelingssamenwerking. Dienaangaande stelt zich een pro-

bleem met de daarin geformuleerde definitie van ‘noodhulp’. Dit probleem kwam enkele weken geleden aan het licht, toen naar aanleiding van de aardbeving in Turkije bleek dat de Vlaamse overheid op basis van het kaderdecreet in kwestie geen noodhulp kon verschaffen, omdat Turkije niet tot de doelgroep van het kaderdecreet (in casu MOL-landen) behoorde. Mee daarom wordt nu voorgesteld om het decreet te wijzigen, hetgeen in deze commissie vermoedelijk op grote instemming zal kunnen rekenen. Volgens het lid vormt deze specifieke herziening meteen ook een goede gelegenheid om eens het hele Vlaamse ontwikkelingssamenwerkingsbeleid onder de loep te nemen. Met name zou het kaderdecreet Ontwikkelingssamenwerking eens grondig bekeken moeten worden in het licht van de doelstellingen die nu toch al enkele jaren geleden geformuleerd werden. Er zijn toentertijd een heel aantal transversale thema’s vastgelegd, zoals: gender, aids, kinderrechten, goed bestuur en duurzame ontwikkeling. Al deze thema’s zijn vanzelfsprekend nog steeds relevant, maar ondertussen zijn er onmiskenbaar ook nieuwe uitdagingen bijgekomen. Zo werd er de voorbije weken – naar aanleiding van de zeven miljardste aardbewoner die er statistisch zat aan te komen – heel wat gepraat en geschreven over de bevolkingstoename in de wereld. Daarom zou het misschien gepast zijn om ook geboortebeperving als thema in het decreet op te nemen.

Het aangekondigde beleidsinstrument mensenrechten vindt de spreker insgelijks een bijzonder positief initiatief. Hij vertrouwt erop dat de minister-president onderhand zijn desiderata op dat vlak kent en drukt de hoop uit dat die mee zullen worden opgenomen in dat document. Hij drukt in elk geval zijn bereidheid uit om hierover op constructieve wijze samen te werken. Ook dit beleidsdocument mensenrechten kan volgens het lid overigens zeer wel gelinkt worden aan het te herziene kaderdecreet Ontwikkelingssamenwerking. De aandacht die men wil besteden aan de fysieke integriteit van personen, aan de non-discriminatie op basis van geslacht, seksuele geaardheid of Roma-achtergrond, aan de rechten van het kind en aan de fundamentele arbeidsnormen, zijn immers even zo vele elementen die in het kaderdecreet aan bod kunnen komen. De beide teksten zouden dus op de een of andere manier geïntegreerd moeten kunnen worden of toch minstens naar elkaar verwijzen.

Een volgend punt van aandacht en zorg voor de heer Roegiers, is de VVOB. Het lid heeft het genoeg gehad om begin dit jaar mee te kunnen gaan op een VVOB-zending naar Ecuador, waar hij heeft kunnen ervaren hoe goed die Vlaamse ontwikkelingsorganisatie wel is. Hij is dan ook de mening toegedaan dat er gezocht dient te worden naar een manier om de VVOB in te schakelen op Vlaams niveau. In wezen is dat trouwens de logica zelf. Ze zijn immers hoofdzakelijk bezig met onderwijsprojecten. Hun financiering betrekken ze echter hoofdzakelijk van de federale overheid. Op de een of andere manier zouden ze moeten kunnen worden verankerd binnen het Vlaamse beleid, iets waarop trouwens ook mevrouw Sabine Poleyn de afgelopen jaren al meermaals heeft gealludeerd. Het ware een goede zaak mochten we daar met enige spoed werk van kunnen maken.

Een voorstel van de Vlaamse Jeugdraad om in de beleidsbrief aandacht te besteden aan stagemogelijkheden voor afgestudeerden bij buitenlandse bedrijven, heeft het blijkbaar niet gehaald. De heer Roegiers had graag vernomen wat daar de reden van is en of de minister-president mogelijks de intentie heeft om daar in de toekomst wel werk van te maken.

Het lid constateert verder dat er voor volgend jaar nogal wat buitenlandse zendingen gepland staan waaraan de minister-president zal deelnemen. Op het programma staan onder andere Mexico, Italië en Marokko. Ook komen er bezoeken aan Davos, Barcelona en Düsseldorf. Maar wat vooral in het oog springt is het geplande bezoek aan Israël. De heer Jan Roegiers wenst dienaangaande te vernemen of het hier over een economische missie dan wel een meer politiek georiënteerd bezoek gaat. Hij steekt daarbij niet onder stoelen of banken dat een en ander voor hem bijzonder gevoelig ligt. Tevens wenst hij te vernemen of de minister-president bij die gelegenheid ook vertegenwoordigers van de

Palestijnse Autoriteit zal ontmoeten, dan wel of het om een volkomen eenzijdig bezoek gaat.

Op pagina 50 van de beleidsbrief wordt verder ook vermeld dat er een subsidie van 7000 euro werd verstrekt aan de vzw Non Profit Belgium in het kader van de verbetering van de gezondheidszorg in Malawi. Het betreft hier weliswaar geen immens bedrag, maar het verontrust het lid toch enigszins dat hij hiervan geen spoor terugvindt in het ODA-rapport 2010. Hij verzekert dat het niet zijn bedoeling is om die organisatie in een twijfelachtig daglicht te stellen, maar heeft na nazicht op hun website geen vermelding teruggevonden van die ontwikkelingssamenwerking in Malawi. Ze hebben het daar enkel over de heropbouw in Zuid-Oost-Azië naar aanleiding van de tsunami van enkele jaren geleden. Kan de minister-president hier wat meer uitleg over verstrekken?

Kwestie van een en ander te situeren in een wat breder perspectief, merkt de heer Roegiers verder op dat het hier om een vierdepijlerorganisatie gaat. In dat licht is het heel belangrijk om te weten of het hier om een incidentele eenmalige steun gaat, dan wel of men hiermee de deur op een kier zet om ook andere vierdepijlerorganisaties te steunen. Zo ja, dan had hij graag vernomen binnen welk kader dat gaat gebeuren. Zal zulks mogelijks gebeuren via het betreffende steunpunt dat in 2012 verder zal worden uitgewerkt? Kan daar een meer structurele basis voor financiële ondersteuning zijn gelegen?

1.5. *Tussenkomst van de heer Karim Van Overmeire*

De heer *Karim Van Overmeire* opent zijn tussenkomst met de bedenking dat er in deze commissie weliswaar niet altijd sprake is van volkomen eensgezindheid, maar dat er hier toch altijd een vrij grote meerderheid te vinden is voor een ambitieus Vlaams buitenlands beleid. Hoewel er in de voorliggende beleidsbrief zeker sporen terug te vinden zijn van die hang naar meer ambitie, is er op dit vlak zeker nog ruimte voor verdere verbetering. Dat de minister-president zelf verklaard heeft dat er zeker nog ruimte is voor opbouwende kritiek en/of kritische bemerkingen stemt het lid dan ook tot tevredenheid. Zijn fractiegeenoot, de heer Marc Hendrickx, die even is weggeroepen uit de vergadering, zal het hebben over de onderwerpen wapenhandel en ontwikkelingssamenwerking. Hijzelf zal de andere elementen uit de beleidsbrief voor zijn rekening nemen.

De heer Van Overmeire sluit zich alleszins aan bij het door de heer Roegiers geformuleerde idee van het opnemen van gezinsplanning als transversaal thema in de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking. De economische groei die er is, wordt immers volledig tenietgedaan door de demografische explosie. Op die manier kan men nooit tot echte ontwikkeling, laat staan economische welvaart, komen. Dit element verdient derhalve zeker verdere uitdieping binnen het Vlaamse beleid.

Het lid constateert verder dat de beleidsbrief een vrij goede schets geeft van de internationale omgevingsfactoren waarbinnen het Vlaams buitenlands beleid zich situeert: de financieel-economische crisis, de situatie in Noord-Afrika en meer algemeen in de Arabische wereld en de snel veranderende wereld waar het beleid moet op inspelen. Wat echter bevreemdend is, is dat er nergens melding wordt gemaakt van een van de belangrijkste omgevingsfactoren waarbinnen Vlaanderen zich noodgedwongen moet bewegen, namelijk de Belgische federale constructie. Het is bepaald een eufemisme om te stellen dat de federale regeringsvorming en de besluitvorming op federaal niveau in globo extreem moeizaam verlopen. In wezen is er immers geen de minste goede trouw meer. Het is voor iedereen dan ook zonneklaar – behalve dan voor diegenen die ervoor kiezen om ziende blind te blijven – dat de meerwaarde van het Belgische niveau op zijn minst twijfelachtig is.

In wezen is er zelfs geen consensus meer over het aantal gefedereerde entiteiten en de naam daarvan. Men zou zelfs kunnen gewagen van een soort federalisme à la carte. Er

zijn in principe zes entiteiten – drie gemeenschappen en drie gewesten – die al naargelang de materie kunnen optreden inzake gemeenschaps- of gewestbevoegdheden. Wanneer ze namens de Belgische federatie moeten optreden op Europees niveau geldt een toerbeurtregeling, waarbinnen Vlaanderen een derde van de te begeven plaatsen krijgt. Op andere terreinen dringt zich in de feiten echter meer en meer een tweeledige situatie op, waarbinnen er enerzijds sprake is van Vlaanderen (zonder Brussel) en anderzijds van de Fédération Wallonie-Bruxelles, die in de praktijk onmiskenbaar steeds concreter vorm krijgt. Vlaanderen mag dan nog wel als officieel standpunt hanteren dat het die Fédération Wallonie-Bruxelles niet erkent, maar in het buitenland zet die niet-erkenning geen zoden aan de dijk. Daar neemt men meer en meer akte van die feitelijkheid. Op bladzijde 35 van de beleidsbrief vinden we daar trouwens een illustratie van, Design Vlaanderen wordt daar immers gewoon naast Wallonie Bruxelles Design Mode geplaatst.

Daarnaast moeten we ook zowat de enige federatie zijn waar een van de gefedereerde entiteiten, in casu Vlaanderen, voortdurend moet omzien naar en rekening houden met een zekere kwaadwilligheid van de andere partners die er vaak alles aan doen om het Vlaamse beleid in het buitenland te (laten) bekritisieren, met als doel om in de interne context druk te kunnen uitoefenen op Vlaanderen.

Het lid vervolgt dat we daarnaast evenzeer continu op onze hoede moeten zijn voor federale recuperatiepogingen. Het Agentschap voor Buitenlandse Handel gaat hier met een zekere regelmaat over de tong en ook de economische diplomatie van de federale diplomaten vormt een bijna-constant aandachtspunt.

Het idee dat het buitenlands beleid van de Belgische federatie tegelijk ook het buitenlands beleid van de gefedereerde entiteiten zou moeten zijn, is een prachtige theorie die hier geregeld wordt geformuleerd, maar die volgens de heer Van Overmeire tegelijk een complete illusie is. Ter illustratie hiervan haalt hij het feit aan dat de minister-president er – sinds de Federale Regering in lopende zaken is gegaan – zelfs niet in slaagt om een Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid bijeen te laten roepen, en dit ondanks herhaaldelijk aandringen en spijs de wettelijke verplichting om regelmatig een dergelijke ICBB bijeen te laten komen. Het voelt natuurlijk – zelfs als men niet tot overeenstemming kan komen – altijd goed aan als men overleg kan plegen met het Verenigd Koninkrijk over zoiets als het cohesiebeleid, maar in de praktijk kan het VK zelf rechtstreeks met zijn standpunt dienaangaande naar buiten komen, terwijl Vlaanderen nog altijd eerst langs de Belgische omweg moet werken om überhaupt met ‘een’ standpunt naar buiten te kunnen komen.

Daarnaast blijft het ook nog steeds wachten op een – nochtans noodzakelijke – herziening van het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 dat bepaalt hoe ‘België’ in de minister-raden van de EU wordt vertegenwoordigd. Dit akkoord moet dringend aangepast worden, kwestie van onze rol binnen de Europese Unie in overeenstemming te brengen met wat er intern-constitutioneel is afgesproken. Ook op andere domeinen blijven er trouwens problemen bestaan. Zo wijst de heer Karim Van Overmeire erop dat op pagina 63 van de beleidsbrief ook gewag gemaakt wordt van het feit dat een ander samenwerkingsakkoord, namelijk dat over het sluiten van gemengde verdragen, slechts zeer gebrekkig wordt toegepast door de federale overheid. De deelstaten worden dikwijls niet of laattijdig geïnformeerd over geplande verdragsonderhandelingen, laat staan erbij betrokken. In sommige gevallen blijken gemengde verdragen zelfs al uitsluitend federaal ondertekend te zijn, zonder dat er sprake is geweest van goedkeuring of machtiging door de Vlaamse Regering. Het hoeft geen betoog dat dit niet bepaald bevorderlijk is voor de snelle afhandeling van de deelstatelijke goedkeuringsprocedures. Iets waarvan de deelstaten dan ook doorgaans nog de schuld in de schoenen krijgen geschoven.

Het lid waarschuwt daarbij dat we weliswaar allemaal weten dat er een en ander fout loopt, maar dat dit zeker geen aanleiding mag geven tot het ontstaan van een soort gewen-

ning. Het blijft zaak om waakzaam te zijn en op te treden tegen misstanden. Hij kan dit niet genoeg benadrukken en zal hier zo nodig ook blijven op hameren.

Wat de in de beleidsbrief vooropgestelde strategische doelstellingen betreft, wordt volgens de heer Van Overmeire volkomen terecht voorrang gegeven aan het internationaal recht. Anderzijds stelt hij wel vast dat er op pagina 9 van de beleidsbrief gerefereerd wordt aan de militaire interventie in Libië, die verantwoord werd door de dreiging van een massale volksslachting. Wat Libië in het bijzonder en Noord-Afrika in het algemeen betreft, is het volgens het lid – met de elementen waarover hij nu beschikt – nog veel te vroeg om zich daar een definitief oordeel over te vormen. Samen met velen in deze commissie hoopt hij dat ‘de slechteriken’ (om het even heel lapidair te stellen) daar nu weg zijn, en dat er zich daar een welvarende en krachtige democratie kan ontwikkelen. Maar of zulks ook realiteit zal worden is vooralsnog verre van zeker. Hij sluit zich dan ook aan bij de in de beleidsbrief gehanteerde formulering luidens dewelke de Arabische democratiseringsbeweging onze steun en reflectie over mogelijke engagementen en partnerschappen verdient. De betrokken gebieden moeten in de toekomst een van onze grote prioriteiten worden en verdienen derhalve onze volle aandacht.

Wat de Westelijke Balkan betreft herhaalt de heer Karim Van Overmeire zijn overtuiging dat daar heel wat opportuniteiten liggen voor Vlaanderen, als wat het maar omdat veel van de daar gelegen landen eigenlijk ‘op maat’ van Vlaanderen zijn. Het lid heeft reeds bij een eerdere gelegenheid in deze commissie de vergelijking gemaakt tussen de som die nu wordt uitgetrokken voor die regio, 600.000 euro, en wat er destijds – voor een veel hoger bedrag – allemaal is opgestart door toenmalig minister-president Luc Van den Brande. Die vergelijking viel niet bepaald positief uit voor het huidige Vlaamse beleid ten aanzien van de Westelijke Balkan. Hij is dan ook verheugd om op bladzijde 18 van de beleidsbrief te lezen dat er mogelijks wat meer financiële ademruimte zal komen. Hij citeert: “Eind 2011 worden bijkomende beleidsinitiatieven ten aanzien van de Westelijke Balkan en de nieuwe buurlanden van de EU voorgelegd die in 2012 dan verder ten uitvoer zullen worden gelegd. Ook wordt onderzocht in welke mate het EU Oostelijk Nabuurschapsprogramma perspectieven kan bieden voor een hernieuwde samenwerking met de oostelijke buurlanden van de EU.”. In de mate dat die bijkomende beleidsinitiatieven ook echt realiteit worden, hoopt het lid dat er rekening zal worden gehouden met de opmerking van de SARiV ter zake, die stelde dat de manier waarop er wordt samengewerkt zodanig moet zijn dat er daardoor kansen ontstaan voor Vlaamse bedrijven, universiteiten, vakbonden, mutualiteiten enzovoort om zich in te schrijven in die samenwerkingsprojecten.

Net als de minister-president acht de spreker de plechtige ondertekening van de Flanders Fields Declaration een uitstekende gelegenheid om Vlaanderen bij een groot publiek duidelijk op de kaart te zetten als politieke entiteit en ook om een nog steeds actuele vredesboodschap mee te geven. Uit de beleidsbrief leert hij dat er hierover overleg is met de diplomatieke vertegenwoordigingen van dertien landen en dat de tekst ook voor commentaar werd bezorgd aan de ambassades van vijftig landen die hulptroepen hadden aan het westelijke front in Vlaanderen. Hij betreurt dat de regering het blijkbaar niet nodig heeft geacht om ook het parlement van deze ontwerp tekst in kennis te stellen. Het ware zijns inziens nuttig mocht deze commissie nog tijdig, dat wil zeggen voor de definitieve versie ervan is vastgelegd, de tekst krijgen, om desgevallend nog haar eventuele opmerkingen hierover te kunnen bezorgen aan de Vlaamse Regering.

Wat de relaties met Nederland betreft, mag er van uitgegaan worden dat er binnen deze commissie en binnen dit parlement een breed draagvlak bestaat om van Nederland nog meer – voor zover zulks dat nu al niet het geval mocht zijn – onze prioritaire partner te maken. Daarbij moeten we wel rekening houden met de vaststelling dat het altijd gemakkelijker is om goede relaties te hebben met een land dat veraf ligt dan met een land dat dichtbij ligt. Een land dat dichtbij ligt, heeft immers soms ook concurrerende belangen en het is niet altijd evident om die belangen gelijk te laten sporen.

Er is met betrekking tot Nederland in elk geval al sprake van een aanzienlijke mate aan grensoverschrijdende samenwerking en samenwerking in het kader van de Benelux, waaronder het zeer interessante Urbiscoopproject, dat focust op de problematiek van de Roma-immigratie naar zowel Nederlandse als Vlaamse steden. Er is de Nederlandse Taalunie, het Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland, de strategische samenwerking in het kader van de internationale bereikbaarheid van Vlaanderen, de mogelijkheid van gezamenlijke handelsmissies en zo meer. Eventueel zou ook samenwerking mogelijk zijn in het kader van de ontwikkelingssamenwerking met Zuidelijk Afrika. Het lid drukt daarbij de vurige hoop uit dat al die goede intenties en plannen ook in de praktijk gestalte zullen krijgen.

Op bladzijde 64 van de beleidsbrief vindt het lid een opsomming terug van de activiteiten die de vzw De Warande uitoefent in het kader van het Vlaams buitenlands beleid. Er kunnen blijkbaar drie grote soorten van activiteiten onderscheiden worden: de onderhand klassiek geworden lessenreeks Nederlands, studiebezoeken aan de Vlaamse provincies en informatiemomenten met gastsprekers. Deze initiatieven zijn primair gericht op buitenlandse ambassadeurs op post in Brussel. Of een en ander ook moet uitgebreid worden naar de buitenlandse journalisten die vanuit Brussel verslag doen, is een vraag die hier eerder al meermaals aan de orde is gekomen. De hamvraag daarbij is of de Vlaamse overheid taallessen moet organiseren voor iedereen die Nederlands wil leren. Voor ambassadeurs lijkt dat de heer Van Overmeire alleszins een prima initiatief. In uw beleidsbrief staat dienaangaande niets over de planning voor 2012, maar het lid neemt aan dat de samenwerking met De Warande gewoon zal worden voortgezet en dat de drie types van activiteiten gewoon verder georganiseerd zullen worden.

Tot slot ziet de heer Van Overmeire zich toch genoodzaakt om een kritische bemerking te maken over het merkbeleid in het hoofdstuk over de publieksdiplomatie. Hij blijft nog altijd worstelen met dat verhaal. Meer nog, hij ziet door de bomen nauwelijks nog het bos. In de praktijk kan hij zich in wezen geen echt beeld vormen van wat nu precies de concrete betekenis is van iets als het ‘merkbeleid’ of het ‘baanbrekend vakmanschap’ of nog diverse andere zaken waarvan men in deze context gewag maakt. Om een en ander te illustreren citeert het lid een passage luidens dewelke er een denkoefening aan de gang is om “de communicatiestrategie te rijmen met het organisatiebrede merkbeleid en de ViA-doelstellingen. Tegen eind december 2011 wordt een visienota voorbereid die schetst hoe communicatie, marketing en andere relevante acties in het beleidsdomein in de toekomst kunnen worden bijgestuurd. Daarbij wordt ook aandacht besteed aan aspecten van vorm, taal en huisstijl met het oog op een organisatiebrede herkenbaarheid van het merk Vlaanderen. De uitrolplannen per beleidsdomein worden gebundeld in een geïntegreerd plan.”. Het minste dat men hiervan kan zeggen is dat het een overweldigende woordenbrij is, die niet meteen toelaat om zich een concreet beeld te vormen van waaraan er nu precies gewerkt wordt. Hoe het ook zij, een van de essentiële voorwaarden voor een succesvolle publieksdiplomatie is dat die het niveau van de overheid overstijgt en dus veel breder wordt gedragen. Dienaangaande blijft de heer Van Overmeire vooralsnog op zijn honger. Hij neemt echter aan dat in de voor december 2011 – dus voor heel binnenkort – aangekondigde visienota veel van zijn vragen een antwoord zullen krijgen. Wat de minister-president er overigens niet van hoeft te weerhouden om in de antwoordronde desgevallend toch al een tipje van de sluier te lichten.

1.6. Tussenkomst van mevrouw Sabine Poleyn

Ten algemenen titel acht mevrouw *Sabine Poleyn* de voorliggende beleidsbrief een zeer positief document te zijn dat een hoge mate aan continuïteit vertoont.

In haar tussenkomst wil ze vooreerst even ingaan op de problematiek van de grensoverschrijdende samenwerking en dan in casu de samenwerking met het noorden van Frank-

rijk die momenteel gestructureerd is via twee Europese Groeperingen voor Territoriale Samenwerking. Ze wil zich daarbij vooral concentreren op de EGTS tussen Rijsel, Kortrijk en Doornik. Dienaangaande wordt in de beleidsbrief louter vermeld dat er verdere inspanningen zullen gebeuren. Dat is weliswaar hoopvol, maar het belet niet dat er hardnekkige geruchten circuleren luidens dewelke er in deze een aanzienlijk verschil in engagement zou zijn tussen Vlaanderen en het Waalse Gewest. Dat Waals minister-president Rudy Demotte tegelijk ook voorzitter van het uitvoerend directiecomité van de Euro-metropool Rijsel-Kortrijk-Doornik is, zou daar, luidens sommige berichten, niet geheel vreemd aan zijn. De noodzakelijke evenwichten binnen die EGTS-samenwerking dreigen zo wel in het gedrang te komen. Is de minister-president op de hoogte van deze evolutie, en zo ja, worden er dan desgevallend initiatieven gepland om het engagement van Vlaanderen daarin te verstevigen?

Een tweede item waarop mevrouw Poleyn wenst in te gaan betreft de inspanningen voor een verdere internationalisering van de Vlaamse economie. Naar aanleiding van haar tussenkomst bij de bespreking van de uitgavenbegroting voor 2011 (en de daarbijhorende beleidsbrief 2010-2011), had de minister-president toegezegd aan F.I.T. te vragen om te onderzoeken of er naar aanleiding van het herdenkingsgebeuren rond '100 jaar Groote Oorlog' ook economische opportuniteiten gedetecteerd konden worden. Een en ander uiteraard op een voldoende piëteitsvolle manier en in volle respect voor de vredesboodschap en de historische herinnering. Valt er op dit vlak al enig nieuws te melden of is een schriftelijke vraag desgevallend een beter instrument om hierover iets te vernemen?

Het lid wil de minister-president ook attenderen op een debat dat momenteel wordt gevoerd in de commissie Onderwijs, maar hem in wezen evenzeer aanbelangt. Uit de beleidsbrief blijkt zonneklaar de overtuiging dat het belangrijk is om Vlamingen naar het buitenland te kunnen sturen. En over het algemeen zijn er inderdaad wel mensen te vinden die daartoe bereid zijn. Een belangrijk, en nog al te vaak over het hoofd gezien aspect daarbij, is dat de betrokkenen de garantie moet hebben op goed onderwijs voor hun kinderen in het buitenland. In de commissie Onderwijs is er daarover reeds een hoorzitting geweest in het kader van een door de collega's van Open Vld ingediend voorstel van resolutie. Naar aanleiding van die hoorzitting zullen er allicht een aantal voorstellen worden geformuleerd vanuit dit parlement, die ook wel betrekking kunnen hebben op, bijvoorbeeld, Vlamingen in de Wereld. Moeten we, met andere woorden, aan VIW niet vragen om ook dit aspect mee op te nemen in hun werking? Zouden ze niet in staat zijn om mee een netwerk van voormalig expats te helpen opzetten, die in een soort van vormingsaanbod kunnen voorzien met het oog op de herintegratie van uit het buitenland terugkerende gezinnen?

Dat gegeven staat trouwens nog los van de basisvraag die ongetwijfeld ook gesteld zal worden om in deze structureel samen te werken met Nederland, dat een veel ruimer aanbod van onderwijs in eigen taal en cultuur heeft in het buitenland. Voor het lid is het in elk geval duidelijk dat er op dit vlak zeker nog heel wat verbeterpunten te vinden zijn.

Een volgend punt dat mevrouw Poleyn wil aanraken gaat over het luik over armoedebestrijding en sociaal-economische ontwikkeling in de beleidsbrief. Daar waar gehandeld wordt over 'regionale samenwerking' (punt 8.1.4. op pagina 52), wordt duidelijk vermeld dat we de keuze maken om samen te werken met een aantal multilaterale organisaties, zoals UNICEF, UNAIDS enzovoort. Volgens het lid moeten we ons dienaangaande dan wel steeds de bedenking maken wat nu precies de meerwaarde van een en ander is. Voor wat bijvoorbeeld UNICEF betreft, leveren we een financiële bijdrage én zijn we tegelijk ook lid van de Uitvoerende Raad van de organisatie. Dat levert een uiterst interessante combinatie op, omdat we zo – ondanks onze relatief beperkte bijdrage – toch ook mee het beleid kunnen sturen. Wat UNAIDS betreft, liggen de zaken helemaal anders. De beleidsbrief vermeldt daarover dat we naast de algemene bijdrage nu ook structureel 250.000 euro zullen geven aan het UNAIDS-hoofdkantoor in Genève. Daar is de meerwaarde van

een en ander volgens het lid minstens twijfelachtig. Als kleine donor zijn we immers maar een klein radertje binnen een groot geheel van veel grotere donoren. Daarom oppert ze dat we ons daar beter niet mee zouden inlaten, ten einde onze middelen beter te kunnen concentreren op een aantal zaken waar we wel degelijk het verschil kunnen helpen maken of waar we vanuit onze expertise een duidelijke bijdrage kunnen leveren. Dat is haars inziens een bekommernis die we te allen tijde voor ogen moeten houden, zeker waar het de samenwerking via en met multilaterale organisaties betreft.

Elders in hetzelfde hoofdstuk (punt 8.2 op de pagina's 53 en 54) wordt gesteld dat Exchange zich meer zal toeleggen op een kleiner aantal focuslanden en sectoren in Afrika, waaruit het lid meent te mogen opmaken dat de organisatie zich nog meer zal toeleggen op onze partnerlanden in Zuidelijk Afrika. Ze drukt daarbij de hoop uit dat de kwaliteit van de werking blijvend bewaakt en, waar nodig, ondersteund zal worden (bijvoorbeeld via de Helpdesk Import Vlaanderen). Ook benadrukt ze de nood aan netwerking met andere Vlaamse actoren die actief zijn in onze zuidelijke partnerlanden. Ze herinnert de minister-president dienaangaande opnieuw aan haar eerdere tussenkomsten waarin ze gepleit heeft voor het organiseren van een colloquium waarop alle Vlaamse organisaties die door ons gesteund worden in hun activiteiten in, bijvoorbeeld, Zuid-Afrika of Malawi eens zouden worden samengebracht. Dit kwestie van hen de facto bijna enigszins te verplichten om na te gaan of er al dan niet mogelijkheden tot samenwerking tussen hen bestaan. Van de minister-president had ze graag vernomen of er de voorbije twee jaar reeds enig initiatief werd genomen met betrekking tot deze suggestie van haar, en zo nee, of hij dat alsnog van plan is.

Eenzelfde bedenking kwam bij mevrouw Sabine Poleyn op met betrekking tot het item 'noodhulp'. Ook daar wordt gesteld dat we ons in de toekomst (nog) meer zullen toeleggen op grote noodhulpprojecten. Is dat wel zinvol? Als kleine donor kan Vlaanderen haars inziens daarbij het verschil niet maken. Ze kijkt in die gevallen eerder naar de Belgische overheid, aangezien die op heden onmiskenbaar nog steeds het grootste budget voor noodhulp heeft en dus meer geschikt is om als actor op te treden wanneer er binnen het wereldkader gedoneerd wordt. Voor de Vlaamse overheid ziet ze, rekening houdend met het al bij al beperkte budget, veeleer een rol weggelegd in het 'verzwaren' van wat de bevolking doneert aan de Vlaamse noodhulpactoren. Het lijkt het lid dan ook belangrijk om in eerste instantie vooral in te zetten op een liefst zo structureel mogelijke ondersteuning van de Vlaamse noodhulporganisaties. Wat is dus de exacte draagwijdte van datgene wat in de beleidsbrief vermeld staat? Hopelijk zullen niet enkel alleen nog grote projecten van grote internationale hulporganisaties ondersteund worden. Tevens wenst het lid te vernemen of elke ingreep nadien toch minstens grondig en systematisch geëvalueerd wordt.

Mevrouw Poleyn verwijst in dat verband ook naar Resolutie 1325 van de Verenigde Naties ('Vrouwen en Vrede') waarin aandacht wordt gevraagd voor de rol van vrouwen in vredesopbouw. Ook dat gegeven zou hierin een element kunnen vormen. Indien we een reële bijdrage willen leveren tot de wederopbouw van een land, dan moeten we de kracht van de vrouwen versterken. Dit principe werd overigens ook gehonoreerd door de toekenning van de Nobelprijs voor de Vrede 2011 aan drie vrouwen, als erkenning van hun rol als voorvechters voor vrouwenrechten.

Naar aanleiding van de problemen die recent zijn gerezen inzake de grondslag voor de toekenning van Vlaamse noodhulp aan het door een aardbeving getroffen Turkije, oppert mevrouw Poleyn de bedenking dat het misschien aangewezen ware om noodhulp niet langer als een onderdeel van ontwikkelingssamenwerking te beschouwen, maar eerder als een separaat gegeven. In het verlengde daarvan is ze zeker geen voorstander van het behoud van het noodhulpgegeven in het (dra te wijzigen) kaderdecreet Ontwikkelingssamenwerking. Zulks zou immers impliceren dat de lijst van in aanmerking komende landen zou moeten worden uitgebreid, hetgeen de focus van het kaderdecreet Ontwikkelingssamen-

werking niet ten goede zou komen. Het is daarom logischer om de noodhulp gewoon uit dat kaderdecreet te lichten en elders onder te brengen.

Het lid verwijst op haar beurt naar de subsidie van 7000 euro aan een Belgische ngo die in Malawi werd uitgegeven. De organisatie die de subsidie mocht ontvangen is ook haar volkomen onbekend. Van de minister-president verwacht zij derhalve toch enige duiding. Normaal gezien verleent de Vlaamse overheid immers geen rechtstreekse steun aan vierdepijlerorganisaties.

Wat dan de algemene versterking van het draagvlak voor ontwikkelingssamenwerking betreft, maakt de formulering in de begroting niet duidelijk hoeveel middelen er expliciet naar de ontwikkelingseducatie of naar de convenants in verband met de gemeentelijke samenwerking gaan. De voorbije jaren is binnen deze post reeds regelmatig geschoven. Het lid heeft dit steeds met lede ogen moeten aanzien. Volgens haar vormt de ontwikkelingseducatie immers de kern van het Vlaams ontwikkelingsbeleid. Mogelijks schort er iets aan de betrokken decreten of aan de hier gehanteerde formulering. Het lijkt mevrouw Poleyn alleszins geen goede zaak om dit allemaal in één grote pot te stoppen. Zulks maakt het voor de parlementsleden in elk geval veel moeilijker om enige controle uit te oefenen. De vraag is in elk geval in hoeveel geld nu eigenlijk is voorzien voor de ontwikkelingseducatie en voor de gemeentelijke convenants.

Het lid meent verder uit de beleidsbrief te mogen afleiden dat de bestaande Noord-Zuidpersprijs blijkbaar niet de verwachte impact heeft. Ze vindt het echter wel positief dat de minister-president bereid blijkt om na te gaan hoe die impact toch nog vergroot kan worden. Mocht dit een foute interpretatie van harentwege zijn, dan had ze zulks natuurlijk ook graag vernomen.

Wat de VVOB betreft, drukt ze haar tevredenheid uit over het feit dat de scholenbanden nu goed gefinancierd zullen worden. Ze hoopt dat er dienaangaande een structurele samenwerking tot stand kan komen met het Departement Onderwijs en Vorming. De Vlaamse ODA-middelen komen immers niet enkel uit het budget van Ontwikkelingssamenwerking. Aangezien onze onderwijsexpert in het Zuiden heel duidelijk de VVOB is, zou het Departement Onderwijs en Vorming dit structureel moeten ondersteunen. De VVOB zou vooral voor het internationaal onderwijs moeten instaan.

Wat het kaderdecreet Ontwikkelingssamenwerking betreft, is de tekst van de beleidsbrief enigszins onduidelijk. Op sommige plaatsen wordt er gewag gemaakt van het feit dat twee van de bestaande thematische decreten in dat kaderdecreet zullen worden geïntegreerd, terwijl op andere plaatsen bewoordingen gebruikt worden die erop zouden moeten wijzen dat die integratie-operatie reeds heeft plaatsgevonden. Het lid gaat er van uit dat de opheffing van de bestaande thematische decreten en de aanpassing van het kaderdecreet Ontwikkelingssamenwerking alleszins een ingreep zullen vergen van het Vlaams Parlement. En in deze is het Vlaams Parlement zeker nog niet gevat geweest door enig decretaal initiatief. Ze veronderstelt dat de milde verwarring in de beleidsbrief gewoon het gevolg is van het feit dat een en ander eerstdaags te gebeuren staat. Ze spreekt daarbij ook haar overtuiging uit dat het beter ware om alle drie de bestaande thematische decreten (ontwikkelingseducatie, gemeentelijke convenants, waarborgverlening) te integreren in het kaderdecreet. Dat zou alles meteen een heel stuk transparanter maken.

De hele operatie moet alleszins gebeuren op basis van een gedegen inhoudelijke evaluatie, waar deze commissie mogelijks aan kan meewerken. Dat de herziening in eerste instantie een gevolg is van het Planlastendecreet – de administratieve lasten van de convenants zijn inderdaad te hoog – belet immers niet dat er wel degelijk ook nood is aan een aantal inhoudelijk-technische aanpassingen. Zo stellen er zich duidelijk ook andere problemen met betrekking tot de ontwikkelingseducatie. Aangezien de aanpak daarvan tot op heden volledig projectmatig is, dient er heel vaak met de budgetten geschoven te worden. In deze

zal het er dus op aan komen om een en ander breder te formuleren en niet meer projectmatig te werk te gaan.

Mevrouw Poleyn meent verder dat er bij een dergelijke evaluatie van de verschillende decreten heel zeker ook aandacht moet zijn voor de rol van de provincies in de ontwikkelingseducatie. Het project 'Kleur bekennen', dat momenteel door de provincies wordt uitgevoerd, is in feite federaal, daar waar het duidelijk beter Vlaams zou zijn. Dit zou dus ook best een plaats krijgen in het kaderdecreet. Vanzelfsprekend zou hierover het nodige overleg met de toekomstige bevoegde federale minister nodig zijn. Tegelijk had ze graag vernomen of er al enig overleg met de provincies is geweest. Ze begrijpt dat de besprekingen over de interne staatshervorming dit enigszins delicaat maken, maar dat doet niets af van het feit dat de provincies al jaren vragende partij zijn voor overleg met de Vlaamse overheid. Valt er dienaangaande mogelijks iets te melden?

Ook de vierde pijler zou volgens het lid als thema – nota bene als vierde thema – kunnen worden uitgewerkt in het kaderdecreet Ontwikkelingssamenwerking. Ze is dienaangaande overigens ook zeer te spreken over het feit dat de minister-president het in zijn beleidsbrief ook heeft over de noodzakelijke coherentie binnen de Vlaamse Regering. Ze drukt daarbij de hoop uit dat er nog initiatieven zullen volgen om een en ander zo veel mogelijk op elkaar af te stemmen.

Met betrekking tot de instrumenten voor het Vlaams buitenlands beleid, leest ze in de beleidsbrief dat de huidige generatie van steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek hun werkzaamheden eind dit jaar zullen afronden, waarna er een oproep gelanceerd zal worden ter selectie van een nieuwe generatie aan dergelijke steunpunten voor de periode 2012-2016. Specifiek voor wat het huidige Steunpunt Buitenlands Beleid betreft heeft mevrouw Poleyn niet de indruk dat het Vlaams Parlement rechtstreeks op de hoogte gehouden werd van de resultaten van het gevoerde onderzoek. Deze connectie zou in de toekomst dus zeker versterkt moeten worden.

Wat de academische diplomatie betreft, spreek het lid haar tevredenheid uit over het feit dat er luidens de beleidsbrief ter zake ook een rol is weggelegd voor de Vlaamse hogescholen. Ze dringt erop aan om hiermee van in den beginne rekening te houden. In het buitenland wordt het onderscheid tussen universiteiten en hogescholen immers vaak niet gemaakt, terwijl aan onze hogescholen onmiskenbaar ook allerlei knappe initiatieven worden genomen. Nog volgens de beleidsbrief zal een publieksevenement van een universitaire instelling gefinancierd worden. Het is haar niet onmiddellijk duidelijk wat hiermee precies bedoeld wordt. Van de minister-president had ze desgevallend dan ook graag wat meer uitleg gekregen.

Verder is het blijkbaar de bedoeling om in het licht van Flanders Knowledge Area beurzen te ontwikkelen. Brazilië zou dienaangaande blijkbaar een goede potentialiteit zijn. Mevrouw Sabine Poleyn wijst er daarbij op dat er binnen de ontwikkelingssamenwerking reeds een heel scala aan beurzen bestaat en dat het derhalve misschien geen slecht idee ware om lering te trekken uit de ervaringen die men daarmee onderhand heeft opgedaan. Een en ander zou ertoe kunnen leiden dat al die beurzen in eenzelfde structuur worden opgenomen, hetgeen de doorzichtigheid, de hanteerbaarheid en de bruikbaarheid ervan zeker ten goede zou komen. Mogelijks kan zelfs overwogen worden om ook de VVOB op te nemen in Flanders Knowledge Area. We willen immers het merk 'Vlaanderen' met ons onderwijs – dat algemeen bekend staat al erg goed – associëren. Daarom lijkt het nuttig dat de VVOB een actieve rol zou spelen in de ondersteuning hiervan.

In fine van de beleidsbrief, waar het gaat over de opvolging door de Vlaamse Regering van de in dit parlement aangenomen moties en resoluties, leest het lid, enigszins tot haar verbazing, niets over haar resolutie betreffende de opwaardering van de buitenlandberichtergeving in de Vlaamse media (*Parl. St. VI. Parl. 2010-2011, nr. 877/1-3*). Ze vermoedt

dat een en ander te maken heeft met het feit dat dit voorstel van resolutie behandeld werd in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media en daardoor dus waarschijnlijk in de beleidsbrief Media van minister Ingrid Lieten zal zijn terechtgekomen.

Nog inzake media is het lid erg tevreden met de voortzetting van het initiatief waarbij uitwisseling van journalisten mogelijk wordt tussen Vlaamse en Nederlandse redacties. Maar ten algemenen titel meent ze wel dat deze specifieke doelgroep eigenlijk nog verbreed zou moeten worden en daardoor beter in het meer omvattende International Visitors Programme zou moeten worden opgenomen. Mogelijks kan zulks in de toekomst overwogen worden.

Afsluitend drukt mevrouw Sabine Poleyn ten slotte nog haar tevredenheid uit over het feit dat de middelen voor de strijd tegen de gevolgen van de klimaatverandering opnieuw toenemen.

1.7. *Tussenkomst van mevrouw Ann Brussel*

Mevrouw *Ann Brussel* deelt de bemerkingen van de heer Delva inzake de nood aan meer aandacht voor Brussel, als hoofdstad van alle Vlamingen. Daar waar er in de beleidsbrief (pagina 15) gewag gemaakt wordt van een verdere Europeanisering van de Vlaamse overheid, lijkt het tamelijk ongerijmd dat men daarbij geen gebruik zou maken van het feit dat Brussel tegelijk ook de zetel van belangrijkste Europese instellingen is. In het verlengde van de zogenaamde 'Brusseltoets' die reeds op een aantal andere beleidsdomeinen wordt toegepast, zou er voor Brussel ook een veel sterkere rol moeten zijn weggelegd binnen ons buitenlands beleid.

Het inzetten van deze onmiskenbare Vlaamse troef zal volgens het lid natuurlijk wel op een enigszins creatieve wijze moeten gebeuren. De strikte bevoegdheidsverdeling binnen de federale staatsstructuur en de daaruit voortvloeiende contraintes zouden bij een oppervlakkige beschouwing immers wel eens de indruk kunnen wekken dat een en ander niet evident is. Toch liggen er hier wel degelijk mogelijkheden voor Vlaanderen. Mevrouw Brussel verklaart zich in elk geval voorstander van een zekere erkenning en pleit dienovereenkomstig voor een positief engagement. Ze twijfelt er daarbij niet aan dat er voor deze piste heel wat medestanders te vinden zijn in de Vlaamse politieke wereld.

Daarnaast deelt ze ook de mening van de heer Delva voor wat betreft het cultuurbeleid en onze ambassadeurs op dat vlak. Vlaanderen heeft immers heel wat waar het trots op mag zijn.

Mevrouw Brussel komt dan tot een aantal bedenkingen en vragen over de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking. Zo leest ze op pagina 54 van de beleidsbrief dat de Vlaamse overheid de in het kaderdecreet Ontwikkelingssamenwerking vastgelegde transversale thema's wil respecteren. Dit klinkt prima facie weliswaar goed, maar is toch niet bepaald duidelijk geformuleerd. Zo kan ze hieruit bijvoorbeeld niet opmaken wat er nu precies zal gebeuren met betrekking tot de ondersteuning van het genderbeleid.

Dit genderbeleid is een belangrijke component van de millenniumontwikkelingsdoelstellingen. Het accent komt steeds meer op de microfinanciering en op de financiering van kleinere projecten te liggen. Alle experts zijn het er dan ook over eens dat een goed genderbeleid cruciaal is. Veel andere zaken volgen hieruit. De erkenning van de rechten van vrouwen en de bescherming van vrouwen en kinderen in conflictgebieden kan ertoe leiden dat ook op andere vlakken vooruitgang wordt geboekt. Mevrouw Brussel verwijst in dit verband ook naar de hier eerder eveneens reeds aangehaalde VN-resolutie 1325. In de beleidsbrief staat dat de minister-president een inspanning voor de kinderrechten wil leveren. Alles staat of valt echter met een goed genderbeleid in de ontwikkelingssamenwerking. Ze zou derhalve graag vernemen wat op dat vlak de concrete projecten zijn.

Het is verder ook de bedoeling de multilaterale organisaties structureel te ondersteunen. Volgens de minister-president wil de regionale ontwikkelingssamenwerking zich minder op projecten en meer op structurele ondersteuning richten. Op zich is het lid daar uiteraard niet tegen. De vraag is echter of en in welke mate de minister-president op die manier nog op het beleid van die internationale instellingen zal kunnen wegen. Ze vraagt zich af of het niet beter ware dat een kleine donor als Vlaanderen met andere onmiddellijk betrokken donoren – dat wil zeggen met de federale overheid en met andere deelstaten en staten – naar synergieën zou zoeken.

Mevrouw Ann Brusseel komt daarna tot thema ‘noodhulp’. Ze stelt vast dat we het in deze commissie al heel vaak over diverse interventies en over mogelijke samenwerkingen hebben gehad. Ze leest in deze beleidsbrief echter niets over een structurele verankering van de werking van de V-Med. Mag ze daaruit afleiden dat dat punt niet langer aan de orde is?

De noodhulp maakt volgens haar in feite ook geen deel uit van de ontwikkelingssamenwerking. Ontwikkelingssamenwerking moet immers structureel van aard zijn. En noodhulp is per definitie niet structureel. Ze onderschrijft dan ook ten volle de reeds door andere interveniënten aan de orde gestelde vraag om dit punt uit het toekomstige kaderdecreet te lichten. We moeten vermijden dat er problemen ontstaan – zoals dat recent nog het geval was met het vinden van een juridische grondslag voor het verstrekken van noodhulp aan de door een aardbeving getroffen gebieden in Turkije – wanneer de Vlaamse overheid een bijdrage voor een gebied in nood wil leveren.

Het lid constateert verder dat het totale budget voor ontwikkelingssamenwerking in Vlaanderen in 2010 volgens de OESO 48,1 miljoen euro bedroeg. Daarvan kwam slechts 48 procent van het eigenlijke budget voor Ontwikkelingssamenwerking zelf. Ze vraagt zich dan ook af welke andere Vlaamse departementen aan de ontwikkelingssamenwerking hebben meegewerkt. Wie waakt er over de coherentie? Beschikken alle participanten wel over de nodige expertise? En wordt ook afdoende geverifieerd of alle middelen wel doeltreffend worden besteed?

Afsluitend wil mevrouw Brusseel nog een opmerking maken over de samenwerking met Zuid-Afrika. Ze wijst er dienaangaande op dat ze vorig jaar reeds heeft opgemerkt dat Zuid-Afrika het eigenlijk helemaal niet slecht doet. Misschien kunnen we de Zuid-Afrikaanse Regering eens voorzichtig vragen wat ze inzake de herverdeling van de middelen zelf tot stand kunnen brengen? Op bepaalde vlakken doen ze het immers goed. Het is volgens het lid dan ook de vraag of we nog steeds op Zuid-Afrika als partnerland voor de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking moeten mikken. Misschien kunnen die middelen beter ingezet worden voor een ander land of een ander project.

1.8. Tussenkomst van mevrouw Fatma Pehlivan

Mevrouw *Fatma Pehlivan* wenst zich eerst en vooral aan te sluiten bij de vraag om het beleid inzake noodhulp los te koppelen van de ontwikkelingssamenwerking. Uit de verschillende tussenkomsten die hier dienaangaande reeds werden gehouden leidt ze af dat daarover grote eensgezindheid bestaat binnen de commissie. Politiek moet dit dus zeker een haalbare kaart zijn.

Op pagina 24 en 25 van zijn beleidsbrief heeft de minister-president het over een voortzetting van de financiële ondersteuning van de Anna Lindh Stichting van het Euromediterrane Partnerschap. Dienaangaande betreurt mevrouw Pehlivan enigszins dat hier niet aan bod komt dat deze stichting in feite ressorteert onder het Euromediterraan Parlement. De thema's die daar aan bod komen, vallen immers heel vaak onder de bevoegdheid van de Vlaamse overheid. Het betreft dan samenwerking op het vlak van cultuur, onderwijs en economische investeringen en zo meer. Net nu er zich in die geografische regio grote

omwentelingen voordoen, zijn dit even zo vele elementen die bijzonder relevant kunnen zijn.

Het lid vindt het dan ook hoogst eigenaardig dat de vertegenwoordiging (drie leden voor België) in dat Euromediterraan Parlement exclusief toekomt aan het Federaal Parlement. Mogelijks kan er, van zodra er een Federale Regering is gevormd, eens worden nagegaan of het niet gepaster zou zijn de betrokken vertegenwoordigers door de gemeenschappen en/of de gewesten te laten afvaardigen. Zulks zou volgens het lid kunnen resulteren in een grotere impact en vergroting van de uitstraling van de samenwerking. Indien we het over een culturele dialoog hebben, blijkt dat de Anna Lindh Stichting in Vlaanderen nog veel te weinig gekend is. Die informatie blijft als het ware op een ander niveau hangen. Indien we daar zelf over zouden kunnen beslissen, zouden we daar ongetwijfeld ook meer op kunnen inzetten.

In het verlengde daarvan komt mevrouw Pehlivan ook even terug op de problematiek van de vele slapende culturele akkoorden die indertijd werden afgesloten tussen België en diverse andere landen. Ze stelt de vraag of het onderhand niet eens tijd wordt om deze eens grondig onder de loep te nemen, ten einde na te gaan welke daarvan op Vlaams niveau kunnen worden aangehouden. Het zal daarbij niemand verwonderen dat het lid dienaangaande op de eerste plaats aan het akkoord tussen België en Turkije denkt. Dat omvat een veelheid aan thema's, zoals onderwijs, economie en cultuur. Nog maar vorige vrijdag heeft ze in het Kempinski-hotel in Istanboel de opening bijgewoond van een tentoonstelling van twee Vlaamse en een Turkse kunstenaar. De Vlamingen in kwestie zijn Emiel Hoorne en Enk De Kramer, twee hoogstaande artiesten. Op deze ronduit prachtige tentoonstelling werd de openingsspeech gehouden door de Belgische consul-generaal. Hoewel deze zich zeer goed van zijn taak gekwetend heeft en zeer zeker de banden tussen België en Turkije heeft helpen aanhalen, komt het het lid voor dat hier eigenlijk toch een taak was weggelegd voor Vlaanderen. Inzake culturele samenwerking vormt dat – het oude Belgisch-Turks cultureel akkoord even buiten beschouwing gelaten – in deze immers de meest voor de hand liggende bevoegde entiteit. Vlaanderen had daardoor ook effectiever kunnen optreden dan de federale overheid in dit soort van aangelegenheden nog vermag. Haar inziens zou Vlaanderen zichzelf op die manier tegelijk ook cultureel en economisch kunnen promoten. Momenteel is het in Turkije immers duidelijk nog onvoldoende bekend.

Verder leest het lid, op pagina 32 van de beleidsbrief, dat er in 2012 opnieuw een F.I.T.-zending naar Turkije gepland staat. Ook op andere plaatsen in de beleidsbrief wordt duidelijk gemaakt dat de economische banden tussen Vlaanderen en Turkije, zowel wat import als export betreft, versterkt moeten worden. Haars inziens zou zoiets gevat kunnen worden onder een algemeen Vlaams-Turks samenwerkingsakkoord, dat zowel economie, cultuur, onderwijs als eventueel zelfs ontwikkelingssamenwerking zou kunnen omvatten. Dat idee – dat het lid reeds eerder heeft aangekaart – moet misschien eens vanonder het stof worden gehaald.

Ze wijst er in dat verband op dat ze nog maar afgelopen september met een delegatie sp.a-mandatarissen in Istanboel – overigens een stad met 17 miljoen inwoners – is geweest, waar ze ontvangen werden door de voorzitter van de Kamer van Koophandel. De economische dynamiek van die metropool is haast niet bij te houden. In een aantal opzichten zouden we in Vlaanderen daar zelfs een voorbeeld kunnen aan nemen. De klacht die de delegatie daar meermaals te horen kreeg betrof het probleem om een visum te krijgen. Veel Turkse zakenmensen willen hier in Vlaanderen investeren, maar ze botsen daarbij op een heleboel hindernissen. Mevrouw Pehlivan is zich er daarbij weliswaar van bewust dat de visumproblematiek een federale materie is, maar ze drukt de hoop uit dat de minister-president dit toch zou aankaarten bij de toekomstige Federale Regering. Ze beseft dat dit een wat gevoelig thema is, maar meent dat we ons in deze economisch moeilijke tijden niet kunnen veroorloven om moeilijk te doen over visa. Wel integendeel, we zouden het de

geïnteresseerden net gemakkelijker moeten maken om hier te investeren en uitwisselingen te hebben.

Afsluitend laat het lid nog opmerken dat ze in de beleidsbrief niets heeft teruggevonden over het feit dat in de tweede jaarhelft van 2012 Zuid-Cyprus het roterende EU-voorzitterschap zal opnemen. Dat is enigszins bevreemdend aangezien deze kwestie naar aanleiding van de, hierboven reeds vermelde, F.I.T.-zending naar Turkije in 2012 toch wel eens zou kunnen worden aangekaart vanuit Turkse hoek. In de mate dat Vlaanderen autonomie voor zichzelf opeist, lijkt het immers niet onlogisch dat we enig begrip zouden kunnen opbrengen voor andere entiteiten op Cyprus, die gelijkaardige aspiraties hebben. Als Vlaanderen en als Vlamingen zijn we toch bij uitstek goed geplaatst om een heel eind weegs mee te gaan in die gedachtegang. Dit temeer daar er uit artikels in de pers zou moeten blijken dat er nu toch wel positieve contacten op hoog niveau zijn tussen het noorden en het zuiden van het eiland. In een artikel waarvan het lid kennis heeft genomen werd zelfs gewag gemaakt van het overnemen van het systeem van de alarmbelprocedure als techniek om het samenleven van twee gemeenschappen te bevorderen. Van de minister-president had mevrouw Pehlivan dan ook graag vernomen welk standpunt Vlaanderen dienaangaande zal innemen. Het lid wil daarbij niet al te zeer op de historiek van het conflict ingaan, aangezien ze de overtuiging is toegedaan dat er veel meer naar de toekomst moet worden gekeken en moet worden nagedacht over hoe we Cyprus, en de twee deelstaten die er daar eventueel zouden kunnen komen, met onze ervaring zouden kunnen ondersteunen. Hoe kan de minister-president dit gegeven desgevallend aankaarten bij het federale niveau in de tweede helft van 2012?

2. Antwoorden van de minister-president

Bij de aanvang van zijn antwoordronde dankt minister-president *Kris Peeters* de leden voor de veelal opbouwende kritiek die ze zijn beleid hebben toegevoegd, tevens verkaart hij dat hij de gestelde vragen zo chronologisch mogelijk – weliswaar zonder in herhaling te vervallen – zal proberen te beantwoorden. Voor die vragen waarin naar cijfergegevens werd gevraagd, zal hij het materiaal achteraf laten bezorgen, zodat het bij het verslag gevoegd kan worden.

2.1. Antwoorden ter attentie van de heer Paul Delva

Ten aanzien van de heer Delva en van mevrouw Brusseel erkent de minister-president dat Brussel misschien al te weinig wordt uitgespeeld in het Vlaamse buitenlandbeleid. De rol van Brussel als, internationaal bekende, hoofdstad van Vlaanderen verdient effectief meer aandacht en zou dienovereenkomstig ook moeten worden opgenomen in de beleidsbrief. Hij is er in elk geval van overtuigd dat Brussel zeer zeker een positieve bijdrage kan leveren aan onze positionering. In zijn volgende beleidsbrieven belooft de minister-president daar rekening mee te zullen houden. Ook de betrokken agentschappen zullen in die zin geïnstrueerd worden. Dat Brussel nog op andere manieren stiefmoederlijk behandeld wordt (cf. de aangehaalde voorbeelden van het decreet Gemeentelijke Ontwikkelingssamenwerking en Flanders' Care) is eveneens een pertinente opmerking. Ook daarmee zal, in de mate van het mogelijke, rekening worden gehouden.

De heer Delva heeft ook verwezen naar de, op pagina 9 van de beleidsbrief vermelde, gezamenlijke handelsmissie met Nederland. Ook diverse andere commissieleden hebben dienaangaande naar een stand van zaken gevraagd en reeds eerder werden er daarover vragen gesteld in deze commissie. De minister-president meent dat we hieromtrent bijzonder nuchter moeten blijven. Het aanbod om een gezamenlijke handelsmissie te organiseren is afkomstig uit Nederland. Vlaanderen heeft daar positief op gereageerd, ook omdat de Nederlandse en Vlaamse havens onderling reeds een tekst daarover hadden uitgewerkt en het duidelijk was dat ze dat wel degelijk wilden stimuleren. Een en ander betekent evenwel nog niet dat er nu al meteen lyrische beschouwingen moeten worden gelanceerd over de

voordelen van de gezamenlijke belangenbehartiging. Het is vooralsnog integendeel zaak om met beide voeten op de grond te blijven.

Er is overleg met minister-president Mark Rutte en tussen de beide betrokken kabinetten over de keuze van de te bezoeken land(en). Er is een oplistings gemaakt van de landen die volgend jaar worden aangedaan door F.I.T., die volgend jaar worden aangedaan naar aanleiding van zendingen van de minister-president zelf en landen die op de Nederlandse lijst van zendingsbestemmingen staan. Er blijken gemeenschappelijke bestemmingen tussen te zitten, hetgeen moet toelaten een shortlist op te stellen. Er wordt dus gezocht naar landen die voor ons beide interessant zijn, waarbij er tegelijk ook voldoende interesse moet zijn vanuit F.I.T. en vanuit de academische en culturele wereld. Evidenterwijze moet de zending in kwestie ook passen in beider timing.

Minister-president Kris Peeters wil dit zeker uitproberen en dan eens grondig evalueren, maar voelt hic et nunc nog niet meteen de behoefte om telkens mee te gaan met de Nederlandse minister-president. Hij heeft begrepen dat ook Mark Rutte hier vooralsnog geen volcontinu systeem van wil maken. Men neemt wederzijds dus dezelfde houding aan.

Het effect hiervan op de andere handelsmissies is onbestaande. Er worden dus zeker geen missies geschrapt, ook niet die van het Agentschap voor Buitenlandse Handel. Hoe dan ook zullen we dit alles heel degelijk moeten voorbereiden zowel qua thematieken als qua deelnemers. Na afloop zullen we goed moeten evalueren om na te gaan of dit wordt voortgezet of niet. Er zit dus wel degelijk beweging in dit dossier en ongeveer tegen het jaareinde zou er ook duidelijkheid moeten zijn. Overigens worden er momenteel ook nog andere dossiers besproken met Nederland, waar insgelijks vooruitgang in lijkt te zitten. Ook daarover hoopt minister-president Peeters dra tekst en uitleg te kunnen geven.

De minister-president verklaart verder over een document te beschikken met de cijfers van het aantal gefinancierde stages per jaar en per organisatie. Hij zal die lijst ter beschikking stellen voor het verslag (bijlage 1). Qua organisaties gaat het onder meer over het Regionaal Informatiecentrum van de VN, het Bureau van de Hoge Commissaris van de VN voor de Mensenrechten in Genève en het Bureau van de Hoge Commissaris van de VN voor de Vluchtelingen in Genève. Dat zijn de meest gekozen organisaties. Maar ook andere internationale instellingen zijn zeer in trek. Zo onder andere de UNESCO in Parijs, die op de achttiende plaats in de rangorde staat. En de Raad van Europa in Straatsburg, die op de tiende plaats staat.

Nog in verband met de UNESCO kan de minister-president meedelen dat het immaterieel erfgoed en erfgoed in de ontwikkelingslanden belangrijke thema's zijn bij de werking van het UNESCO Trust Fund waar Vlaanderen toe bijdraagt. Ten behoeve van het verslag zal hij hieromtrent nog extra-informatie laten bezorgen (bijlage 2). Eerder werd hier verwezen naar de bijeenkomst van de internationale stagiairs en gewezen stagiairs die gisteren doorging. De geluiden die de minister-president daar mocht opvangen waren bijzonder positief.

De subsidie ten belope van 37.000 euro aan de Vereniging voor de Verenigde Naties – waarover hier ook opmerkingen werden geformuleerd – was alleszins zeer welkom bij die organisatie. De VVN organiseert daarmee, onder andere, regelmatig netwerkbijeenkomsten. En in het licht daarvan zal de Vlaamse overheid de VVN nu ook inzetten om langs die weg meer ruchtbaarheid te geven aan haar verbrede internationale stageprogramma. Op die manier kan de VVN ook een promotionele functie vervullen binnen het Vlaams buitenlands beleid.

De heer Delva wenste tevens te vernemen welke eventuele uitbreidingen van de mogelijkheden om stage te lopen men in gedachten had. De minister-president wijst erop dat hijzelf dienaangaande reeds het ESA heeft vermeld. Dit is zijns inziens een niet-onbelang-

rijke instelling, die ook bijzonder veelbelovend is voor de toekomst van de ruimtevaart-technologie in Vlaanderen. Hij betreurt dan ook dat momenteel nog maar weinig Vlaamse stagiairs de weg naar die instelling hebben gevonden. Tegelijk wijst hij erop dat er een onderscheid gemaakt dient te worden tussen de stagemogelijkheden die er zijn op kosten van de ESA en de stagemogelijkheden die men zelf moet bekostigen. Het is, logischerwijze, vooral die eerste categorie die zeer populair is bij bepaalde landen. Hoe het ook zij, er zijn ondertussen wel degelijk afspraken gemaakt om een en ander verder te bekijken qua efficiëntie van de formule.

Ook elders zijn er trouwens nog mogelijkheden. Zo kan men bijvoorbeeld ook stage lopen bij het Internationaal Strafhof. Het aantal internationale instellingen waarbij stage kan worden gelopen, werd dienovereenkomstig uitgebreid en overstijgt daardoor op heden dus ook de strikte Vlaamse bevoegdheidssfeer. Het zopas vermelde Internationaal Strafhof is daarvan een voorbeeld bij uitstek. Ook al valt het niet onder de bevoegdheid van Vlaanderen, daar zijn nu ook financieringsmogelijkheden voor Vlaamse kandidaat-stagairs.

Een aantal commissieleden hadden het in hun tussenkomsten over de herdenking van '100 jaar Grote Oorlog'. De Vlaamse Regering is daar al heel lang en zeer intensief mee bezig. Dat deze commissie de ontwerp tekst van de Flanders Fields Declaration nog niet heeft ontvangen is een vergetelheid die de minister-president meteen zal laten rechtzetten (bijlage 3). Als men daarover de vertegenwoordigers van andere landen consulteert, is het immers maar normaal dat ook de eigen volksvertegenwoordiging daar vooraf zicht op krijgt. Het document is bovendien nog niet ondertekend, dus kunnen er vanuit dit parlement desgevallend zelfs nog voorstellen tot verbetering, aanpassing of aanvulling worden geformuleerd.

Nog in verband daarmee kan de minister-president bevestigen dat de Federale Regering in lopende zaken vorige vrijdag een ministerraad heeft gehouden waarop werd beslist om Paul Breyne – die momenteel nog gouverneur van West-Vlaanderen is – na afloop van zijn gouverneurschap aan te stellen als commissaris-generaal belast met de viering en de herdenking van de Grote Oorlog. Hoewel men hier formeel dus niet over enige samenwerking gerept heeft, meent de minister-president dat er zich, gezien de bekendheid van de betrokkene met de verschillende beleidsniveaus, geen problemen zullen stellen qua afstemming. Hij vermoedt in tegendeel dat er zelfs efficiëntiewinsten zullen kunnen worden geboekt. Het zou alleszins geen fraai beeld zijn als we ons voor het oog van de hele wereld in gespreide slagorde zouden opstellen.

Maar anderzijds is het natuurlijk wel zo dat Flanders Fields wel degelijk in Vlaanderen ligt. Hetgeen Vlaanderen ook toelaat om zelf onverkort in een aantal herdenkingsprojecten samen te werken met een aantal internationale partners. Minister-president Peeters heeft dienovereenkomstig dan ook al gesprekken daarover gevoerd in Parijs, Londen, de Verenigde Staten enzovoort. Een en ander heeft er overigens toe geleid dat de militaire academie van West Point ook zal bijdragen aan de initiatieven inzake Flanders Fields.

Wat het toekomstige cohesiebeleid betreft, kan de minister-president melden dat er hierover wel degelijk overleg is gepleegd met Wallonië. In meer algemene zin zal de Vlaamse Regering zich hoogstwaarschijnlijk op haar vergadering van komende donderdag kunnen uitspreken over haar standpunt en visie ten aanzien van het cohesiebeleid en de cohesiefondsen in het bijzonder. Op grond van die beslissing zou men dan in staat moeten kunnen zijn om de laatste rechte lijn in te zetten naar een unaniem Belgisch standpunt hierover.

De minister-president heeft er eerder al op gewezen dat deze kwestie zeer zeker nog raakt aan bepaalde gevoeligheden. Vlaanderen, en de provincie Limburg in het bijzonder, zouden wel degelijk nog van een en ander moeten kunnen genieten. Het is dan ook zaak om ervoor te zorgen dat we eensgezind, in eerste instantie op Vlaams niveau, maar ook samen

met Wallonië en Brussel, een standpunt innemen. De vooruitzichten lijken dienaangaande tamelijk gunstig. Het moet verder alleszins mogelijk zijn om deze discussie verder te voeren op een constructieve manier. Zelf heeft de minister-president – die in deze materie het Belgische standpunt zal verwoorden in de Raad – daarover, zoals hoger reeds gezegd, al een gesprek gehad met de bevoegde overheden van het Verenigd Koninkrijk. Het spreekt voor zich dat het bij dergelijke contacten best wel handig is om ook een eenduidig Belgisch standpunt te hebben.

Wat de inbreukprocedures betreft, kan minister-president Peeters meedelen dat, luidens de meest recente gegevens (de gegevens in de beleidsbrief dateren van medio dit jaar) Vlaanderen slechts in 2 van de 23 dossiers werd veroordeeld door het Europees Hof van Justitie. Het ging daarbij meer bepaald over respectievelijk stedelijk afvalwater en over de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten. De minister-president zegt dienaangaande ook toe om ten behoeve van het verslag een volledige overzichtslijst van de dossier te zullen bezorgen (bijlage 4).

Er waren ook vragen over de slapende culturele akkoorden die België indertijd met nogal wat landen heeft afgesloten. Voor de minister-president is het duidelijk dat die akkoorden, in het licht van de nieuwe bevoegdheidsverdeling binnen de Belgische federatie, herzien zouden moeten kunnen worden. Op cultureel gebied heeft de federale overheid immers geen of nauwelijks nog bevoegdheden. Wanneer er daartoe in Vlaanderen voldoende dynamiek is, kunnen er desgevallend nieuwe initiatieven worden genomen. Zulks mag echter zeker niet halsoverkop gebeuren, maar moet stap voor stap voorbereid worden. Enkel wanneer de context goed zit en er zich daartoe een gepaste gelegenheid en opportuniteit aandient kan men daartoe overgaan.

Voor wat betreft het betrekken van Vlaamse ‘instellingen’ (genre Vlaamse Opera) bij het internationaal cultureel beleid, stelt de minister-president dat er momenteel weliswaar geen structurele samenwerking is, maar dat er wel op ad-hocbasis wordt samengewerkt. De minister-president staat echter wel degelijk open voor de idee van een meer structurele samenwerking, mits de daaruit voortvloeiende inspraak natuurlijk ook qua culturele expressie een return oplevert voor de Vlaamse diplomatie. Op zich is er echter niets op tegen om de belangrijkste culturele actoren of Vlaamse instellingen te betrekken bij de bespreking van de een of andere problematiek.

Het acroniem DDA staat voor Doha Development Agenda.

De academische diplomatie gaf hier eveneens aanleiding tot een zekere bevraging. De minister-president herhaalt dienaangaande dat de parallel met de gezamenlijke bevordering van de Vlaamse havens bij buitenlandse bezoeken frappant is. Net zoals dat bij de havens lang het geval is geweest, is men vanuit de verschillende universiteiten nogal gevoelig voor recuperatiepogingen. Elke universiteit op zich is nogal ‘territoriaal’ ingesteld. De dynamiek die de verschillende universiteiten nu afzonderlijk tentoonspreiden, zou dus op de een of andere manier moeten kunnen worden ingekapseld. Men moet daarbij echter stap voor stap tewerk gaan.

Ten tijde van de start van Flanders Port Area werd een bijna identiek debat gevoerd. Zelf zou de minister-president best willen dat alles wat vlugger ging, maar tegelijk weet hij dat hij realistisch moet blijven. In eerste instantie hebben minister Smet (voor het onderwijs-luik), minister Lieten (voor het luik innovatie) en hijzelf hierover een protocol ondertekend met de universiteiten. Dat voorkomt alleszins al dat de overheidsinspanningen in gespreide slagorde zouden gebeuren. Nu kunnen er bijkomende initiatieven worden genomen.

De minister-president benadrukt dat hij daarbij wel voorzichtig wil tewerk gaan. Hij wil alleszins vermijden dat de Vlaamse overheid voorop loopt om dan te moeten vaststellen dat de betrokken achterban niet voldoende geëngageerd is. Als de Vlaamse universiteiten

er ten gronde niet echt zelf van overtuigd zijn dat ze dit moeten doen, zullen ze afzonderlijk hun weg blijven gaan. Tot nog toe lijkt alles echter goed te verlopen. Maar we moeten daarbij natuurlijk ook niet naïef zijn. Net als dat het geval is in de bedrijfswereld, zullen de universiteiten, wanneer ze daartoe de gelegenheid krijgen, zonder de minste aarzeling uit meerdere ruiven eten. Zo hebben ze ook al deelgenomen aan een handelsmissie met de kroonprins en zullen ze dat waarschijnlijk ook blijven doen. Op zich is daar ook niets verkeerd aan. Ze zijn gewoon niet eenkennig qua internationale promotie.

Er werden ook vragen gesteld over de meldingen van handelsbelemmeringen. Vorig jaar waren er daar achttien van. Een overzicht van de betrokken meldingen zal, ten behoeve van het verslag, aan de commissie worden overgemaakt (bijlage 5). Op dit ogenblik houdt de Vlaamse Regering elf concrete handelsbelemmeringen in het oog. Die dossiers hebben betrekking op Oekraïne, India, Canada, Argentinië en Australië. Om tot een oplossing te komen, wordt voor elke handelsbelemmering een specifieke modus operandi gekozen. Tot nu toe is het echter nog niet gelukt dergelijke handelsbelemmeringen succesvol weg te werken. Er is dus zeker nog werk aan de winkel.

We willen de Vlaamse ondernemingen blijven aanmoedigen hun problemen aan het Meldpunt Handelsbelemmeringen te melden. Ook in het maandelijks magazine van F.I.T. staat telkens een rubriek waarin handelsbelemmeringen aan bod komen. Om deze inspanningen kracht bij te zetten, hebben we nood aan succesverhalen. We zullen er in de loop van dit jaar dan ook alles aan doen om de door Vlaamse bedrijven gemelde handelsbelemmeringen weg te werken.

Voor wat de vierdepijlerconferenties betreft zijn er effectief veertig activiteiten met telkens ongeveer twintig deelnemers geweest. Die activiteiten worden constant geëvalueerd. Zo vullen de deelnemers na elke workshop een evaluatieformulier in. Die informatie wordt dan verder verwerkt. Op basis van die evaluaties zijn er alleszins geen indicaties dat men die activiteiten niet goed zou vinden.

Dat twintig deelnemers per sessie te weinig zou zijn, betwist de minister-president. Hij wordt daarin bijgetreden door mevrouw Anne Van Autreve, waarnemend administrateur-generaal van VAIS, die laat opmerken dat het deelnemersaantal per vormingssessie sowieso beperkt is tot maximaal 25 personen. De vormingen zijn immers zeer praktisch gericht en behoorlijk intensief. Ze kan insgelijks meedelen dat de deelnemers de vormingen zeer positief evalueren.

Een probleem dat niet zo makkelijk kan worden ondervangen, is gelegen in de grote diversiteit die er binnen de vierde pijler bestaat. Dat maakt het moeilijk om elk onderdeel van de vorming voor iedereen even nuttig te maken. In het verlengde daarvan werden, op basis van de evaluatie, ook een paar vormingsmodules wat bijgeschaafd. Het is overigens VAIS dat de modules heeft laten ontwikkelen, maar het zijn de provincies die, op basis van hun inschatting van de vragen en noden, bepalen welke modules ze afnemen en hoeveel vormingen er georganiseerd worden. Daarmee houdt VAIS zich dus niet bezig.

Voor de minister-president is het duidelijk dat het initiatief wel degelijk een succes is. Op basis van de evaluaties mag men zelfs van een groot succes gewagen.

Er was een vraag over de klimaatop in Kopenhagen en de fast-startfinanciering. In december 2009 is beslist in de periode 2010-2012 voor FSF 7,2 miljard euro uit te trekken, of 2,4 miljard euro per jaar. Op de Europese Raad is beslist dat België in de periode 2010-2012 150 miljoen euro, of jaarlijks 50 miljoen euro, moet opzijzetten voor klimaatgerelateerde bijstand aan ontwikkelingslanden. Wegens de val van de Federale Regering en de overgang naar een regering van lopende zaken is er geen initiatief genomen kunnen worden om een verdeelsleutel tussen de federale overheid en de gewesten af te spreken. De Vlaamse overheid heeft wel eigenstandig beslist om in 2012 1,575 miljoen euro voor FSF

vrij te maken. Daarvan gaat 775.000 euro naar het beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Energie en 800.000 euro naar Ontwikkelingssamenwerking.

De heer Van Overmeire en anderen hadden vragen over taalcursussen voor de ambassadeurs. Het spreekt voor zich dat we daarmee doorgaan. Er is geen reden om te stoppen met dat prachtige initiatief. De suggestie van de heer Delva om de media daarbij te betrekken zal de minister-president meenemen, al is het niet onmiddellijk de bedoeling om aan het bestaande initiatief te sleutelen. Hetzelfde geldt voor de uitwisseling van journalisten. Er is terecht gezegd dat de taalverschillen een barrière vormen om dat initiatief verder uit te breiden. Dat verklaart meteen ook waarom er vandaag enkel met Nederland journalisten worden uitgewisseld. Als de taalbarrière op de een of andere manier kan worden overwonnen, dan is er principieel geen reden om een uitbreiding van het systeem te verwerpen. Het kan dan echter wel niet de bedoeling zijn om die journalisten Nederlands te leren. Dat ware een stap te ver.

2.2. *Antwoorden ter attentie van de heer Christian Verougstraete*

De heer Verougstraete heeft een aantal opmerkingen over Zuid-Afrika geformuleerd. De minister-president beaamt dat Vlaanderen een lange geschiedenis heeft met Zuid-Afrika. We hebben ginds in de loop der tijden prachtige zaken opgebouwd. Volgens hem pleit niemand ervoor Zuid-Afrika te laten vallen. We moeten dit voortzetten. Vlaanderen beschikt daar over goede contacten, die we moeten koesteren en stimuleren.

Een andere vraag is of Zuid-Afrika nog een ontwikkelingsland is. Johannesburg en de omliggende streek is allesbehalve een ontwikkelingsland. In de andere provincies bestaat er daarentegen nog heel veel armoede. De dispariteiten zijn er dus erg groot.

Wat de minister-president van zijn recente reis is bijgebleven, is zijn onderhoud met aartsbisschop Tutu, die zich grote zorgen maakt over de groeiende kloof tussen arm en rijk. Soms wonen die mensen letterlijk maar een straatbreedte van elkaar verwijderd en dat leidt vanzelfsprekend tot spanningen. De Zuid-Afrikaanse Regering moet er alles aan doen om die spanningen weg te werken en om de armoede aan te pakken.

Vlaanderen heeft ginds onderhand heel wat knowhow opgebouwd. Er is hier al naar de projecten van Ex-Change verwezen. Ook in Limpopo loopt een waardevol project. We geven landbouwgrond terug aan de zwarte bevolking en we zorgen voor activiteit en ondersteuning. Er is echter nog veel werk aan de winkel. Dit debat is nog niet voorbij. In de ogen van de minister-president is het vooral belangrijk de beschikbare middelen zo efficiënt mogelijk in te zetten ten einde een maximaal resultaat te boeken. Het VAIS deelt die zorg. We kunnen en zullen die discussie binnen deze commissie ongetwijfeld voortzetten.

Ex-Change is reeds in 2010 positief geëvalueerd. Er is evenwel nood aan een efficiëntieverhoging. Daar wordt aan gewerkt.

2.3. *Antwoorden ter attentie van mevrouw Fientje Moerman*

Minister-president Peeters stelt verder vast dat mevrouw Moerman ervoor gepleit heeft om in deze economisch en financieel moeilijke tijden maximaal en actief te zoeken naar synergieën. Hij is het daarmee ten volle eens, in zoverre die synergieën er natuurlijk niet toe leiden dat Vlaanderen volledig uit beeld verdwijnt. Binnen de beleidsbrief zitten er wel degelijk mogelijkheden om dergelijke synergieën te realiseren. Zo hebben we het in deze commissie al gehad over de synergieën met Nederland en met andere landen op het vlak van ontwikkelingssamenwerking.

De opmerking over het feit dat de strategische focus van F.I.T. niet radicaal genoeg zou zijn, kan de minister-president begrijpen, maar tegelijk wijst hij erop dat het hier een deli-

cate evenwichtsoefening betreft tussen een teveel en een te weinig aan focus. Hoe radicaler de focus, hoe sterker immers de vraag zal zijn om die opnieuw te verbreden. Als men zich toespitst op een zeer beperkt aantal landen, mag men er donder op zeggen dat men binnen de kortste keren de vraag krijgt om er toch maar een paar andere landen bij te nemen. Het is dus een voortdurend zoeken naar een focus met voldoende draagkracht en voldoende visie. Een continue afweging, bewaking, evaluatie en bijsturing zijn dus inderdaad wenselijk.

Ook met betrekking tot een aantal vragen die hier werden gesteld over het ambtelijk actieplan Europeanisering (pagina 15 van de beleidsbrief) en over vleva, zal de minister-president een nota vragen aan zijn diensten, teneinde later aanvullende informatie te kunnen bezorgen aan de commissie). Inzake het ambtelijk actieplan Europeanisering kan hij hier en nu wel al meegeven dat het drie hoofdlijnen heeft: het consolideren en versterken van de werking van de Vlaamse Permanente Vertegenwoordiging bij de EU; het vormen van Vlaamse ambtenaren, zowel door opleiding als door stages; en het vergemakkelijken van het organiseren van internationale evenementen en van de samenwerking van de Vlaamse overheid in Europese projecten en programma's. Maar, zoals gezegd, hierover zal nadere informatie worden bezorgd aan de commissie. Het spreekt daarbij volgens minister-president Peeters voor zich dat men ook bij vleva onverkort die betrachting en gedachte van de Europeanisering moet blijven vasthouden.

Zoals hoger reeds gemeld gaat het bij de inbreukdossiers ondertussen over 23 gevallen (en dus niet over 22, hetgeen de stand van zaken was per 31 augustus van dit jaar), waarbij er in twee (en niet één) gevallen sprake is van een veroordeling.

Met betrekking tot het ontwerp van decreet op de wapenhandel kan de minister-president mevrouw Moerman geruststellen. Het zit er wel degelijk aan te komen en zal dra bij het parlement worden ingediend. Op het einde van dit jaar of begin volgend jaar kan het dan in deze commissie besproken worden.

Dan was er de vraag naar een verdere verfijning van de exportcijfers. Deze vraag is volgens minister-president Peeters volkomen terecht en legitiem. Traditiegetrouw is er immers altijd opnieuw discussie over de cijfers die deze of gene de wereld instuurt. Dat verdient dus zeker verder verfijning. De vergelijking met andere landen is daar één aspect van. De minister-president wil dus gerust laten bekijken wat er allemaal nog kan en moet worden aangereikt qua relevant cijfermateriaal. Als we niet oppassen dreigt er omgekeerd echter een zondvloed van cijfermateriaal over ons heen te komen, waar ook niemand nog wijs uit raakt. Ook met de huidige cijfers over de 'Belgische' export, is het trouwens vaak al zeer moeilijk om tot een consensus te komen met onze Waalse collega's om te bepalen welke daarin het respectieve aandeel van Vlaanderen en Wallonië is. Die discussie zal dus nog wel een eind meegaan.

De export naar de ons omringende landen is zeer belangrijk voor kleine en middelgrote ondernemingen, maar ook de export naar de BRIC-landen is dat. In die landen zal de economische groei de komende jaren groter zijn. Ook Turkije behoort de facto tot die landen, als we de dynamiek bekijken die er wordt gerealiseerd. De minister-president heeft dat land daarom ooit wel het 'BRIC-land in onze achtertuin' genoemd. Met betrekking tot de DRI-producten beschikt hij niet over cijfermateriaal, maar ook dat zal hij meenemen.

Ook mevrouw Moermans vraag dat er voldoende middelen zouden zijn voor alle geografische en sectorale focussen, is volkomen terecht. Zonder de bijpassende adequate middelen in een focus tamelijk zinledig. Die bezorgdheid deelt de minister-president dus met het lid. Hij zal daar, binnen de contraintes van het budget, terdege rekening mee houden.

Voor wat de opmerkingen van het lid over de academische diplomatie betreft, meent de minister-president dat hij deze hierboven reeds afdoende heeft beantwoord.

2.4. *Antwoorden ter attentie van de heer Jan Roegiers*

De minister-president verklaart de achtergrond van de bemerking van de heer Jan Roegiers over de samenwerking met Zuid-Afrika te kunnen begrijpen.

Daarnaast heeft hij ook kunnen vaststellen dat er zich hier een commissiebrede meerderheid aftekent om de noodhulp uit het kaderdecreet Ontwikkelingssamenwerking te halen. Bij noodhulp gaat het immers om het lenigen van directe noden ingeval van rampen, hetgeen fundamenteel verschilt van het bedrijven van ontwikkelingssamenwerking. Zowel de Vlaamse Regering als de leden van deze commissie kunnen daartoe desgevallend het initiatief nemen. Wel wijst de minister-president erop dat het de decreetgever geweest is, die initieel de noodhulp heeft ondergebracht in het kaderdecreet.

Dan is er de vraag om te bekijken of de doelstellingen van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking nog de juiste zijn, en de problematiek van het stijgende bevolkingsaantal en de geboortepanning. De minister-president memoreert dat hij nog maar recent professor Etienne Vermeersch daarover met anderen hoorde discussiëren op de radio. Een van de deelnemers aan dat debat opperde dat de kwestie van de geboortepanning misschien achterhaald was en dat het veeleer ging over wat er moet gebeuren met veroudering en de oudere bevolking, ook in ontwikkelingslanden. Er werd een vergelijking gemaakt tussen China, waar die geboortepanning wel is gelukt, en andere landen, zoals India, waar dat niet het geval is. Is het probleem in de toekomst niet veeleer de veroudering van de wereldbevolking? Nu zijn we met 7 miljard mensen. In 2050 zullen we met 9 miljard mensen zijn. Al die mensen moeten eten krijgen, terwijl het landbouwareaal op een bepaald moment niet meer kan toenemen. Dat betekent dat de landbouw zeer intensief zal moeten zijn, met alle problemen van dien. Zo zullen de genetisch gemodificeerde organismen, en dergelijke, ongetwijfeld oprukken, al ware het maar om in moeilijke omstandigheden aan landbouw te kunnen doen. Die 9 miljard mensen voedsel geven, wordt een grote uitdaging. De minister-president verklaart zich gaarne bereid om daarover verder van gedachten te wisselen, kwestie van te weten te komen of we de juiste accenten leggen. Het is hem uit dat radiodebat echter bijgebleven dat ook de veroudering in de ontwikkelingslanden een extra uitdaging met zich meebrengt.

De minister-president heeft verder akte genomen van een aantal andere zaken die de heer Roegiers heeft aangekaart, zoals over de link tussen mensenrechten en ontwikkelingssamenwerking, over de VVOB, over de Vlaamse Jeugdraad, over de stages enzovoort.

Minister-president Peeters komt dan tot zijn voorgenomen bezoek aan Israël. Dat werd ingepland op uitdrukkelijke vraag van Israël en de Israëlische ambassadeur, die deze vraag stelden naar aanleiding van het feit dat Vlaanderen in 2012 gastheer zal zijn van de plenaire conferentie van de Taskforce for International Cooperation on Holocaust Education, Remembrance and Research, waarvan België vanaf maart 2012 trouwens ook voorzitter is. De juni-vergadering zal door Vlaanderen worden georganiseerd en zal plaatsvinden in Mechelen, en zal ook de opening van Kazerne Dossin, Museum, Memoriaal en Documentatiecentrum voor Holocaust en Mensenrechten de nodige internationale bekendheid geven. Het is daarbij een terechte opmerking van het lid, dat bij een bezoek aan Israël, rekening moet worden gehouden met de diverse bestaande, vaak zeer grote, gevoeligheden. Wat de minister-president betreft is er niet meteen een bezwaar tegen contacten met de Palestijnse overheid. Mogelijks is zulks zelfs raadzaam. Wat de 7000 euro voor Non Profit Belgium in Malawi betreft, zal de minister-president laten nakijken hoe een en ander precies is verlopen. Hij heeft echter geen enkele reden om aan te nemen dat dat geld niet goed besteed zou zijn. Nadere inlichtingen hierover zullen, ten behoeve van het verslag, worden overgemaakt aan de commissie (bijlage 6).

2.5. *Antwoorden ter attentie van de heer Karim Van Overmeire*

De opmerkingen van de heer Van Overmeire aangaande de goede trouw, de loyaliteit en het wederzijds respect dat de deelstaten en de federatie wederzijds voor elkaar zouden moeten opbrengen, zijn terecht. Dit is een gegeven waar het daadwerkelijk wel wat aan mangelt en dat we dus continu moeten blijven bewaken. Een en ander moet in elk geval beter kunnen dan in het verleden soms het geval was.

Van dat laatste waren de federale recuperatiepogingen in de sfeer van de economische diplomatie een voorbeeld. Vermoedelijk valt een en ander te verklaren vanuit het feit dat de Europese diplomatie – die een politieke diplomatie par excellence is – zich geleidelijk aan verder ontwikkelt, waardoor de Belgische diplomatie voor een deel haar bestaansreden dreigt te verliezen. Binnen ons constitutioneel bestel, waarin de economische diplomatie is voorbehouden voor de gewesten, rest de Belgische diplomaten dus maar weinig ruimte om zich bevoegdheidsmatig ergens op terug te plooiën. Dat ze in die omstandigheden al eens zaken durven aanpakken waarvoor ze eigenlijk niet bevoegd zijn, kan een verklaring vormen voor zekere spanningen die zich op het veld soms voordoen. Het is volgens de minister-president zaak om daar op een verstandige manier mee om te gaan. Met de nieuwe federale minister van Buitenlandse Zaken – wie die ook moge zijn – zullen ter zake zeer duidelijke afspraken moeten worden gemaakt.

Eenzelfde aanpak geldt ook voor wat de herziening van het intern-Belgische EU-samenwerkingsakkoord betreft. De hervorming van dat akkoord werd zelfs al een paar keer aangekondigd. En op de diplomdagen van enkele jaren geleden, heeft de minister-president daarover al gedialogeerd met de federale diplomaten. Er bleek een duidelijke bereidheid te zijn om het bestaande akkoord te wijzigen. Maar ook hier heeft de val van de Federale Regering elke verdere evolutie tijdelijk onmogelijk gemaakt.

Wat Libië en de andere Arabische landen waar er onrust heerst betreft, moeten we inderdaad zeer voorzichtig en extreem zorgvuldig tewerkgaan bij het beoordelen van de situatie. Alles kan in die landen, zeker onder dergelijke omstandigheden, immers zeer snel veranderen.

De bekommernis van de heer Van Overmeire voor de landen van de Westelijke Balkan is de minister-president niet onbekend. Hij begrijpt dat het lid reikhalzend uitkijkt naar wat er tegen het einde van dit jaar – in zoverre de budgettaire situatie zulks natuurlijk nog toelaat – desgevallend nog extra gedaan kan worden. Qua budgettaire ruimte ziet een en ander er echter niet bepaald veelbelovend uit. Van een voorziene economische groei van 1,6 percent naar een nieuwe groei-inschatting van 0,8 percent betekent immers een kost van niet minder dan 245 miljoen euro. Mocht, zoals sommigen zeggen, de groei verder terugvallen tot 0,4 percent dan kost ons dat nog eens een extra 80 miljoen euro en met de afgeleide effecten meegerekend zelfs nog 100 miljoen euro. In een worstcasescenario met een groei die inzakt van 1,6 naar 0,4 percent zou er dus zomaar even 360 miljoen euro als sneeuw voor de zon verdwijnen. Als dat zich materialiseert, zal het meer dan ooit zaak zijn om te focussen en prioriteiten te leggen.

Zoals hoger reeds gezegd zal de ontwerptekst van de Flanders Fields Declaration worden overgemaakt aan deze commissie. De opmerking van de heer Van Overmeire hierover was volkomen terecht. De minister-president wenst zich dan ook te verontschuldigen voor deze vergetelheid.

Het lid heeft ook gelijk waar hij er op wees dat er in de samenwerking met Nederland goed gewaakt zal moeten worden over die elementen waar er sprake is van concurrerende belangen ten aanzien van onze noorderburen.

Wat de ambassadeurs betreft, spreekt het voor zich dat de samenwerking met De Warande volop zal worden voortgezet. Idem voor wat het merkbeleid, het baanbrekend vakmanschap en de aangekondigde visienota betreft – overigens inderdaad wel een hele mondvol managementspeak – waaromtrent geoordeeld werd dat het beter was om niet meteen van alles te lanceren via een grote persconferentie. Er werd integendeel geopteerd voor een voorzichtige en graduele opbouw. Waarbij de minister-president benadrukt dat het ook van groot belang is dat dit niet enkel door de administratie, maar ook een heel stuk ruimer, gedragen wordt. Mee daarom ligt er nog heel wat werk voor de boeg. En vandaar dus ook die vermelding van de visie en de dynamiek die eraan te pas komen. De fraaie zinnen van de beleidsbrief moeten met andere woorden ook nog concreet gemaakt worden. De minister-president maakt zich sterk dat dat ook effectief het geval zal zijn.

2.6. *Antwoorden ter attentie van mevrouw Sabine Poleyn*

In antwoord op de vraag van mevrouw Sabine Poleyn over de Europese Groeperingen voor Territoriale Samenwerking, kan de minister-president het bestaan van een evaluatie van de Eurometropool bevestigen. Deze evaluatieoefening is overigens nog niet volledig afgerond. De gouverneur van West-Vlaanderen, de heer Paul Breyne, staat in voor de opvolging van de projecten. Wie na afloop van diens gouverneurschap deze coördinatie-activiteit zal voorzetten, moet nog worden bekeken. Dat Rudy Demotte binnen die Eurometropool momenteel nogal zwaar zou wegen, kan volgens de minister-president best zijn. Maar ook Vlaanderen heeft daarin mensen met envergure, zoals Stefaan De Clerck. Wij moeten daar dus zeker voor niemand onderdoen.

Wat de herdenking van ‘100 jaar Groote Oorlog’ betreft, was er een vraag over de eventuele economische opportuniteiten en de wijze waarop F.I.T. daarmee omgaat. Dienaangaande wenst de minister-president er op te wijzen dat een en ander toch een zekere gevoeligheid inhoudt. Dat geldt zelfs voor activiteiten die als al te toeristisch worden ervaren. Hij heeft in elk geval kunnen vaststellen dat men zeer gevoelig is voor het recupereren van deze herdenking, wanneer het toeristische, laat staan economische, aspect te veel naar voor zou worden geschoven. Het risico is dan reëel dat men zich zonder meer volledig zou terugtrekken uit het herdenkingsgebeuren. Precies omdat een en ander zo delicaat ligt, gaat de minister-president daar zeer voorzichtig mee om in zijn contacten. Het komt er dus op aan dit met de juiste maat en exposure te valoriseren.

Het voorstel om voormalige expats in te schakelen bij de herintegratie van terugkerende Vlamingen, heeft de minister-president duidelijk genoteerd. Er zal in dat verband ook verder gewerkt worden aan initiatieven zoals een colloquium. Ex-Change is geëvalueerd en zal zijn taken verder onverkort uitvoeren.

Wat de noodhulp en de grote hulpprojecten betreft, heeft het Rode Kruis Vlaanderen voorgesteld om een afsprakenkader te creëren met Rode Kruis Internationaal dat over een indrukwekkend netwerk beschikt. Dan kan worden bekeken met en via welke organisatie in geval van een ramp hulp kan worden geboden. Het bedrag van die noodhulp stelt op zich niet dermate veel voor dat daarover een eigenstandige raamovereenkomst kan worden opgemaakt. Volgens het VAIS moet er in elk geval altijd voldoende flexibiliteit zijn. Het Rode Kruis is overal actief, maar er zijn ook andere organisaties die actief zijn. Men kan zich theoretisch derhalve de vraag stellen waarom er enkel met het Rode Kruis wordt gewerkt en niet ook met die andere organisaties. In de praktijk is het budget echter al heel beperkt. Als het moet worden verdeeld over meerdere organisaties, dan wordt het bedrag zo laag dat elk voordeel verdwijnt. De gegevens over de budgettaire middelen die worden uitgetrokken voor de gemeentelijke convenants en voor ontwikkelingseducatie zal de minister-president laten toevoegen aan het verslag (bijlage 7).

2.7. Antwoorden ter attentie van mevrouw Ann Brussel

De minister-president meent dat de opmerking van mevrouw Brussel aangaande de grote multilaterale organisaties en de mate waarin Vlaanderen daar kan wegen op hun beleid, terecht is. We moeten voldoende zin voor realisme aan de dag leggen en erkennen dat we niet zwaar kunnen wegen, precies omdat onze bijdrage niet altijd zo omvangrijk is.

Een ander aspect is de efficiëntie. Wanneer wij voor een aantal projecten iets willen doen, kunnen we proberen zelfs iets uit de grond te stampen en dat op te volgen. In bepaalde omstandigheden is het echter wijzer om niet zelf die initiatieven te nemen, maar te werken met die grotere organisaties. Een daarvan is bijvoorbeeld het CERF. Dit is weliswaar een erg efficiënt instrument, maar het zorgt zeker niet voor de nodige exposure en visibiliteit. De voor- en nadelen van een en ander moeten dus worden afgewogen.

Wat V-Med en B-FAST betreft, is er een goede samenwerking. B-FAST heeft bij de recente aardbeving in Turkije tenten opgezet. Wij hebben vooral expertise inzake medische interventies en minder inzake het opzetten van tenten. Het heeft weinig zin om dokter Beaucourt naar Turkije te sturen om tenten op te zetten. We moeten dan ook omzichtig te werk gaan bij het inzetten van die organisaties.

Het lid formuleerde ook terechte opmerkingen over de genderproblematiek. Ook vanuit ontwikkelingssamenwerking wordt daar de nodige aandacht aan besteed. Het gaat dan onder meer over gezondheidszorg. Het Steunpunt Buitenlands Beleid heeft een voorbereidende oefening gedaan voor twee transversale thema's waaronder de genderproblematiek. Het rapport werd onlangs opgeleverd, de implementatie wordt in 2012 verder bekeken. De problematiek van de seksuele en reproductieve gezondheid en de gezinsplanning is evidentierwijze sterk gendergericht. In dat kader steunen wij bijvoorbeeld een nachtkliniek in Moatize, Mozambique.

De minister-president kan mevrouw Brussel ook verzekeren dat de genderproblematiek verder opgenomen zal blijven in het pakket en dat daar dus verder rond gewerkt zal worden.

Met betrekking tot de vraag welke middelen er vanuit andere Vlaamse departementen worden besteed aan ontwikkelingssamenwerking, zal de minister-president de cijfers laten toevoegen aan het verslag (bijlage 8). Wel kan hij hic et nunc reeds verwijzen naar een grafiek die is opgenomen in het recentste ODA-rapport over de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking, waarin terug te vinden is welke departementen er allemaal aan internationale samenwerking doen. Naast het Departement internationaal Vlaanderen gaat het bijvoorbeeld ook over het Departement Onderwijs en Vorming en het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie.

2.8. Antwoorden ter attentie van mevrouw Fatma Pehlivan

De problematiek van de Anna Lindh Stichting is hier ook in het verleden reeds een paar keer ter sprake gekomen. De minister-president heeft de suggestie van het lid genoteerd om de vertegenwoordiging van België te vervangen door een vertegenwoordiging van de deelstaten.

Er bestaat verder inderdaad een oud cultureel akkoord met Turkije. En tijdens het laatste bezoek van de minister-president aan dat land, ondertussen toch al meer dan een jaar geleden, is de kwestie van de visumproblematiek ook al aan bod gekomen. Een en ander ligt daar inderdaad heel gevoelig. De minister-president heeft dat dan ook meegedeeld aan de bevoegde federale overheid. Wanneer hij nu opnieuw naar Turkije gaat, hoopt hij dat er op dat vlak toch al enige vooruitgang geboekt is. Tegelijk wijst hij er echter op dat een en ander ook deels Europees is vastgelegd.

Het klopt verder inderdaad dat Cyprus tijdens de tweede helft van 2012 het voorzitterschap van de Europese Unie zal opnemen. In de eerste jaarhelft komt eerst nog Denemarken aan bod. Het is daarbij een vaste praktijk dat er voor de aanvang van een dergelijk voorzitterschap een eendaags bezoek wordt gebracht aan het betrokken land om een aantal thema's even door te spreken. We onderzoeken nu of we voor het jaareinde nog een dergelijke dag in Denemarken kunnen inplannen. Voor Cyprus zal hetzelfde gebeuren. Het is daarbij vanzelfsprekend van primordiaal belang om eerst te achterhalen wat er tijdens het voorzitterschap van respectievelijk Denemarken en Cyprus aan de orde zal worden gebracht door die voorzitters. Daarzonder valt immers bijzonder moeilijk in te schatten welke inbreng Vlaanderen desgevallend eventueel zou kunnen hebben in zijn contacten met de betrokken politieke verantwoordelijken. Als het materies betreft waarvoor Vlaanderen geenszins bevoegd is, zijn onze mogelijkheden om enige impact te sorteren immers nagenoeg nihil. We hebben op dat vlak een hele leercurve doorgemaakt en zijn daardoor een stuk voorzichtiger geworden. Zonder concrete werkafspraken komen we nergens. De minister-president sluit daarbij niet uit dat, in de mate dat er daar van Cypriotische kant vraag naar is, we tijdens het Cypriotische voorzitterschap desgevraagd interessante voorbeelden kunnen aanreiken van de manier waarop bepaalde zaken hier georganiseerd zijn.

3. Slotreplieken

Mevrouw *Sabine Poleyn* had van de minister-president graag vernomen of hij al een concrete timing kan geven voor de herziening van het kaderdecreet Ontwikkelingssamenwerking.

In zijn antwoord stelt de *minister-president* dat een en ander zijns inziens best zo snel mogelijk zou gebeuren.

Mevrouw *Sabine Poleyn* leidt daaruit af dat een en ander nog niet zeer concreet is.

Minister-president *Peeters* repliceert daarop dat hij gewoon voorzichtig is met data. Er dienen in deze immers nog meerdere vervolgstappen te worden doorlopen. Zo wordt het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State tegen 5 december 2011 verwacht. Eventuele aanpassingen op grond van dat advies dienen dan bestudeerd te worden vooraleer het voorontwerp ter definitieve goedkeuring aan de Vlaamse Regering kan worden voorgelegd. En pas daarna zal dit voor behandeling naar het Vlaams Parlement komen.

Mevrouw *Fatma Pehlivan* wenst nog even terug te komen op de kwestie Cyprus. Ze gaat ervan uit dat de minister-president in het licht van zijn officiële contacten desgevallend Zuid-Cyprus zal bezoeken. Noord-Cyprus is immers nog niet officieel erkend. Ze wijst er daarbij op dat een evenwichtig oordeel slechts geveld kan worden nadat men kennis genomen heeft van het standpunt van beide kanten in een dispuut. Hoewel een en ander ongetwijfeld zeer gevoelig ligt, komt het haar daarom aangewezen voor dat de minister-president toch – al ware het maar op louter informele manier – contact met Noord-Cyprioten zou hebben.

De *minister-president* verklaart akte te nemen van de opvatting van het lid.

Daarop inpikkend laat de heer *Karim Van Overmeire* opmerken dat er zijns inziens in deze gewoonweg geen ruimte is voor een eigen standpunt van de Vlaamse Regering. Het Vlaamse standpunt en het officiële Europese standpunt dienen volledig samen te vallen. De Europese Unie telt 27 lidstaten en een daarvan is de Republiek Cyprus. Een gedeelte van het grondgebied van die lidstaat is al decennialang wederrechtelijk bezet door een derde land. Iedereen hoopt dat er een oplossing komt voor die de facto situatie. Maar er kan ondertussen geen de minste twijfel zijn over wie Cyprus als lidstaat van de Europese

Unie vertegenwoordigt. Hoeveel vragen sommigen zich daar ook bij kunnen stellen, het officiële standpunt moet duidelijk zijn. Vlaanderen moet zich voor de volle honderd procent op de Europese lijn zetten.

Mevrouw *Ann Brussel* verklaart daarop dat het haar niet wijs voor komt om ons te mengen in de situatie op Cyprus. Als Vlamingen en als Belgen kunnen we beter eerst ons eigen boeltje opruimen voor we ergens elders gaan zeggen hoe het moet.

Wat de financiering van de grote multilaterale organisaties betreft, blijken we het erover eens te zijn dat het moeilijk is om als kleine donor op hun besluitvorming te wegen. Net om die reden vraagt het lid zich af of de minister-president synergieën met de andere beleidsniveaus in dit land zoekt. Op die manier zou hij het gewicht van zijn inbreng in de discussie kunnen verhogen.

Tot slot heeft mevrouw Brussel ook nog een korte vraag over het genderbeleid. Het is haar tijdens de lectuur van de beleidsbrief niet echt duidelijk geworden in welke mate de gendercomponent op de ontwikkelingssamenwerking weegt. Kan de minister-president hier misschien een overzicht van geven? Aangezien ze voor haar fractie dit thema met betrekking tot de verschillende beleidsdomeinen opvolgt, zou ze daar echt wel een beter zicht op willen krijgen.

Voor wat de inspanningen op het vlak van gender betreft, zegt minister-president *Kris Peeters* toe aan de commissie – ten behoeve van het verslag – een overzicht te zullen bezorgen (bijlage 9). Zo kan mevrouw Brussel zicht krijgen op wat Vlaanderen dienaangaande allemaal doet.

Wat de problematiek van de multilaterale instellingen betreft, moeten we zelf wel in onze eigen kracht geloven. Tegelijkertijd moeten we maximaal synergieën zoeken. Misschien kent mevrouw Brussel voorbeelden van plaatsen waar dit onvoldoende gebeurt of waar meer synergie mogelijk is. De minister-president is in elk geval steeds bereid dit nader te bekijken. Die synergieën mogen er echter, zoals hoger reeds gezegd, niet toe leiden dat we onszelf wegcijferen. Maar voor het overige is hij steeds gewonnen voor een samenwerking met de federale overheid, met de andere deelstaten of met andere landen. Er zijn immers nog heel veel noden. We mogen de zaken zeker niet in verspreide slagorde aanpakken. Dat zou niet enkel een verspilling van mensen en van energie inhouden; de mensen waar we het voor doen, hebben daar ook geen boodschap aan. Gelukkig is iedereen hier steeds meer van overtuigd.

Inpikkend op dat laatste verklaart mevrouw *Brussel* dat er in een goed huwelijk veel synergieën en veel energie zijn, terwijl niemand zich hoeft weg te cijferen. Ze is er ten gronde van overtuigd dat er op dit vlak nog heel veel mogelijkheden zijn en zal dit dan ook goed blijven opvolgen.

III. INDICATIEVE STEMMINGEN

1. Indicatieve stemming over de decreetsartikelen

Artikel 15 (DB0/1DC-A-2-B/WT tot DB0/1DF-A-2-Z/IS en DC0/1DE-A-2-A/WT tot EB0/1EC-A-2-Z/WT)

Ter indicatieve stemming gelegd, wordt dit artikel aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 19

Ter indicatieve stemming gelegd, wordt dit artikel aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 94

Ter indicatieve stemming gelegd, wordt dit artikel aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 121

Ter indicatieve stemming gelegd, wordt dit artikel aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

2. Indicatieve stemming over de begrotingstabel**2.1. *Begrotingstabel – Afdeling I*****2.1.1. *Entiteit DB0 – Departement Internationaal Vlaanderen*****Programma DA – Apparaatkredieten**

Ter indicatieve stemming gelegd, wordt dit programma aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Programma DB – Provisies

Ter indicatieve stemming gelegd, wordt dit programma aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Programma DC – Algemeen

Ter indicatieve stemming gelegd, wordt dit programma aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Programma DD – Algemeen Buitenlands Beleid

Ter indicatieve stemming gelegd, wordt dit programma aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Programma DE – Internationale Samenwerking

Ter indicatieve stemming gelegd, wordt dit programma aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Programma DF – Internationaal Ondernemen

Ter indicatieve stemming gelegd, wordt dit programma aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

2.1.2. *Entiteit DC0 – Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking (VAIS)***Programma DA – Apparaatkredieten**

Ter indicatieve stemming gelegd, wordt dit programma aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Programma DE – Internationale Samenwerking

Ter indicatieve stemming gelegd, wordt dit programma aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

2.1.3. Entiteit DD0 – Upgrading Koningin Elisabethzaal en Vlaams-Europees Verbindingsagentschap

Programma DA – Apparaatkredieten

Ter indicatieve stemming gelegd, wordt dit programma aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

2.2. Begrotingstabel – Afdeling III

Ter indicatieve stemming gelegd, wordt de begroting van de DAB Waarborgfonds Micro-financiering aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

3. Bijlagen bij de uitgavenbegroting

Afsluitend neemt de commissie ook nog kennis van de in bijlage bij de uitgavenbegroting 2012 opgenomen begrotingen van respectievelijk de EVA Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen – Flanders Investment & Trade), de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen en de vzw Vlaams-Europees Verbindingsagentschap.

Frank CREYELMAN,
voorzitter

Paul DELVA
Fientje MOERMAN,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

ABH	Agentschap voor Buitenlandse Handel
Apopo	Anti-Persoonsmijnen Ontmijnende ProductOntwikkeling
B-FAST	Belgian First Aid and Support Team
BRIC	Brazilië, Rusland, India, China
BRICA	Brazilië, Rusland, India, China, Zuid-Afrika
CERF	Central Emergency Response Fund
DAB	Dienst met Afzonderlijk Beheer
DDA	Doba Development Agenda
DiV	Departement internationaal Vlaanderen
DRI	difficult to imitate and research-intensive products
EGTS	Europese groepering voor territoriale samenwerking
ESA	European Space Agency
EVA	extern verzelfstandigd agentschap
F.I.T.	Flanders Investment & Trade
FSF	fast-startfinanciering
GBVB	Gemeenschappelijk Buitenlands en Veiligheidsbeleid
IAO	Internationale Arbeidsorganisatie
ICBB	Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid
ICT	informatie- en communicatietechnologie
kmo's	kleine en middelgrote ondernemingen
LNE	Leefmilieu, Natuur en Energie
MAC	vastleggingsmachtiging
MDG	Millennium Development Goals
MFK	meerjarig financieel kader
MOL	minst ontwikkelde landen
ngo	niet-gouvernementele organisatie
NTU	Nederlandse Taalunie
ODA	official development assistance
OESO	Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling
SARiV	Strategische Adviesraad international Vlaanderen
tbc	tuberculose
UNAIDS	Joint United Nations Programme on HIV/AIDS
UNESCO	United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
UNICEF	United Nations International Children's (Emergency) Fund
UNWRA	United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East
UPR	Universal Periodic Review
VAIS	Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking
VAK	gesplitst vastleggingskrediet
VIW	Vlamingen in de Wereld
VK	Verenigd Koninkrijk
vleva	Vlaams-Europees Verbindingsagentschap
V-Med	Vlaams Medisch Interventieteam
VN	Verenigde Naties
VS	Verenigde Staten
VVN	Vereniging voor de Verenigde Naties
VVOB	Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand
vzw	vereniging zonder winstoogmerk

BIJLAGE 1:

Aantal gefinancierde stages per jaar en per organisatie

AANTAL GEEFINANCIEERDE STAGES PER JAAR EN PER ORGANISATIE

ORGANISATIE	2006	2007	2008	2009	2010	2011	Totaal
VN Regionaal Informatiecentrum (UNRIC) – Brussel	2	4	3	6	4	7	26
Bureau van de Hoge Commissaris van de VN voor de Mensenrechten (OHCHR) – Genève	0	1	5	2	3	1	12
Bureau van de Hoge Commissaris van de VN voor de Vluchtelingen (UNHCR) – Genève	0	3	5	1	2	0	11
VN-Conferentie inzake Handel en Ontwikkeling (UNCTAD) – Genève	0	0	2	0	0	0	2
VN-Programma voor HIV/AIDS (UNAIDS) – Genève	0	1	0	0	0	0	1
Internationaal Handelscentrum (ITC) – Genève	0	0	1	2	1	0	4
Internationale Arbeidsorganisatie (ILO) – Genève	1	5	3	0	0	0	9
Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) – Genève	0	3	2	0	0	1	6
Wereldmeteorologische Organisatie (WMO) – Genève	0	0	0	1	1	1	3
Milieuprogramma van de Verenigde Naties (UNEP) – Genève	0	0	0	0	0	1	1
Bureau voor de coördinatie van Humanitaire Zaken van de VN (OCHA) – Genève	0	0	0	0	0	1	1
VN-Organisatie voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur (UNESCO) – Parijs	1	1	3	6	6	1	18
Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) – Parijs	0	0	0	1	0	1	2
Kantoor van de Universiteit van de Verenigde Naties bij UNESCO (UNU-OP) – Parijs	0	0	0	0	0	1	1
Raad van Europa (COE) – Straatsburg	1	3	1	0	0	5	10
Internationaal Trainingcentrum van de ILO – Turijn	0	1	1	0	0	0	2
Food and Agricultural Organisation – Rome	0	0	0	0	0	2	2
Organisatie van de VN voor Industriële Ontwikkeling (UNIDO) – Wenen	0	0	1	1	1	0	3
Raad van de Europese Unie – Brussel	0	0	0	0	0	1	1
Europees Ruimtevaartagentschap (ESA) – Parijs	0	0	0	0	0	1	1
Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties (UNDP) – New York	0	0	0	0	0	1	1
Bureau van de Hoge Commissaris van de VN voor de Mensenrechten (OHCHR) New York	0	0	0	0	0	2	2
Secretariaat van de Verenigde Naties – New York	0	0	0	0	0	3	3
Kantoor van de Verenigde Naties voor Ontwapening (UNODA) – New York	0	0	0	0	0	1	1
UNDP Regional Service Centre for Eastern and Southern Africa (RSC-ESA) – Johannesburg	0	0	0	0	0	1	1
Eurojust – Den Haag	0	0	0	0	0	2	2
Internationaal Strafhof (ICC) – Den Haag	0	0	0	0	0	4	4
Internationaal Oorlogsbtribunaal voor het voormalige Joegoslavië (ICTY) – Den Haag	0	0	0	0	0	2	2

Europol – Den Haag	0	0	0	0	0	0	0	0	3	3
Europese Commissie – Brussel	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Europees Parlement – Brussel	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Verbindingskantoor van de Europese Commissie bij België – Brussel	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Publicatiebureau van de Europese Unie – Luxemburg	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Verbindingskantoor van het VN-Programma voor Menselijke Nederzettingen (UN-HABITAT) – Brussel	0	0	0	0	0	0	0	0	3	3
Verbindingskantoor van het Bureau van de Hoge Commissaris van de VN voor de Vluchtelingen (UNHCR) – Brussel	0	0	0	0	0	0	0	0	3	3
Verbindingskantoor van het Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East van de VN (UNRWA) in Brussel	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Universiteit van de Verenigde Naties – Comparative Regional Integration Studies (UNU/CRIS) – Brugge	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
TOTAAL	5	22	27	20	18	55	147			

BIJLAGE 2:

Erfgoedprojecten gefinancierd uit
het Vlaamse Algemeen Trustfonds bij UNESCO

Erfgoedprojecten gefinancierd uit het Vlaamse Algemeen Trustfonds bij UNESCO

Strengthening national capacities for implementing the Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage in four selected countries in Southern Africa

Met dit project wil UNESCO de betrokken landen in Zuidelijk Afrika op nationaal niveau bijstaan in het voorbereiden en implementeren van de conventie. In 24 maanden tijd moet de technische assistentie van UNESCO, aangevuld met de ingebrachte expertise van Vlaanderen (Vlaams Steunpunt voor Cultureel Erfgoed FARO), de lokale capaciteit opwerken naar een zelfstandig opererend niveau. Momenteel wordt gewerkt aan het lesmateriaal zoals handboeken, didactische diareeksen, leerplannen enz..., die in het project zullen uitgetest worden in een aantal piloot trainingprojecten. Het project concentreert zich op Zimbabwe, Botswana, Malawi en Zambia. De meeste van die landen zijn betrokken in het inventarisproject, dus er is een basis om van te vertrekken. Uiteindelijke doelstelling en verwachting van het project is dat de vier betrokken landen in staat zijn een daadkrachtiger en effectiever beleid rond de bewaring van hun immaterieel erfgoed in te voeren en de vruchten kunnen plukken van een UNESCO erkenning.

Het project wordt geraamd op 24 maanden en vastgelegd voor een bedrag van 399.785 USD.

Ondersteuning van de ontwikkeling en implementatie van het "World Heritage Marine Programme"

Het "World Heritage Marine Programme" heeft als doel het effectieve behoud van bestaande en potentiële mariene gebieden van Buitengewone Universele Waarde (Outstanding Universal Value). In dit project wordt gefocust op mariene en kustgebieden in Zuid-Oost Afrika met bijzondere aandacht voor de lokale gemeenschap. Afrikaanse mariene gebieden zijn zwaar ondervertegenwoordigd op de Werelderfgoedlijst, onder andere door een gebrek aan lokale kennis voor de identificatie en nominatie van nieuwe sites. Dit project zal een capacity building/training strategie inzake management effectiviteit opzetten voor implementatie gedurende 2012-2015. Tevens zal er een wetenschappelijke aanpak voor de identificatie van potentiële mariene werelderfgoedsites ontwikkeld worden.

Het projectvoorstel werd uitgewerkt door het Werelderfgoedcentrum in nauw overleg met het Departement EWI, het Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ) en het International Oceanographic Data and Information Exchange (IODE) Project Office in Oostende. Het VLIZ en het IODE zullen ook belangrijke partners bij de projectimplementatie zijn.

Het project heeft een looptijd van twee jaar en een geraamd budget van 400.400 \$. (306373,86 euro op 30.7.2010 – wisselkoers 1\$= 0.77 euro).

Ondersteuning van de ontwikkeling en implementatie van het "World Heritage Cities Programme"

Via dit projectvoorstel wenst men ten eerste bij te dragen tot het ombuigen van urbane bewaringsstrategieën in lokale ontwikkelingsprocessen, met bijzondere aandacht voor de 'Historic Urban Landscape' (HUL) aanpak. Ten tweede wenst men het publieke bewustzijn, betrokkenheid en steun voor de HUL aanpak te bevorderen via de ontwikkeling van instrumenten en het verspreiden van kennis. Tenslotte zal dit project ook bijdragen tot de bescherming van Werelderfgoedsites tegen nieuwe globale bedreigingen zoals klimaatverandering, urbanisatie en onduurzaam toerisme.

Het projectvoorstel werd uitgewerkt door het Werelderfgoedcentrum in nauw overleg met het Departement RWO en met het Raymond Lemaire International Centre for Conservation (KU Leuven),

tevens houder van een UNESCO leerstoel voor 'preventive conservation, monitoring and maintenance of monuments and sites'.

Het project heeft een looptijd van twee jaar en een geraamd budget van 399.300 \$ (305.532 euro op 30.7.2010)

Expositie tijdens COP 16 in Cancun over de impact van klimaatwijziging op werelderfgoedsites

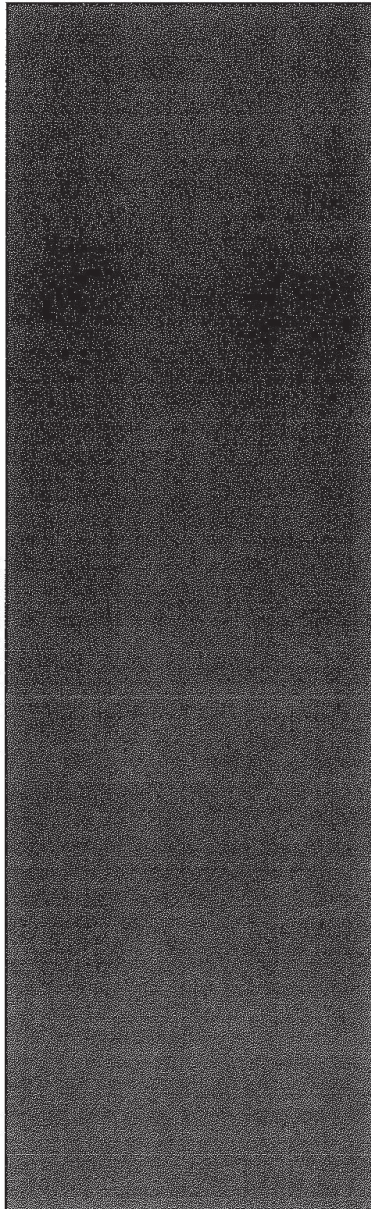
Dit project betreft een tentoonstelling met satellietbeelden en educatief materiaal tijdens de 16^e Conferentie van Partijen (COP) in Cancun (Mexico) van 29 november tot 10 december 2010. Deze activiteit beoogt sensibilisering over de schadelijke effecten van klimaatwijziging op UNESCO Werelderfgoedsites en wilt aantonen hoe satellietobservatie van de aarde ertoe kan bijdragen om deze wijzigingen in kaart te brengen.

Voor dit project zal materiaal gebruikt worden dat geproduceerd werd door verschillende Belgische projecten, ontwikkeld door BELSPO, de KUL en vanuit zowel het Wetenschappelijk Trustfonds (FUST) als het Algemeen Trustfonds. Dit project visualiseert de resultaten van zowel de bevroren graven van het Altai gebergte als van de brochure inzake Klimaatverandering, twee projecten die met middelen van de bijdrage 2007-2008 werden gefinancierd.

Het project liep in eerste instantie eind november – december 2010, maar de tentoonstelling en het educatief materiaal zijn nadien herbruikt bv tijdens de algemene conferentie van Unesco in het najaar van 2011. Het geraamde budget betreft 76.210,20 \$ (58.681,85 euro op 30.7.2010)

BIJLAGE 3:
Flanders Fields Declaration

FLANDERS FIELDS DECLARATION

DRAFT VERSION NOVEMBER 2011

We commit ourselves to this Flanders Fields Declaration, a solemn pledge to uphold the memory of the Great War, fought one hundred years ago, here in Flanders Fields and throughout Europe and the rest of the world:

- 1 As the generation of direct witnesses of the First World War gently fades away, we owe to the forty million casualties and the many more whose course of life was indelibly marked by the war, to uphold the remembrance of this cataclysmic event.
- 2 The First World War, unchained by an ill-fated series of incidents and alliances, led to an unprecedented loss of lives amongst the military and the civilian population, devastations at a scale never seen before, a radical change in warfare and the development of new atrocious weapons and techniques. Young men from all parts of the world came to die on Flanders battlefields. War cemeteries with endless lines of graves, sweepingly altered landscapes and city centres, and vast amounts of ammunition still concealed in peaceful-looking fields testify to this day of the magnitude of the war.
- 3 Yet the Great War also marked the beginning of the modern era. The massive sacrifices demanded of the entire population made it impossible to ignore its legitimate claims for the democratization of our societies. Despite its shortcomings, the peace that ended the war bore the beginnings of the modern law of nations, characterized by permanent international institutions, the right to self-determination of all peoples, common solutions to social questions, human rights and the quest for disarmament.
- 4 War, armed conflict, atrocious weapons, terrible suffering by civilians and large-scale devastations are still not eradicated from today's world. We are convinced that the answers to these wrongs remain the same: the international rule of law, intense cooperation amongst nations, disarmament and regional integration.
- 5 As age-old hatred and rivalries have been vanquished and international cooperation has dimmed the scars brought on by the Great War, we commemorate 11 November, day of the armistice, as a day to preserve the remembrance of all victims, from all sides, from all wars. We reaffirm our belief in humanity's ability to overcome its divisions, to unite and hence to save succeeding generations from the scourge of war.

We pledge to continue the remembrance of the victims, to promote education and to foster research about the Great War. We are committed to facilitate the disclosure, preservation and interpretation of archives, documents and materials, as well as the access to war heritage sites and their conservation.

BIJLAGE 4:
Omzetting EU-richtlijnen – Inbreukdossiers

Omzetting EU-richtlijnen – Inbreukdossiers

De Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement worden maandelijks ingelicht over voor Vlaanderen relevante ontwikkelingen in het Europese besluitvormingproces, met inbegrip een stand van zaken van de Vlaamse omzettings- en inbreukdossiers.

Op 28/10/11 was **Vlaanderen** gevat voor 23 inbreukdossiers. Van die 23 dossiers is Vlaanderen is veroordeeld voor 2 dossiers: stedelijk afvalwater (1999/2030) en milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (2006/2269).

Hieronder volgt een overzicht van de 23 Vlaamse inbreukdossiers:

Tien inbreukdossiers wegens laattijdige omzetting van richtlijnen

Dossier	Fase
<u>Dossiernummer:</u> 2011/0014 <u>Dossiernaam:</u> Afvalstoffen <u>Beleidsdomein(en):</u> LNE <u>Richtlijn:</u> 2008/98	Fase 3: MROA (30/09/2011) 30/11/2011: deadline voor antwoord op MROA. Het ontwerp materialendecreet werd op 24/06/2011 definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering en op 12/07/2011 ingediend in het Vlaams Parlement. Het uitvoeringsbesluit werd op 28/10/2011 definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Publicatie in het Belgisch Staatsblad van decreet en uitvoeringsbesluit wordt begin 2012 verwacht.
<u>Dossiernummer:</u> 2011/0018 <u>Dossiernaam:</u> Havenstaatcontrole <u>Beleidsdomein(en):</u> MOW <u>Richtlijn:</u> 2009/16	Fase 3: MROA (20/05/2011) 20/09/2011: antwoord op MROA aan de Commissie verzonden. Het loodsdecreet werd op 6/05/2011 principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering en ligt momenteel voor advies bij de Raad van State. Het advies van de SERV werd intussen ontvangen. Het scheepvaartbegeleidingsdecreet werd op 25/02/2011 principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering. De adviezen van de Raad van State en van de SERV werden intussen ontvangen. Publicatie in het Belgisch Staatsblad van beide decreten wordt in januari 2012 verwacht.
<u>Dossiernummer:</u> 2011/0019 <u>Dossiernaam:</u> Monitoring en informatiesysteem zeescheepvaart <u>Beleidsdomein(en):</u> MOW	Fase 3: MROA (17/06/2011) 17/11/2011: deadline voor antwoord op MROA. Het scheepvaartbegeleidingsdecreet werd op 25/02/2011 principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering. De adviezen van de Raad van State en van de SERV werden

<u>Richtlijn</u> : 2009/17	intussen ontvangen. Publicatie in het Belgisch Staatsblad van dit decreet wordt in januari 2012 verwacht. Een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd op 10/06/2011 principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Publicatie in het Belgisch Staatsblad van dit besluit wordt eind november 2011 verwacht.
<u>Dossiernummer</u> : 2011/0670 <u>Dossiernaam</u> : Onderzoek ongevallen scheepvaartsector <u>Beleidsdomein(en)</u> : MOW <u>Richtlijn</u> : 2009/18	Fase 2: IGS (18/07/2011) 18/11/2011: deadline voor antwoord op IGS. Het scheepvaartbegeleidingsdecreet werd op 25/02/2011 principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering. De adviezen van de Raad van State en van de SERV werden intussen ontvangen. Publicatie in het Belgisch Staatsblad wordt in januari 2012 verwacht.
<u>Dossiernummer</u> : 2011/0677 <u>Dossiernaam</u> : Universele dienst communicatienetwerken <u>Beleidsdomein(en)</u> : CJSM <u>Richtlijn</u> : 2009/136	Fase 2: IGS (18/07/2011) 18/11/2011: deadline voor antwoord op IGS. Het ontwerp decreet werd op 1/07/2011 principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Op 15/07/2011 werd een advies ontvangen van de sectorraad media. Een advies van de Raad van State wordt begin november 2011 verwacht.
<u>Dossiernummer</u> : 2011/0678 <u>Dossiernaam</u> : Regelgevingskader communicatienetwerken <u>Beleidsdomein(en)</u> : CJSM <u>Richtlijn</u> : 2009/140	Fase 2: IGS (18/07/2011) 18/11/2011: deadline voor antwoord op IGS. Het ontwerp decreet werd op 1/07/2011 principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Op 15/07/2011 werd een advies ontvangen van de sectorraad media. Een advies van de Raad van State wordt begin november 2011 verwacht.
<u>Dossiernummer</u> : 2011/0683 <u>Dossiernaam</u> : Vervoer van gevaarlijke goederen over land <u>Beleidsdomein(en)</u> : MOW <u>Richtlijn</u> : 2010/61	Fase 2: IGS (18/07/2011) 18/11/2011: deadline voor antwoord op IGS. Het ontwerp ADN-decreet werd op 22/07/2011 principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Publicatie in het Belgisch Staatsblad van decreet en uitvoeringsbesluit wordt begin januari 2012 verwacht.
<u>Dossiernummer</u> : 2011/1008 <u>Dossiernaam</u> : Overdracht van defensiegerelateerde producten <u>Beleidsdomein(en)</u> : iV	Fase 2: IGS (29/09/2011) 29/11/2011: deadline voor antwoord op IGS. Het ontwerp decreet betreffende de handel in defensiegerelateerde producten werd op 15/07/2011 een tweede maal principieel goedgekeurd door de

<u>Richtlijn</u> : 2009/43	Vlaamse Regering. Het advies van de Raad van State werd op 5/10/2011 ontvangen. Publicatie in het Belgisch Staatsblad wordt in het voorjaar van 2012 verwacht (= de volledige, formele omzetting van de richtlijn). Publicatie van de uitvoeringsbesluiten wordt verwacht voor 30/06/2012, zoals voorgeschreven door de richtlijn (= de praktische inwerkingtreding). In dit decreet wordt ook de omzetting van richtlijn 2010/80 meegenomen.
<u>Dossiernummer</u> : 2011/1013 <u>Dossiernaam</u> : Chemische analyse watertoestand <u>Beleidsdomein(en)</u> : LNE <u>Richtlijn</u> : 2009/90	Fase 2: IGS (29/09/2011) 29/11/2011: deadline voor antwoord op IGS. Drie maatregelen werden aan de Europese Commissie genotificeerd (MNE(2010)57290, MNE(2011)51180 en MNE(2011)55491). Op 9/09/2011 keurde de Vlaamse Regering de vervanging van bijlage 1 bij het monitoringprogramma (van 14/09/2007) goed. Deze beslissing wordt eerstdaags gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Het Vlaamse onderdeel van deze omzetting is hiermee volledig en zal onmiddellijk na deze publicatie aan de Europese Commissie genotificeerd worden.
<u>Dossiernummer</u> : 2011/1014 <u>Dossiernaam</u> : Lijst defensiegerelateerde producten <u>Beleidsdomein(en)</u> : iV <u>Richtlijn</u> : 2010/80	Fase 2: IGS (29/09/2011) 29/11/2011: deadline voor antwoord op IGS. Deze richtlijn heeft enkel tot doel de bijlage bij richtlijn 2009/43 te wijzigen om in lijn te zijn met de laatst gepubliceerde versie van de 'Europese Militaire Lijst'. In het ontwerp decreet dat richtlijn 2009/43 omzet is een rechtstreekse verwijzing opgenomen naar de Europese Militaire Lijst. Publicatie van het decreet in het Belgisch Staatsblad wordt in het voorjaar van 2012 verwacht.

Acht inbreukdossiers wegens niet-correcte omzetting van richtlijnen

Dossier	Fase
<u>Dossiernummer</u> : 1999/2030 <u>Dossiernaam</u> : Stedelijk afvalwater <u>Beleidsdomein(en)</u> : LNE	Fase 9: dagvaarding (art. 260 VWEU) (beslissing van de Commissie tot dagvaarding op 24/06/2010; verzoekschrift ontvangen op 28/10/2011) 26/07/2011: laatste van reeks aanvullende antwoorden

<u>Richtlijn</u> : 1991/271	op MROA aan de Commissie verzonden met de mededeling dat Vlaanderen nu een aansluitingsgraad van 100 procent heeft dankzij de aansluiting einde juni 2011 van de collector te Dworp. Daardoor heeft Vlaanderen voldaan aan alle verplichtingen van de Richtlijn aangaande agglomeraties groter dan 10.000 IE. De resultaten van de zuivering in Dworp moeten nog worden meegedeeld, maar dit zou - net zoals alle andere gerealiseerde aansluitingen - geen problemen met de conformiteit meer mogen opleveren.
<u>Dossiernummer</u> : 2004/2301 <u>Dossiernaam</u> : Autowrakken <u>Beleidsdomein(en)</u> : LNE <u>Richtlijn</u> : 2000/53	Fase 4: dagvaarding (beslissing van de Commissie tot dagvaarding op 16/06/2011; verzoekschrift ontvangen op 26/07/2011) 12/10/2011: verweerschrift België ingediend. Daarin wordt aangegeven dat het Vlaamse onderdeel van deze omzetting volledig is (en op 25/07/2011 aan de Europese Commissie genotificeerd werd (MNE(2011)50011 en MNE (2011)55480)).
<u>Dossiernummer</u> : 2005/2353 <u>Dossiernaam</u> : Gelijke behandeling van personen <u>Beleidsdomein(en)</u> : DAR <u>Richtlijn</u> : 2000/43	Fase 3: MROA (23/10/2007) 17/01/2008: antwoord op MROA aan de Commissie verzonden. Het Vlaamse onderdeel van deze omzetting is volledig, met uitzondering van de oprichting van een onafhankelijk orgaan. Vlaanderen wacht hiervoor op een initiatief tot samenwerkingsakkoord vanwege de federale minister van gelijke kansen.
<u>Dossiernummer</u> : 2006/2269 <u>Dossiernaam</u> : Milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten <u>Beleidsdomein(en)</u> : LNE <u>Richtlijn</u> : 2003/35	Fase 8: pre-260 aanmaningsbrief (1/04/2011) 1/08/2011: antwoord op pre-260 aanmaningsbrief aan de Commissie verzonden, met in bijlage de omzendbrief betreffende vergunningverlening en met de mededeling dat de gedetailleerde kalender van de aanpassingen aan de regelgeving in november 2011 zal worden meegedeeld.
<u>Dossiernummer</u> : 2006/4635 <u>Dossiernaam</u> : Waterbeleid <u>Beleidsdomein(en)</u> : LNE <u>Richtlijn</u> : 2000/60	Fase 3: MROA (27/10/2011) 27/12/2011: deadline voor antwoord op MROA. In het MROA van 27/10/2011 legt de Commissie uit dat deze zaak de opvolger is van zaak 2007/2233.
<u>Dossiernummer</u> : 2007/2007 <u>Dossiernaam</u> : Gelijke behandeling in arbeid	Fase 3: MROA (17/06/2011) 16/08/2011: antwoord op MROA aan de Commissie

en beroep <u>Beleidsdomein(en)</u>: WSE <u>Richtlijn</u>: 2000/78	verzonden. Het omzettingsdecreet werd aan de Commissie genotificeerd (MNE(2009)53238). Volgens de Commissie is het Vlaamse onderdeel van deze omzetting volledig, met uitzondering van de omzetting van art. 11. Na intrafederaal overleg onder leiding van de FOD Werkgelegenheid en na advies van het Centrum voor Gelijke Kansen werd een gecoördineerd Belgisch standpunt bezorgd aan de Commissie met vraag tot klassering.
<u>Dossiernummer</u>: 2008/2184 <u>Dossiernaam</u>: Luchtkwaliteit/schonere lucht <u>Beleidsdomein(en)</u>: LNE <u>Richtlijn</u>: 1999/30	Fase 4: dagvaarding (beslissing van de Commissie tot dagvaarding op 7/04/2011; verzoekschrift nog niet ontvangen) 28/10/2010: antwoord op MROA aan de Commissie verzonden. Het Vlaamse Gewest vroeg daarin de klassering van dit dossier.
<u>Dossiernummer</u>: 2009/2304 <u>Dossiernaam</u>: Stedelijk afvalwater <u>Beleidsdomein(en)</u>: LNE <u>Richtlijn</u>: 1991/271	Fase 3: MROA (28/04/2011) 25/05/2011: antwoord op MROA aan de Commissie verzonden met een laatste stand van zaken in het Vlaamse Gewest.

Vijf inbreukdossiers wegens niet-correcte toepassing van andere bronnen van Europees recht (Verdragen, Verordeningen, Besluiten, enz.)

Dossier	Fase
<u>Dossiernummer</u>: 2005/2283 <u>Dossiernaam</u>: Registratierechten in Vlaanderen (meeneembaarheid). <u>Beleidsdomein(en)</u>: FB	Fase 4: dagvaarding (11/06/2008) 23/09/2010: mondelinge zitting. Het Hof van Justitie heeft geluisterd naar de Vlaamse argumenten. Het vonnis wordt in 2011 verwacht. De advocaat-generaal bij het Hof van Justitie meent in zijn conclusie van 21/07/2011 dat de betreffende Vlaamse regeling de Europese regelgeving niet schendt.
<u>Dossiernummer</u>: 2008/4334 <u>Dossiernaam</u>: Discriminerende belastingvermindering (ARKimedes-fondsen) <u>Beleidsdomein(en)</u>: EWI; FB	Fase 2: IGS (26/06/2009) 17/08/2009: antwoord op IGS aan de Commissie verzonden.

<u>Dossiernummer:</u> 2009/2334 <u>Dossiernaam:</u> Specifiek bewijs van taalkennis bij publieke werkgevers in Vlaanderen <u>Beleidsdomein(en):</u> BZ	Fase 3: MROA (20/05/2011) 28/10/2011: antwoord aan de Commissie verzonden. Het ontwerp decreet werd op 15/07/2011 definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering en werd op 18/10/2011 aangenomen in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement. Het uitvoeringsbesluit wordt voorbereid door de administratie.
<u>Dossiernummer:</u> 2009/4019 <u>Dossiernaam:</u> Successierechten - prijscourant <u>Beleidsdomein(en):</u> FB	Fase 2: IGS (29/01/2010) 21/09/2011: antwoord aan de Commissie verzonden. Het Vlaamse Gewest vroeg daarin de klassering van dit dossier. De Vlaamse regelgeving werd aangepast door het decreet houdende diverse fiscale en financiële bepalingen zoals op 20/07/2011 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.
<u>Dossiernummer:</u> 2009/4278 <u>Dossiernaam:</u> Winwinlening <u>Beleidsdomein(en):</u> FB	Fase 2: IGS (25/11/2010) 23/03/2011: antwoord op IGS aan de Commissie verzonden. Het Vlaamse Gewest betwist de inbreuk.

Een stand van zaken met betrekking tot de **andere gewesten en gemeenschappen en het federale niveau** is niet publiek beschikbaar. Wel heeft het interne markt scorebord van de Europese Commissie twee maal per jaar een geaggregeerd cijfer voor alle Belgische inbreukdossiers. Deze zijn consulteerbaar op de website van de Europese Commissie.

BIJLAGE 5:

Beknopt overzicht markttoegangsdossiers Vlaanderen

Beknopt overzicht markttoegangsdossiers Vlaanderen

9 november 2011

Land: Oekraïne

Maatregel: Arbitraire bepaling van de douanewaarde

Sector: Alle sectoren

Dossier: Verschillende Vlaamse ondernemingen krijgen te kampen met grote willekeur in de bepaling van de waarde van hun in Oekraïne ingevoerd product, waardoor de invoerheffingen (afhankelijk van de waarde van het product) zeer hoog uitvallen.

Land: Zuid-Korea

Maatregel: NTB: Andere classificatie

Sector: Producten uit de medische sector

Dossier: Producten van een Vlaamse onderneming die in de EU beschouwd worden als een "*Class I Medical Device*" worden in Zuid-Korea beschouwd als een "*Class II Medical Device*", waardoor aanvullende testen moeten worden uitgevoerd en nieuwe certificaten voor verkregen moeten worden.

Land: Zuid-Korea

Maatregel: Subsidies

Sector: Machines en apparaten (reactoren, kolommen, warmtewisselaars)

Dossier: Een Vlaamse onderneming moet tegen oneerlijke Zuid-Koreaanse concurrentie opboksen op buitenlandse markten. De Zuid-Koreaanse producenten krijgen subsidies van hun overheid en kunnen hun goederen dus tegen scherpere prijzen aanbieden.

Land: Canada

Maatregel: TBT

Sector: Tabaksproducten

Dossier: De doelstelling van de Canadese Wet C/32 is om tabaksproducten te verbieden met een waarneembare snoep- of fruitsmaak. Dit om het roken bij jongeren te ontmoedigen. Het probleem is dat artikel 5.1 (1) van de wetgeving bepaalde additieven verbiedt, die onder meer in de tabaksproducten van Vlaamse fabrikanten zitten. Hierdoor kunnen deze producenten hun goederen niet meer verkopen in Canada.

Land: Australië

Maatregel: TBT

Sector: Tabaksproducten

Dossier: Australië heeft een wetsontwerp genotificeerd in het TBT Comité. Deze zou tabaksproducenten verplichten om hun goederen in Australië te verkopen met een neutrale verpakking. Volgens een Vlaams bedrijf raakt deze maatregelen aan de intellectuele eigendomsrechten, in het bijzonder de merken, en heeft het dus een zeer nadelige invloed op de Vlaamse export van tabakswaaren naar Australië.

Land: Verenigde Staten

Maatregel: Verbod op het uitvoeren van diensten

Sector: Constructiediensten - baggerwerken

Dossier: De Amerikaanse Jones Act – die de maritieme diensten in de Verenigde Staten reguleert en voornamelijk gericht is op cabotage – verbiedt het uitvoeren van baggerwerken in Amerikaanse territoriale wateren. De Vlaamse baggeraars krijgen dus geen kans op de Amerikaanse markt.

Land: Argentinië

Maatregel: Invoerverbod

Sector: Voedingproducten

Dossier: In april 2010 is in Argentinië de zogenaamde *Food Import Ban* in voege getreden. Hierdoor werd de invoer van een hele waaier voedingproducten verboden. Ook sommige Vlaamse ondernemingen zijn getroffen.

Land: Argentinië

Maatregel: Niet-automatische hernieuwing van invoerlicenties

Sector: Textiel

Dossier: Een nieuwe regulering van de Argentijnse overheid maakt het invoeren van bepaalde buitenlandse producten aanzienlijk moeilijker. Het probleem is dat het verkrijgen van de nodige licenties en permissies enorm moeilijk is. De niet-automatische hernieuwing van invoerlicenties is vooral een last voor tijdsgebonden producten, zoals confectie.

Land: Turkije

Maatregel: Toekenning licenties

Sector: Landbouwproducten - bodemverrijking

Dossier: Het Turkse ministerie van landbouw weigert licenties toe te kennen voor de invoer van producten ter verrijking of veredeling van de bodem van een Vlaamse onderneming, hoewel deze producten al sinds 1999 naar Turkije geëxporteerd worden.

Land: India

Maatregel: Invoerheffingen en beperkingen op de nationale behandeling

Sector: Baggersector

Dossier: Sinds begin 2011 is de totale Indiase invoerheffing die betaald moet worden op baggerschepen die tijdelijk ingevoerd worden om een project uit te voeren, significant gestegen. Daarnaast verplicht een nieuwe rondzendbrief buitenlandse schepen om minstens één derde, en in vele gevallen de helft, van hun boordpersoneel te reserveren voor Indiase burgers.

Land: Rusland

Maatregel: Nieuwe definitie van bieren en nieuwe regels voor de verkoop

Sector: Biersector

Dossier: Rusland heeft de definitie van bier aangepast waardoor vele buitenlandse bieren, zo ook de meeste Vlaamse bieren, vanaf voortaan beschouwd worden als dranken op basis van bier, in plaats van volwaardige bieren. Door deze nieuwe definitie veranderen de mogelijkheden tot verkoop van bier in Rusland, en moeten de bierproducenten nieuwe labels laten drukken specifiek voor de Russische markt.

BIJLAGE 6:
Non Profit Belgium

Non Profit Belgium

Begunstigde: vzw Non Profit Belgium. De organisatie heeft tot doel wereldwijd hulpinitiatieven te organiseren, door inschakeling van vrijwilligers, met respect voor ieders maatschappelijke en levensbeschouwelijke visie. Deze initiatieven situeren zich op de terreinen van gezondheidszorg, welzijn, onderwijs en logistieke ondersteuning voor mensen in nood, slachtoffers van natuurrampen en oorlogsgeweld.

Projectnaam: ZOMBA – Ondervoeding, Water en Gezondheidszorg

Budget: 7000 euro. Er is geen vervolfinanciering voorzien

Thema's: gezondheidszorg en voedselzekerheid

Korte omschrijving:

Het doel van voorliggend project is om een bestaand vierde pijler project in Malawi verder uit te bouwen. Dit gebeurt op vraag van YOCEvim (Youth Orphan Care Education Vlaanderen in Malawi), een vierde pijler organisatie die in Malawi werkzaam is. Hun project startte in 2007 met de bouw van een kinderdagverblijf. Intussen telt de organisatie 3 schooltjes, waarin 160 kinderen tussen de 2 en 7 jaar, dagelijks onderwijs en evenwichtige voeding krijgen. Het voorliggende project wil hierbij aansluiting zoeken en zich richten op de bevolking die nu bereikt wordt in het YOCE-project, met andere woorden de bewoners van de vlakte van Sitima Padoko, Chabwera, Majanga, machuma en Sumaili.

De doelstellingen van het voorliggende project zijn drieledig, met name de problematiek van ondervoeding, gezondheidszorg en water en sanitatie aanpakken.

Beleidsrelevantie:

Inhoudelijk sluit dit voorstel aan bij de beleidsprioriteiten die Vlaanderen en Malawi hebben uitgewerkt. Het voorstel richt zich namelijk op gezondheidszorg, ondervoeding en water en sanitatie

BIJLAGE 7:

Beschikbare middelen voor draagvlakversterking

BESCHIKBARE MIDDELEN VOOR DRAAGVLAKVERSTERKING

1. Begroting (vastleggingskredieten) 2012: draagvlakversterking

begrotingspost	vastleggingsbedrag
Algemene werkingskosten (vergoed aan andere sectoren dan overheidssector)	81.000 €
Overeenkomsten in het kader van sensibilisatie en educatie- acties	
Subsidies voor realisatie van projecten, programma's en investeringen in het kader van sensibilisatie en educatie inzake ontwikkelings-samenwerking	3.058.000 €
Subsidies voor gemeentebesturen (inzake een sensibilisatiebeleid voor Ontwikkelingssamenwerking)	1.200.000 €

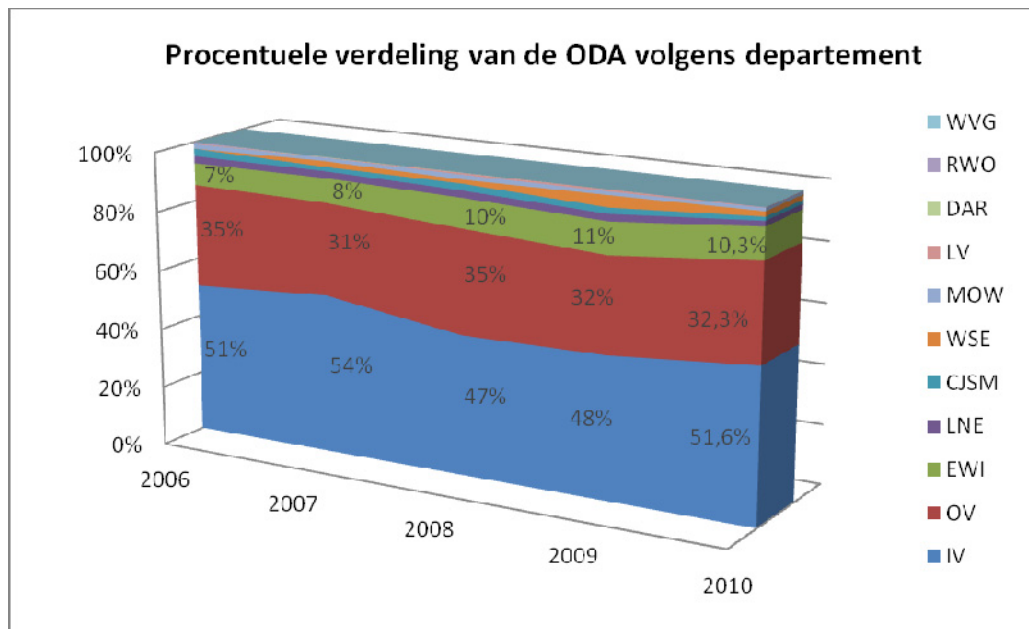
2. Bestedingen (effectieve uitgaven) in kader van ontwikkelingseducatie en –sensibilisatie

jaar	Ontwikkelingseducatie en -sensibilisatie	Convenant gemeentelijke OS
2006	1.171.220 €	733.589 €
2007	1.466.662 €	1.271.886 €
2008	1.305.242 €	1.270.531 €
2009	1.295.033 €	1.327.059 €
2010	1.428.915 €	1.396.083 €

BIJLAGE 8:
Procentuele verdeling van de ODA volgens departement

	2006	2007	2008	2009	2010
IV	16.198.173 €	21.763.876 €	20.388.454 €	23.555.863 €	24.814.717 €
OV	11.151.131 €	12.686.724 €	15.196.334 €	15.781.136 €	15.542.584 €
EWI	2.387.722 €	3.330.099 €	4.307.852 €	5.270.853 €	4.972.050 €
LNE	773.181 €	928.715 €	1.027.938 €	1.160.074 €	842.905 €
CJSM	812.798 €	574.400 €	959.600 €	991.200 €	589.700 €
WSE	0 €	783.563 €	562.763 €	1.902.363 €	788.168 €
MOW	499.245 €	461.120 €	682.500 €	560.314 €	475.930 €
LV	74.515 €	39.895 €	230.941 €	322.442 €	42.513 €
DAR	0 €	51.428 €	27.939 €	0 €	0 €
RWO	146.220 €	0 €	8.988 €	0 €	48.740 €
WVG	0 €	0 €	7.000 €	0 €	0 €
Totale ODA	32.042.983 €	40.619.820 €	43.400.308 €	49.544.245 €	48.117.307 €

De departementen IV, OV, EWI staat samen telkens in voor meer dan 90% van de Vlaamse ODA

BIJLAGE 9:

Programma's die specifiek gericht zijn op vrouwen als doelgroep

Programma's die specifiek gericht zijn op vrouwen als doelgroep

Jaar	Titel	Uitvoerder	Vast- legging	Betaling
2009	Bijdrage in de strijd tegen hiv/aids in de sadc-landen: vrouwen, jongeren en kinderen	Joint United Nations Programme on HIV/AIDS (UNAIDS)	1.000.000 €	1.000.000 €
2009	HPV Vaccines Project: Study of Effective Delivery Strategies for Adolescents	World Health Organisation	67.000 €	7.000 €
2009	voluntary counselling and testing project in the limpopo province	Limpopo Department Of Health And Welfare	837.115 €	273.706 €
2009	Hiv-preventieprogramma's "Kinderen getroffen door hiv/aids" en "Capaciteitsontwikkeling voor de aanpak van de kwetsbaarheid van vrouwen en meisjes ten aanzien van hiv/aids"	Joint United Nations Programme on HIV/AIDS (UNAIDS)	2.000.000 €	250.000 €
2009	Ondersteuning van hiv/aids diagnostiek in de dream centra in Malawi	Viva Africa Vzw	146.775 €	102.745 €
2009	Geïntegreerd netwerk voor de bestrijding van hiv/aids/soa in de provincie Tete	Instituut voor Tropische Geneeskunde Antwerpen (ITG)	1.353.551 €	233.961 €
2009	Geïntegreerd netwerk voor de bestrijding van hiv/aids/soa in de provincie Tete	Artsen Zonder Grenzen	1.575.000 €	593.094 €
2009	Geïntegreerd netwerk voor de bestrijding van hiv/aids/soa in de provincie Tete	Internationaal Centrum voor Reproductieve Gezondheid (ICRH/UGent)	1.356.600 €	479.275 €
2009	Who initiative for healthy pregnancy: introducing the who antenatal care model in southern africa	World Health Organisation	1.000.000 €	900.000 €
2009	LEEP Training Workshop	World Health Organisation	78.567 €	78.567 €
2009	Bescherming van slachtoffers van seksueel geweld	Rode Kruis - Vlaanderen Internationaal Vzw	300.000 €	30.000 €
2010	Comprehensive Cervical Cancer Control: A guide for Essential Practice	World Health Organisation	84.224 €	84.224 €
2010	Ondersteuning van hiv/aids diagnostiek in de dream centra in Malawi	Viva Africa Vzw	146.775 €	44.030 €
2010	Aanpak van de groeiende vervrouwelijking van hiv/aids-epidemie in mozambique	Joint United Nations Programme on HIV/AIDS (UNAIDS)	815.000 €	160.000 €
2010	Capaciteitsontwikkeling op gemeenschaps- en nationaal niveau voor de aanpak van de kwetsbaarheid van jonge vrouwen en meisjes ten opzichte van HIV-besmetting	Joint United Nations Programme on HIV/AIDS (UNAIDS)	2.000.000 €	250.000 €
2010	Geïntegreerd netwerk voor de bestrijding van hiv/aids/soa in de provincie tete	Universiteit Gent	1.356.600 €	325.955 €
2010	Geïntegreerd netwerk voor de bestrijding van hiv/aids/soa in de provincie tete	Prins Leopold Instituut Voor Tropische Geneeskunde	1.353.551 €	410.663 €
2010	Creëren van werkgelegenheid via de ontwikkeling van kleine en middelgrote ondernemingen	Internationale Arbeidsorganisatie (IAO)	4.500.000 €	250.000 €

Programma's waarbij vrouwen een belangrijke rol spelen bij de uitvoering

Jaar	Titel	Uitvoerder	Vast- legging	Betaling
2009	Water, sanitair en hygiene als wapen in de strijd voor overleving van kinderen	UNICEF (Belgisch Comité)	632.000 €	632.000 €
2009	Kindermishandeling wgo preventie bij kindermishandeling (child maltreatment prevention project 2009-2010)	World Health Organisation	149.700 €	134.700 €
2010	Basisgezondheidszorg en capaciteitsopbouw in Kasungu, Malawi	Rode Kruis - Vlaanderen Internationaal Vzw	500.000 €	205.000 €
2009	empowerment for food security programme 2005-2009	Department Of Agriculture And Environmental Affairs	1.500.000 €	1.500.000 €
2009	Bijdrage voor een verbeterde voedselzekerheid en voedingssituatie in Malawi	Food and Agricultural Organization of the United Nations (FAO)	4.100.000 €	1.450.000 €
2009	Support to agricultural extension training and services	Small Scale Livestock Promotion Programme	694.906 €	208.000 €
2010	Verwerking en vermarkting van zonnebloemolie geproduceerd door rurale boerenfamilies in Chunya district (Tanzania)	Vredeseilanden	155.595 €	62.238 €
2010	Response to high food prices (emma - forecast bel2008-002hq01)	United Nations World Food Programme (WFP)	1.000.000 €	100.000 €
2010	Verhogen van de inkomens van kleinschalige koffieboeren via duurzame koffieproductiesystemen	Mzuzu Coffee Planters Cooperative Union Limited	500.000 €	200.000 €
2010	Bijdrage voor een verbeterde voedselzekerheid en voedingssituatie in malawi	Food and Agricultural Organization of the United Nations (FAO)	4.100.000 €	1.010.000 €